

Личен
бележник
на
Петър К.
Дънов

Личен бележник
на
Петър К. Дънов

*Книгата е съвместно издание на
Националната библиотека „Св. Св. Кирил и Методий“ и
Общество „Бяло Братство“*

- © Милкана Иванова Бошнакова, съставителство, разчетен текст, увод и
обяснителни бележки, 2010
- © Даниела Стоянова Тодорова, художник на корицата, 2010
- © Издателство „Бяло Братство“, 2010

ISBN 978-954-744-123-1

Национална библиотека „Св. Св. Кирил и Методий“
Общество „Бяло Братство“

Личен бележник на Петър К. Дънов (1899 г.)

Факсимилно издание
с разчетен текст и коментар

Съставителство, разчетен текст, увод и обяснителни бележки

Ст. н.с. д-р Милкана Бошнакова

Издателство „Бяло Братство“

София, 2010 г.

Личният бележник на Учителя Петър Константинов Дънов

Основателят на духовното общество „Бяло братство“ Учителя Петър Дънов оставя десетки хиляди страници беседи, слова, напътствия и мисли. Те са записвани, стенографираны, разчитани, превеждани и издавани с много любов от неговите последователи от петте земни континента. Не случайно вече близо столетие той остава един от най-известните българи в света.

Много малко са обаче запазените оригинални ръкописни документи с автограф на Петър Дънов, т.е. писани и подписани от него¹. Сред тях са дванадесетте писма до един от първите му ученици и последователи, д-р Георги В. Миркович, изпратени през периода 1898–1902 г.², десетината кратки бележки и рисунки, приложени старателно от ученичката му Савка Керемидчиева в нейния бележник от двадесетте години на ХХ в.³ и двете ръкописни бележки от 1933 г.⁴

Със сигурност не малко оригинални материали на Петър Дънов се съхраняват в частни архиви на членове на Бялото братство, но не са обявени публично до момента. Доказателства за това се появиха преди повече от десет години в поредица от няколко книги – документални хроники за Учителя П. Дънов.⁵ В тях бяха обнародвани над триста писма на Дънов до негови ученици и последователи, осъществено по ксероксни копия. Други 80 преписа и ксероксни копия на негови писма се съхраняват в Български исторически архив при Националната библиотека „Св. Св. Кирил и Методий“ (НБКМ–БИА) в София.⁶ Докато оригиналите на тези документи не бъдат обявени публично, историческата наука не може да борави пълноценно с тях. Това се отнася и за другите автентични документи на П. Дънов, притежание на частни архиви.

Към малката група оригинални материали на Учителя П. Дънов принадлежи и се откроява с особена си стойност неговият личен бе-

¹ Всички варианти на копия – фотокопия, ксерокопия или преписи на даден документ не се приемат за оригинал от архивистката наука

² Писма на Учителя Петър Дънов до д-р Георги Миркович. 1898-1902. Състав. Цв. Нушев. С., 1999. 84 с.

³ НБКМ–БИА, Ф. 868 (Лалка Кръстева), а.е. 114, л. 677-755

⁴ НБКМ–БИА, Ф. 868, а.е. 113, л. 2-3

⁵ *Всемировият учител* Беинса Дуно и Велико Търново. Състав. П. Даскалова. Т. 1-2. В. Търново, 1995-1996. 276, 357 с.; *Дънов, П. Писма до първите ученици*. Ред. Св. Чорбаджиев. С., 1999. 319 с.; *Учителя във Варна*. Документална хроника на делото на Учителя Беинса Дуно (Петър Дънов) във Варна. Състав. Д. Калев. С., 1999. 234 с.

⁶ НБКМ–БИА, Ф. 868, а.е. 23-39. Малко на брой от писмата (около 5-6), съхранявани в НБКМ–БИА са публикувани и в изданието: *Дънов, П. Писма до първите ученици...*

лежник.⁷ Той е от 1899 г. и е използван от Учителя в продължение на близо осем месеца – от 3 март до 16 октомври 1899 г.⁸ По това време, според запазените документални свидетелства, П. Дънов е във Варненско. Първоначално е в град Варна – от м. март до началото на м. юли 1899 г., после в село Гюлекьой, Варненско – от 8 юли 1899 до началото на м. август 1899 г., следва преместване в село Николаевка⁹, Варненско – от началото на м. август до началото на м. септември 1899 г., връщане за кратко отново в село Гюлекьой, и от 6 октомври 1899 г. П. Дънов е при баща си свещеник Константин Дъновски в Нови пазар, където остава повече от година.¹⁰ Важно е да се подчертае, че дори когато е в посочените села около Варна, на Петър Дънов му се случва да пътува до града и да остане там за няколко дни или цяла седмица.¹¹ Тези детайлни пояснения са нужни за изясняване на съществения за историците въпрос: къде П. Дънов прави записите в бележника? Отговорът е: във Варна, в селата Гюлекьой (дн. Засмяно) и Николаевка, Варненско, както и в град Нови пазар.

Друг основен въпрос, на който е нужно да се даде отговор още в увода на изданието е този за датировката на бележника. Началната дата – 3 март 1899 г. е изписана ясно на първа страница на документа и по нея няма спор. Крайната дата обаче може да бъде както 16 октомври 1899 г., така и 25 октомври 1899 г., защото на предпоследната страница авторът е отбелязал 16 окт[омври], а на последната – числото 25. Разрешението на дилемата е свързано с анализ и обяснение на ролята, която имат числата пред повечето записи в личния бележник на П. Дънов.

Видно е от пръв поглед, че пред по-голямата част от записите в бележника П. Дънов е поставил числа във възходяща номерация до 31, без придружаваща ги информация, и логичното обяснение за това е, че с тези числа е обозначил датите от съответния месец, на които е правил бележките. Трудността идва от два момента:

1. На единадесет места в бележника Дънов все пак прави точна датировка, т.е., числото пред записа е допълнено с информация за месеца (годината е изписана само в началото на бележника и това е напълно достатъчно), например: 6 май, 21 май, 29 ав[густ] и т.н. Случаите не са малко и внушават предположението, че когато П. Дънов желае да датира бележките си, то той го прави в пълнота.

⁷ НБКМ–БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 82-125

⁸ Подробно по този въпрос виж по-долу в изложението

⁹ Село Николаевка, Варненско е родното място на П. Дънов. В повечето биографии на Учителя се посочва старото име на селото – Хадърча. Преименуването става през 1881 г. и от тогава в документацията, вкл. и в писмата на П. Дънов селото се обозначава с новото си име

¹⁰ Писма на Учителя Петър Дънов до д-р Георги Миркович. 1898-1902. Състав. Цв. Нушев. С., 1999, с. 1-30; Дънов, П. Писма до първите ученици. Ред. Св. Чорбаджиев. С., 1999, с. 1-38

¹¹ Писмо на Петър Дънов до д-р Г. Миркович от 7 октомври 1899 г. В: Писма на Учителя ..., с. 30

Разбира се, в един личен документ, какъвто е бележникът, авторът е свободен да отбелязва датите както пожелае, може и въобще да не поставя дати.

2. Нарушеният хронологичен ред на записите от месец юни. Ако приемем, че числата пред записите са дати от съответния месец, то за м. юни положението е следното: от с. 34 до с. 68 са разположени записите от 1 юни до 28 юни 1899г. Изведнъж този порядък се нарушава и на с. 68, след този от 28 юни е направен запис от 18 юни, и за да няма никакво колебание, авторът е изписал и името на месеца „юн[u]“. Страниците са така плътно изписани и текстът подреден, че вероятността на 18 юни да е направен запис на случайна страница, отделена с 5-6 празни листа от полагащото ѝ се място, и после тези бели листи да се запълват, отпада.

В заключение, поради изразените съмнения, приемам за крайна дата на документа 16 октомври 1899г. В разчетения текст на изданието като дати са отбелязани само тези числа, към които авторът сам е прибавил и обозначение за месеца, останалите присъстват на местата си без допълнително прибавени от мен пояснения.

* * *

През 1899г. Петър Дънов е 35 годишен и животът му до тук сякаш е целенасочена подготовка за бъдещата му духовна мисия. Семейството му дава първите примери за активна обществена ангажираност. Баща на П. Дънов е православният свещеник Константин А. Дъновски – известен деец на църковното и просветното движение на българите във Варна и Варненско, пръв председател на Българската църковно-училищна община във Варна през 60-те години на XIXв. Дядото по майка на П. Дънов – Атанас Георгиев (Атанас Чорбаджии) е деец на българското просветно и църковно-национално движение. Той открива през 1847г. първото българско училище във Варненския край, а от 1861г. до смъртта си през 1865г. е представител на Варненската църковна епархия в Цариград.

Петър Дънов учи във Варненската мъжка гимназия до пролетта на 1884г., завършва Американското научно-богословско училище на методистите в град Свищов (1887г.), заминава за Съединените американски щати през 1888г. като стипендиант на същото училище и там учи седем години. В САЩ Дънов завършва пълния теологичен курс за специални студенти в семинарията Дрю, град Медисън, щата Ню Джърси (1892г.), Теологическия факултет на Бостънския университет (1893г.) и едногодишния медицински курс към Медицинския факултет на университета (1894г.). Престоят в САЩ е от изключително значение за разширяване на духовния кръгзор на

младия Дънов – там той се запознава с новите философски течения, с теософското учение на Елена Блаватска, с трансцендентализма на Емерсън и Торо, проявява интерес към астрономията и астрологията, към физиогномията и френологията.¹²

След завръщането си в България в 1895 г. П. Дънов става библиотекар-домакин в дружествено читалище „Петко Р. Славейков“ във Варна.¹³ Тази длъжност му дава възможност чрез изнасяне на беседи и сказки да направи началните стъпки за разпространение идеите на оригиналното си духовно учение, изложени по-системно в първата му книга *„Науката и възпитанието. Началата на човешкият живот“*.¹⁴ През 1897 г. учредява със съмишленици в морската ни столица „Общество за повдигане религиозния дух на българския народ“¹⁵, а на следващата 1898 г. записва и произнася пред членовете на Спиритическото дружество „Милосердие“ беседата *„Призвание към народа ми – български синове на семейството славянско“*, в която подчертава важната роля на славянството в бъдещия свят и отправя апел към духовно самоусъвършенстване.¹⁶

От 1898 г. датира началото на запазената кореспонденция на Петър Дънов с първите му трима ученици: Пеньо Киров и Тодор Стоянов (Стоименов) от град Бургас и г-р Георги Миркович от град Сливен.¹⁷ Темите, обсъждани в разменените писма са изключително по духовни и религиозни въпроси. Писмовното им общуване е интересно и задълбочено, независимо от факта, че всеки от първите ученици на П. Дънов е свързан с различен клон от християнството: Тодор Стоименов е православен християнин, г-р Г. Миркович е католик, а Пеньо Киров е протестант.¹⁸ И тримата обаче присмат Петър Дънов като безспорен авторитет по духовните въпроси, като един от мировите учители, които са призвани да подпомогнат хората по пътя на тяхното самоусъвършенстване, и стават негови ревностни последователи. Една от особеностите на писмата на П. Дънов до неговите първи ученици е, че те са изпъстрени

¹² Славов, Ат. Пътят и времето. Началото. Светска биография на Петър Дънов. С., 2009, с. 320, 343-345

¹³ Димитрова, Л. Дружественото читалище „П. Р. Славейков“ в гр. Варна и Учителя Петър Дънов. Нови данни за живота и дейността му от 1896 до 1899 г. – Житно зърно, бр. 15 (1), 2005, с. 7-9; Димитрова, Л. Учителя Петър К. Дънов, варненското читалище „П. Р. Славейков“ и други малко известни факти и събития от живота му до края на 1904 г. Ръкопис на доклад пред форум на Бялото братство, Варна, 2 септември 2006 г., с. 7

¹⁴ Дънов, П. К. Науката и възпитанието. Началата на човешкият живот. Ч. I. Варна, 1896. 80 с.

¹⁵ Учителя във Варна. Документална хроника на делото на Учителя Беинса Дуно (Петър Дънов), С., 1999, с. 10-11; Краева, М. Учителят Петър Дънов. Живот и учение. С., 2001, с. 18-23

¹⁶ Димитрова, Л. Учителя Петър К. Дънов, варненското читалище „П. Р. Славейков“ и други малко известни факти и събития от живота му до края на 1904 г. Ръкопис на доклад пред форум на Бялото братство, Варна, 2 септември 2006 г., с. 7.; Калев, Д. Младият Дънов – между историзма и месианизството. Варна, 2007, с. 2

¹⁷ Дънов, П. Писма до първите ученици. Ред. Св. Чорбаджиев. С., 1999. Най-ранното запазено писмо (копие) на П. Дънов е до ученика му Пеньо Киров от 14 септември 1898 г., но съставителят на книгата изказва мнение, което приемам, че кореспонденцията е съществувала и преди тази дата

¹⁸ Краева, М. Учителят Петър Дънов. Живот и учение. С., 2001, с. 24

с множество позовавания на текстове от Библията, последвани от собствени тълкувания. Не са рядко и случаите, когато П. Дънов посочва на своите последователи точно определени стихове от Светото писание с препоръката те да бъдат четени, изучавани, върху тях да се разсъждава и дискутира. През лятото на 1900 г. П. Дънов кани във Варна тримата си ученика и тази тяхна среща е наречена по-късно „среща на Веригата“, или първото събиране на членове на бъдещото общество „Бяло братство“.

Записите в личния си бележник Петър Дънов прави в 1899 г. – годината, която предхожда първата среща на Веригата и през която кореспонденцията с първите му ученици е вече трайно установена. Изтъкнатата особеност в писмата на Дънов до учениците му с палице и в записките в личния му бележник – началните страници са изпълнени с точни цитати от Библията, а повечето от останалите – с неговични тълкувания и разсъждения. Това е най-добрият и изпитан модел за съставяне на проповед според професор д-р Самюел Юфам – преподавател на Дънов по практическа теология в семинарията Дрю в САЩ, урок, който П. Дънов възприема и усъвършенства цял живот в своите беседи.¹⁹

В първите десетина страници на бележника са записани библейски стихове от: Псалом 2, 27, 93, 98, 105, Първото послание на св. апостол Павел към Коринтяните, Второто съборно послание на св. апостол Петър, Второто послание на св. Апостол Павел до Тимотея и Евангелието от Матей. Между тях е вмъкнато наставлението на П. Дънов „Никога не излизай вън от границите на възможното“.²⁰

От л. 9 до края, т.е. в преобладаващата част от бележника са записани лични интерпретации на библейски текстове, молитви, наставления, поучения и мисли на самия П. Дънов. Между тях са вмъкнати и някои цитати от Библията, но те са малко. Лични моменти са отразени в записите от 25, 29 и 30 август 1899 г. Те са на особените небесни явления, на които става свидетел П. Дънов и на част от които прави дори рисунки в бележника си.²¹ В записа от 4 септември 1899 г. авторът се обръща директно към бъдещите читатели: *„Приятелю мой, ти, който ще четеш тия редове, повярвай в думите ми – Господ е говорил чрез мене благи неща за твоята душа.....“*²² и така освен конкретното послание, внушава и увереността си, че личният му бележник ще стане обществено достояние. Трогателно интимни и едновременно общочовешки са редовете на един от последните записи: *„Ето, призовавам те [Господи], но ти все*

¹⁹ Славов, Ат. Пътят и времето. Началото. Светска биография на Петър Дънов. С., 2009, с. 262

²⁰ НБКМ–БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 85-86

²¹ НБКМ–БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 121-122

²² НБКМ–БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 120-гръб

*мълчиш, не считаш нужно да ми отговориш. Ако ти не отговориш, кой ще отговори друг.*²³

Посочените моменти са достатъчни като доказателство, че разглежданият документ по съдържание е личен бележник, в който П. Дънов записва съкровени мисли и събития, които го вълнуват. Едновременно с това е нужно да се подчертае, че в преобладаващата част от записите той се извява като пратеник на Бога и като философ.

* * *

Личният бележник на Учителя П. Дънов от 1899 г. (правя това уточнение, защото е възможно в бъдеще да се открият други негови бележници) се намира в архивния фонд на Лалка Найденова Кръстева – Ф. № 868, в Български исторически архив при Националната библиотека „Св. Св. Кирил и Методий“ (НБКМ–БИА) в София. Лалка Кръстева е родена през 1927 г. в с. Алдомировци, Софийско и умира през 1998 г. в София. Свързва се с членове на Бялото братство и започва да посещава беседи на Учителя П. Дънов в столицата още като ученичка през 40-те години на XX в. След унищожаването на селището на братството „Изгрева“ през 50-те години от комунистическата власт, Лалка Кръстева успява да съхрани част от оцелялата книжнина, сред която са и множество стенограми на беседи на П. Дънов, дело на неговата сътрудничка Савка Керемидчиева. Наг 30 години от живота си Л. Кръстева посвещава на дешифрирането, обработката и подготовката за печат на стенограмите на беседите на П. Дънов. Преобладаващата част от архивния фонд „Лалка Кръстева“ по същество са материали на Учителя П. Дънов и по-специално наг 60 тома разчетени негови беседи. След смъртта на Л. Кръстева и по нейно изрично желание големият архив бе дарен през 1999 г. на Националната библиотека, със съдействието на приятелката ѝ Мария Пантева.²⁴

Бележникът на П. Дънов е обнародван за пръв път през 1999 г. в изданието „Дневник на Учителя Беинса Дуно (Петър Дънов)“.²⁵ Книгата не е факсимилно издание, а с набран текст, няма посочен съставител, редактор или друго лице, носещо отговорност за текста. В изданието освен бележникът на П. Дънов от 1899 г., представен с името „Тефтерче с размишления“, са включени още 6 документа: четири части, наречени книги, с размишления, разговори, поучения и мисли на П. Дънов, както и още 2 тефтерчета. Според

²³ НБКМ–БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 123-гръб

²⁴ Акт № 11 от 1998 г. и Акт № 2 от 1999 г. на Комисията за антикварно набавяне на ръкописи, старопечатни книги и архивни документи към НБКМ

²⁵ *Дневник на Учителя Беинса Дуно (Петър Дънов)*. С., изд. ДАР-ЛОГОС, 1999. 272 с. В изданието не са посочени съставител или редактор. Второ издание на същата книга, без абсолютно никакви промени в текста, бе обнародвано през настоящата 2009 г., но от друго издателство: *Дневник на Учителя Беинса Дуно*. С., изд. Авир, 2009. 294 с.

издателя, всички материали на П. Дънов в книгата, включително и бележникът от 1899г. се издават по преписи, направени от Лалка Кръстева.²⁶

Аз оспорвам това мнение, ако се визират материалите, съхранявани в момента в архивен фонд „Лалка Кръстева“ в БИА при НБКМ. Във фонда няма преписи на Лалка Кръстева на споменатите бележници. Според мен записите в бележника от 1899г. са правени от самия Петър Константинов Дънов, а останалите документи са преписи на Савка Керемидчиева и на майка ѝ Тереза Керемидчиева.²⁷ В момента интересът е само към личния бележник от 1899г. За доказване на тезата, че в него е писал П. К. Дънов има няколко основни аргумента:

1. Почеркът на Учителя П. Дънов. Настоящото издание е факсимилно и всеки, който се интересува, може да сравни страниците на бележника с обнародваните вече факсимилно писма на П. Дънов.²⁸ Начинът на изписване на всички букви съвпада напълно.
2. Автентичният подпис на П. К. Дънов на гърба на първата корица на бележника; също правописът и мастилото, с което са направени записите.
3. Изработката на самото тефтерче – корица и хартия, характерни за края на XIX и началото на XXв. За сравнение – със същата непитена корица, размери и карирана пожълтяла хартия са дъва от бележниците на П. К. Яворов – втори Софийски и Женевският бележник от началото на XXв.²⁹

В първото издание на бележника на П. Дънов не са спазени строгите археографски принципи, по които следва да се издават оригинални документи. Много думи са поправени, други думи или изрази липсват, на места са преиначени цели изречения.³⁰ Това е една от причините за появата на това ново издание, при което всяка страница е представена едновременно с факсимиле и с разчетен текст.

* * *

Бележникът е с размери 8х12.5 см., с черно-бяла непитена корица. Всичките му 44 листа (87 страници)³¹ са плътно изписани от П. Дънов.

²⁶ *Дневник на Учителя Беинса Дуно* (Петър Дънов). С., изд. ДАР-ЛОГОС, 1999. 272 с.

²⁷ Уточняване на участието на Тереза Керемидчиева в направата на преписите е заслуга на колежата ми Людмила Димитрова

²⁸ *Писма на Учителя Петър Дънов до д-р Георги Миркович. 1898-1902*. Състав. Цв. Нушев. С., 1999. 84 с.

²⁹ Вж *Личните бележници на П. К. Яворов*. Състав. М. Бошнакова. С., 2008, с. 287, 351

³⁰ Грешки има на всички страници, предаващи текста на бележника. Тук отбелязвам някои пропуснати изрази: „Малките неща маловажни не ги считай“, „...упорството в своенравната душа е първото начало на всички нещастия.“ – *Дневник на Учителя Беинса Дуно* (Петър Дънов). С., 1999, с. 17, 31

³¹ Сигнатурата на документа е НБКМ–БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 82-125. В поредната номерация на листовите на бележника са включени вътрешните страни на кориците и л. 107-а

Целият текст е с черно мастило, по-добър от записите с молив, които бързо избледняват и поради това стават трудно четими. Използваното черно мастило е два вида – тъмно, плътно черно и по-светло черно, като разликата е слабо доловима. Тя ясно се забелязва на страниците, където става смяната – например страница 14 (по номерацията на автора) до половината е изписана с тъмно черно мастило, а следващият запис е с по-светло черно мастило.

Разчитането на текста на бележника на П. К. Дънов бе направено „de visu“ по оригинала. П. Дънов пише четливо, с малко зачертавания и поправки и поради това разчитането не представлява особен проблем. Всички задраскани думи, пояснения на някои изрази, събития и остарели думи са придружени с обяснителни бележки под линия във възходяща номерация. Неправилно изписаните думи от съвременна гледна точка като: „унищожа“, „сърдце“, „испълнява“, „престапления“, „раководи“, „исток“, „приследват“ и др., са оставени според тогавашния правопис. Абсолютно точно спрямо оригинала е предаден и преноса на части от думи на нов ред, дори ако това е само една буква, т.е., против съвременните граматически правила. Поправени са чрез използване на квадратни скоби думите с двойно „н“ и тези, които включват съгласните „зс“: „благословен[н]ий“, „постоян[н]о“, „въ[з]сияс“ и др. Квадратните скоби са използвани и в случаите, когато са развити от мен съкратени от автора думи, например пос[лание], пса[лом], а[прил], евр[еите].

Осъвременена с пунктуацията, като пред противоположния съюз „но“ и пред местоименията „който“, „която“, „което“, „които“ са поставени запетаи. Премахнати са краесловните ерове „ъ“ и „ь“. Всички случаи, когато слято или разделено изписани думи на автора са предадени от мен разделено и обратно, са обяснени в бележка под линия.

Специално пояснение изисква въпросът за номерирането на страниците на бележника. Внимателният читател ще забележи, че съществуват две номерации: едната с направена от самия П. Дънов с мастило в средата или в десния горен ъгъл на всяка страница. Номерираните от него страници са 87, като в това число влиза и вътрешната страна на последната корица. Втората номерация е направена след постъпване на документа в Български исторически архив и тя е част от професионалния печат, който съдържа номера на листа и други данни. За улеснение на читателите документът в изданието е представен по номерацията на автора, която започва от страница 1, допълнително от мен е въведена само страница „1-а“, обозначаваща вътрешната страна на първа корица, която Дънов не е пагинирал. За да се избегнат възможни грешки обаче, всеки номер на страница е придружен в разчетения текст с бележка под линия със съответния

архивен номер на листа (лице или гръб), по който се извършват и цитиранията в научната литература.

* * *

Настоящото първо факсимилно самостоятелно издание на личният бележник на Учителя П. К. Дънов се посвещава на 145 години от рождението му. Важна цел на инициаторите е да се съхрани чрез дигитализиране оригиналният документ – макар и правени с мастило, записите в бележника на Петър Дънов са на повече от 100 години и все повече избледняват.

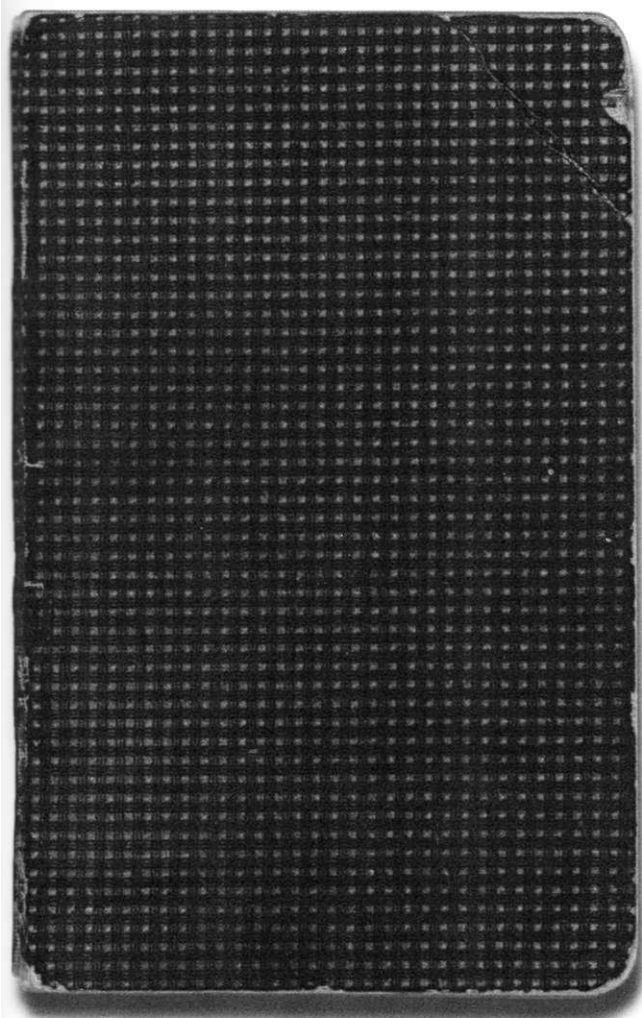
Благодаря за гласуваното доверие на ръководството на общество „Бяло братство“, в лицето на неговия председател г-н Андрей Грива, който се обърна към мен като историк за издаването на този ценен документ. Признавам, че темата бе нова за мен, но работих с интерес и удоволствие. Основният принцип в работата ми е точното представяне на оригинала, както във факсимилната част, така и в разчитането на авторовия текст. Специален коментар на всеки отделен запис не е правен. След обнародването на бележника това могат да сторят философи, богослови, културолози и последователи на Петър К. Дънов.

За улеснение на читателите в края на тома прибавям кратък „Летопис за живота на Учителя Петър К. Дънов“, изготвен въз основа на най-новите публикации в електронни и книжни издания. Надявам се, че той ще послужи за справка на всички, които се интересуват от живота и дейността на Учителя П. Дънов.

Издавам сърдечна благодарност на колегата от Националната библиотека „Св. Св. Кирил и Методий“ в София, Людмила Т. Димитрова, без чиято инициатива и помощ тази книга нямаше да бъде факт.

Септември 2009 г.
София

Ст. н.с. д-р Милкана Бошнакова

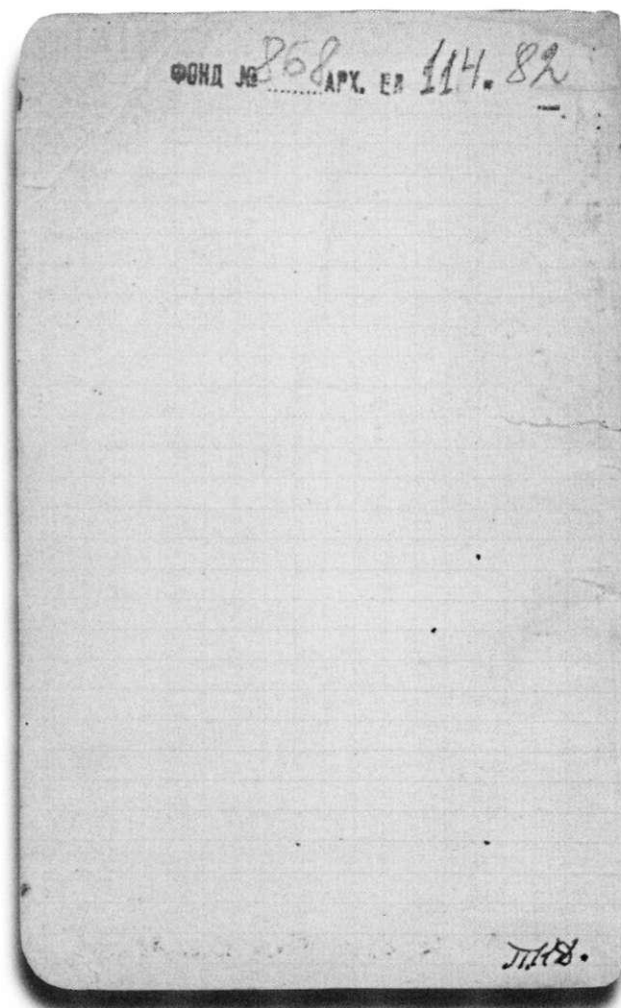

Бележник на Петър К. Дънов,
1899 г.¹

¹ НБКМ–БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 82-125;
размери 8х12.5 см., черно-бяла пепитена
корица, карирана, пожълтяла хартия

с. 1-а²

П. К. Д.³ – Петър Константинов
Дънов

² НБКМ–БИА, Ф. 868, а.е.114, л. 82-гръб на първа корица.

³ Инициалите на Учителя са поставени в долния десен ъгъл на страницата

с. 1⁴

1899. Мартъ 3-и

8 Реките да плескатъ съ
ръце, купно и горите да
се радуватъ предъ Господа.
Защото иде да съди земята
ще съди вселеная съ правда
и народите съ правота.
94 п. I Кор. 15; 15.

Ако мни някой че е пророк
или духовен, нека узнае че това
което ви пиша е заповеди
Господни. Но ако не разбира
това да не разбира. За това
братия, имайте ревност да
пророчествувате, и не възбра-
нявайте да говорите язици.
Всичко да бива благообразно
и редовно. пср. Кор. 14; 37-40

9 Господъ е виделина моя
и спасение мое. Псал. 27

12 Господъ царува: облечен
е в великоленіе. 93 пса.

ФОНД ЖЕ 868 АРХ. ЕД 114 Л. 83

1899 [г.] март 3-и

8 Реките да плескат с
ръце, купно и горите да
се радуват пред Господа;
защото иде да съди земята,
ще съди вселеная с правда
и народите с правота.
98 п[салом], I Кор[интяни] 15;15

Ако мни⁵ някой, че е пророк
или духовен, нека узнае, че това
което ви пиша е заповеди
Господни. Но ако не разбира
някой, да не разбира. За това
братия, имайте ревност да
пророчествувате, и не възбра-
нявайте да говорят язици.
Всичко да бива благообразно
и редовно. Пър[во] Кор[интяни] 14;37-40

9 Господ е виделина моя
и спасение мое. Псал[ом] 27

12 Господ царува: облечен
е в великоленіе. 93 пса[лом]

⁴ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е.114, л. 83-лице

⁵ Мни (остар.) – мисли

с. 2⁶

И това най-първо⁷ да знаете, че никое пророчество от писанието не бива от собственото разяснение на този, който пророчествува. Защото никога не е идвало пророчество от човеческа воля, но от Духа Святаго движими, говориха светите човеци Божи. Втор[о] Пет[рово] пос[лание] 1;20, 21

13 Да се посрамят всички, които служат на иступаните, които се хвалят с идолите: поклонете му се всички Богове.

15 И колкото си чул от мене при много свидетели, това предай на верни човеци, които да са способни и други да научат. II п[ослание к] Тимот[ею] 2;2

И мнозина ще последват техните развращения; поради които пътят на Истината ще се похули. И от любостяжание ще ви употребят като търговия с престоирени думи; тяхното осъждение отколе приготвено не ся забавя, и тяхната погибел не дреме. II Петрово 2;2, 3

И това ^{най-първо} да знаете, че ² никое пророчество от писанието не бива от собственото разяснение на този, който пророчествува. Защото никога не е идвало пророчество от човеческа воля, но от Духа Святаго движими, говориха светите човеци Божи. Втор. Петр. пос. 1; 20, 21

13 Да се посрамят всички, които служат на иступаните, които се хвалят с идолите: поклонете му се всички Богове.

15 И колкото си чул от мене при много свидетели, това предай на верни човеци, които да са способни и други да научат. II п. тимот. 2; 2

И мнозина ще последват техните развращения; поради които пътят на Истината ще се похули. И от любостяжание ще ви употребят като търговия с престоирени думи. тяхното осъждение отколе приготвено не ся забавя, и тяхната погибел не дреме. II Петрово 2; 2, 3.

⁶ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е.114, л. 83-гръб

⁷ Допълнително вмъкнат израз от автора

16. ³Ето обещанието е вярно.
Словото на Господа Бога вели-
каго ще пристигне скоро.
Пристигнатието Му ще
произведе тревога. Ще се
чуде гласът на тогова който
е предопределен да въстане
Божията правда на земята
Неговата дума ще стане
закон. И ще сътресе днеш-
ните царства и народи
и ще ги сътресе и ще раз-
пръсне техните оръжия по
крайщата на света и
плът[м]а на воющите против
Него ще стане тор на
земята и костите им
за поругание на тяхното
безаконие и се ухитриха
против вишного и встана-
ха против Негова велик за-
кон. Тези които днес се
приготовляват да дадат
отпор на Словото на Бога
живаго са синове на Лукава-
го които ги маме и обол-
щава. Защото той е дух
от началото непокорлив
и себе надеющ се, на когото
волята и желанието са

с. 3⁸

16. Ето, обещанието е вярно.
Словото на Господа Бога вели-
каго ще пристигне скоро.
Пристигнатието Му ще
произведе тревога. Ще се
чуде гласът на тогова, който
е предопределен да въ[з]станови
Божията правда на земята.
Неговата дума ще стане
закон. И ще сътресе днеш-
ните царства и народи
и ще ги сътресе и ще раз-
пръсни техните оръжия по
крайщата на света и
плът[м]а на воющите против
Него ще стане тор на
земята и костите им
за поругание на тяхното
без[з]аконие, че се ухитриха
против вишного и встана-
ха против Негов[у]а вечен за-
кон. Тези, които днес се
приготовляват да дадат
отпор на Словото на Бога
живаго са синове на Лукава-
го, които ги маме и обол-
щава⁹. Защото той е дух
от началото непокорлив
и себе надеющ се, на когото
волята и желанието са

⁸ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е.114, л. 84-лице⁹ Оболщавам (рус. остар.) – съблазнявам, омайвам

с. 4¹⁰

погълнати от неугасимото зло на умразата, на когото завист[т]а е пламак агски. Скоро ще се даде знака, който ще е предизвестител на великите настъпващи събития, които ще обгърнат целия свят. Ще има движение и смутове на всякаде. От север и от юг; от запад и от изток. И ще трепери земята и от горе и доле. И ще се люлеят небесата и ще има външение велико в пространството. А там отгоре ще дойде владетеля на царствата, придружен в своята Слава заедно с всичките воюущи за него. И ще възстанови своето царство, което ще е царство на праведните. И ще заличи от земята въспоменанието на злото. Ще утеша и благослови всички, които с големи скърби и страдания на своя живот са го чакали¹¹, които с пълно себепожертвование¹² на своя живот са дали всичко, за да¹³ възтържествува един ден великата и блага

погълнати от неугасимото зло на умразата на когото завистта е пламак агски. Скоро ще се даде знака който ще е предизвестител на великите настъпващи събития които ще обгърнат целия свят. Ще има движение и смутове на всякаде. От север и от юг. от запад и от изток. И ще трепери земята и от горе и доле. И ще се люлеят небесата и ще има външение велико в пространството. А там отгоре ще дойде владетеля на царствата придружен в своята Слава заедно с всичките воюущи за него. И ще възстанови своето царство което ще е царство на праведните. И ще заличи от земята въспоменанието на злото. Ще утеша и благослови всички които с големи скърби и страдания на своя живот са го чакали. И ще се пълно себе пожертвование на своя живот са дали всичко за да възтържествува един ден великата и блага

¹⁰ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е.114, л. 84-гръб

¹¹ Авторът е допуснал техническа грешка, изписвайки думата с две букви „ч“

¹² Думата е изписана разделено от автора: „себе пожертвование“

¹³ Частицата е изписана слято с предходната „зада“

с. 5¹⁴

любов, която носи благо-
словеното бъдеще в себе си.
Слушай гласът, чакай обещанието,
защото то е вече близо. Готви се,
защото ти принадлежи вели-
ко дело да посрещнеш и възпри-
емиш в себе си. Велика работа
има да се извърши пред тебе.
Ти ще застанеш и ще поз-
наеш тогава истин[н]ост[т]а
на думите. Защото Господ
наш ще се открие в своята
слава и ще го видим и ще го
прославим и ще ни просла-
ви. Ще го благословим в ду-
шата си и ще ни благослови.
Ще му поем песен велика.
Победил си ти от коленото
Иудино. Поменувай те, съдбите
на устата му. Псал[ом] 105:5

17. Наставление: никога
не излизай вън от граници-
те на възможното. Не искай
за себе си, ни за другите това,
което не знаеш дали ще ти
е полезно или вредно. Не насто-
явай за това, което веднаж
ти е отказано. Где знаеш,
можи би в него се крие твое
добро. Никога и никъде не

любов, която носи благо-
словеното бъдеще в себе си.
Слушай гласът, чакай обещанието,
защото то е вече близо. Готви се,
защото ти принадлежи вели-
ко дело да посрещнеш и възпри-
емиш в себе си. Велика работа
има да се извърши пред тебе.
Ти ще застанеш и ще поз-
наеш тогава истин[н]ост[т]а
на думите. Защото Господ
наш ще се открие в своята
слава и ще го видим и ще го
прославим и ще ни просла-
ви. Ще го благословим в ду-
шата си и ще ни благослови.
Ще му поем песен велика.
Победил си ти от коленото
Иудино. Поменувайте, съдбите
на устата му. Псал[ом] 105;5

17. Наставление: никога
не излизай вън от граници-
те на възможното. Не искай
за себе си, ни за другите това,
което не знаеш¹⁵ дали ще им
е полезно или вредно. Не насто-
явай за това, което веднаж
ти е отказано. Где знаеш,
можи би в него се крие твое
добро. Никога и никъде не

¹⁴ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е.114, л. 85-лице

¹⁵ Изписано сято с предходната отрицателна
частица „незнаеш“

с. 6¹⁶

упорствуйвай против истината. Никога и никъде не се колебай в добродетелта. От човек двое личен се пази, от твърдоглав, упорит, горделив и щеславен стой на страни. Първото си впечатление, първият съвет на твоя Ангел Хранител пази. Това, което ти кажи за другите, гръж го за истинско мерило. От първия глас на съвестта си се не дели¹⁷. Не принуждавай душата си в това, което ѝ е по начало противно. Не работи против собствената природа на твоя дух, защото ще пострадаш. Вълкът овца да направиш не се труди, понеже е вън от границите на твоята възможност. Овцата в устата на вълка не давай¹⁸. Не изменявай убеждението си за хубавия изглед на нещата, защото в тях се крие зъмиска¹⁹ отрова. Кога ти говори някой за любов, питай го какво иска, дали кужуха ти²⁰ или душата ти²¹. Ако се оправдава, помни, че и двете ще завлече. Правило

упорствуйвай против истината. Никога и никъде не се колебай в добродетелта. От човек двое личен се пази, от твърдоглав, упорит, горделив и щеславен стой на страни. Първото си впечатление, първият съвет на твоя Ангел Хранител пази. Това, което ти кажи за другите, гръж го за истинско мерило. От първия глас на съвестта си се не дели. Не принуждавай душата си в това, което ѝ е по начало противно. Не работи против собствената природа на твоя дух, защото ще пострадаш. Вълкът овца да направиш не се труди, понеже е вън от границите на твоята възможност. Овцата в устата на вълка не давай. Не изменявай убеждението си за хубавия изглед на нещата, защото в тях се крие зъмиска отрова. Кога ти говори някой за любов, питай го какво иска, дали кужуха ти или душата ти. Ако се оправдава, помни, че и двете ще завлече. Правило

¹⁶ НБКМ—БИА, Ф. 868, а.е.114, л. 85-гръб

¹⁷ Изписано слято в оригинала „недели“

¹⁸ Изписано слято с предходната отрицателна частица „недавай“

¹⁹ В смисъл — „змийска“

²⁰ Изписана слято с предходната дума „кужухати“

²¹ Изписана слято с предходната дума „душатати“

с. 7²²

на живота си гръж, че всякой,
който се старае да се оправда-
ва е виновен. защото правия
в сърдце няма нужда от
подобна защита. Всякой,
който ти се мажи знай,
че иска²³ да те подкопай. Всякой,
който ти се показва, че е
повече от това, което виждаш,
знай, че иска да те въ[з]сяда.
А всякой, който се дига повече
от тебе знай, че мисли да те
управлява. На превзет човек
съвет не давай, на хитър услу-
га не показвай, а на зъл дума
не казвай. Знай, че качества
на живота винаги си оста-
ват такива, каквито си
са. Злото в добро не можеш
да превърнеш, но можеш
да го замениш. Затова
в борбата с него не мисли, че
ще го унищожиш, защото е
невъзможно. Свободен ако
искаш да си в добродетелта
стой, тя ще ти е²⁶ щит
неразрушим; в нейните
крепости винаги ще си
защитен. Помни сега
това, което ти казвам и
ще си блажен.

на живота си гръж, че всякой,
който се старае да се оправда-
ва е виновен, защото правия
в сърдце няма нужда от
подобна защита. Всякой,
който ти се мажи знай,
че иска²³ да те подкопай. Всякой,
който ти се показва, че е
повече от това, което виждаш,
знай, че иска да те въ[з]сяда.
А всякой, който се дига повече
от тебе знай, че мисли да те
управлява. На превзет човек
съвет не давай, на хитър услу-
га не показвай, а на зъл дума
не казвай²⁴. Знай, че качества
на нещата винаги си оста-
ват такива, каквито си
са. Злото в добро не можеш
да превърнеш, но можеш
да го замениш. Затова
в борбата с него не мисли, че
ще го унищожиш, защото е
невъзможно²⁵. Свободен ако
искаш да си в добродетелта
стой, тя ще ти е²⁶ щит
неразрушим; в нейните
крепости винаги ще си
защитен. Помни сега
това, което ти казвам и
ще си блажен.

²² НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е.114, л. 86-лице

²³ Думата е допълнително вмъкната от автора

²⁴ Изписана слято с предходната отрицателна частица „неказвай“

²⁵ Думата е изписана разделено от автора „не възможно“

²⁶ Изписано слято с предходното местоимение „тие“

с. 8²⁷

18. А Исус отговори и рече им: Истина ви казвам, ако имате вяра, и не се усумните, не только делото на смоковницата²⁸ ще направите, но и на тази гора, ако речете: дигни се и хвърли се в морето, ще бъде. И все, що поискате в молбата, като верувате, ще получите. Мат[ея] 21:21, 22

19 Сега ти познаваш Моята благодат, моята благост, моята²⁹ милост и дълготърпение. Ти знаеш, че съм благоутробен, постоянен в всичките си пътища. Готов винаги да дам помощ на тези, които ме търсят и на тези, които са паднали да ги повдигна с крепката си ръка. Ти знаеш от опит, че тези, които са съкрушени и останали без надежда, че съм близо до тях, готов в всяка минута да им подам ръката си на помощ. Виждам Аз и чувствавам всичките болки на всички,

18. А Исус отговори и рече им: Истина ви казвам, ако имате вяра, и не се усумните, не только делото на смоковницата ще направите, но и на тази гора, ако речете: дигни се и хвърли се в морето, ще бъде. И все, що поискате в молбата, като верувате, ще получите. Мат. 21:21, 22.

19 Сега ти познаваш Моята Благодат, моята Благост, моята милост и дълготърпение. Ти знаеш, че съм благоутробен, постоянен в всичките си пътища. Готов винаги да дам помощ на тези, които ме търсят и на тези, които са паднали да ги повдигна с крепката си ръка. Ти знаеш от опит, че тези, които са съкрушени и останали без надежда, че съм близо до тях, готов в всяка минута да им подам ръката си на помощ. Виждам Аз и чувствавам всичките болки на всички.

²⁷ НБКМ–БИА, Ф. 868, а.е.114, л. 86-гръб

²⁸ Смоковница (остар.) – смокиново дърво

²⁹ Думата е прибавена допълнително от автора

Както страдаме. Не съм
 аз Баща, който нечув-
 ствува болките на своите
 деца. Аз понасям с тях
 наедно по-голямата част
 от нещастията им и
 жала и тъжа с тях.
 на едно и нося всички
 товари на скърбата им.
 За мен е по-лесно да
 страдам от колкото
 на тях, но се покорявам
 и аз сам на своята върхо-
 вност, на своята Боже-
 ствена природа, на своя
 върховен и винаги благ
 Дух за тяхното добро.
 Аз никога в своя безпределен
 живот не съм накарал
 нито едно мое създание,
 нито едно мое чадо да
 извърши това, което е
 вредно за него. Всякога се
 стремя като върховен
 Бог, като общ Баща
 да им дам това, което
 е добро според моето
 вътрешно усмотрение,
 според моето вътрешно
 разпореждане. В Мене
 никакво зло не съществува

с. 9³⁰

които страдат. Не съм
 аз Баща, който не³¹ чувст-
 вува болките на своите
 деца. Аз понасям с тях
 наедно по-голямата част
 от нещастията им и
 жала и тъжа с тях
 наедно³² и нося всички
 товари на скърбата им.
 За мен е по-лесно да
 страдам, от колкото
 на тях, но се покорявам
 и аз сам на своята върхо-
 вност, на своята Боже-
 ствена природа, на своя
 върховен и винаги благ
 Дух за тяхното добро.
 Аз никога в своя безпределен
 живот не съм накарал
 нито едно мое създание,
 нито едно мое чадо да
 извърши това, което е
 вредно за него. Всякога
 се стремя като върховен
 Бог, като общ Баща
 да им дам това, което
 е добро според моето
 вътрешно усмотрение,
 според моето вътрешно
 разпореждане. В Мене
 никакво зло не съществува,

³⁰ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е.114, л. 87-лице³¹ Частицата е изписана слято със следващата дума „нечувствува“³² Изписано разделено „на едно“

с. 10³³

Аз съм винаги пълен с
 благодат и вечна милост,
 която постоян[н]о изливам
 от вътрешност[т]а си за
 благо на всички мои
 същества. Всякога бодър-
 ствувам с духа на Лю-
 бовта си за вървежа на
 всичките работи, за стой-
 ност[т]а на всичките дела.
 Ако някой се нуждае от
 моята помощ, от моята
 сила, Аз съм там в
 момента да помагам.
 Няма разлика къде се нами-
 ра този, който ме при-
 зова, дали в най-долни-
 те слоеве на моите тво-
 рения или в най-горните;
 дали в най-отдалече-
 ните краища на моето
 вечно владение, или в най-
 близките; за мен е въсе-
 едно. Времето, простран-
 ството не прави разлика.
 Аз все присъствувам,
 Аз все действувам и то
 постоян[н]о, без никое пре-
 късване. Гласът на когото
 и да е, от каквато и
 дълбочина или безпредел-

Аз съм винаги пълен с
 благодат и вечна милост,
 която постоян[н]о изливам
 от вътрешност[т]а си за
 благо на всички мои
 същества. Всякога бодър-
 ствувам с духа на Лю-
 бовта си за вървежа на
 всичките работи, за стой-
 ност[т]а на всичките дела.
 Ако някой се нуждае от
 моята помощ, от моята
 сила, Аз съм там в
 момента да помагам.
 Няма разлика къде се нами-
 ра този, който ме при-
 зова, дали в най-долни-
 те слоеве на моите тво-
 рения или в най-горните;
 дали в най-отдалече-
 ните краища на моето
 вечно владение, или в най-
 близките; за мен е въсе-
 едно. Времето, простран-
 ството не прави разлика.
 Аз все присъствувам,
 Аз все действувам и то
 постоян[н]о, без никое пре-
 късване. Гласът на когото
 и да е, от каквато и
 дълбочина или безпредел-

с. 11³⁴

ност и да иде ари го чувам
от веднажд. Всяка въздишка,
всяко огорчение в мене се отра-
зява и то преди да е начало.
Всяка неправда колкото и мал-
ко и да е Аз съзирам и
навреме и оправям. Никое
дело, колкото и потайно
и да е, не може да избе-
гни моя поглед и веднажд
не остава от да не
приеме това което заслужава.
Ако съм този Бог,
този съдия в всичко праведен
и давам всякому
това което му се пада.
Едни възнаграждавам други
наказвам, едни привличам
други отхвърлям. Едни
въздигам други понижавам
и всякой стои или пада
пред мен според своето
достоинство според своята
доброта която е приел.
Ако някой спазва доброто
което е приел и го прило-
жи в живота си да при-
несе плод, него възнаграж-
давам за труда му, него
повишавам за благород-
ството на душата му,

ност и да иде, аз го чувам
от веднажд. Всяка въздишка,
всяко огорчение в мене се отра-
зява и то преди да е начало.
Всяка неправда, колкото и мал-
ка и да е Аз съзирам и
навреме исправям. Никое
дело, колкото и потайно
и да е, не може да избе-
гни моя поглед и всяко дея-
ние не остава от да не
приеме това, което заслу-
жава. Аз съм този Бог,
този съдия в всичко праве-
ден и давам всекому³⁵
това, което му се пада.
Едни възнаграждавам, други
наказвам, едни привличам,
други отхвърлям. Едни
въздигам, други понижавам
и всякой стои или пада
пред мен според своето
достоинство, според своята
доброта, която е приел.
Ако някой спазва доброто,
което е приел и го прило-
жи в живота си да при-
несе плод, него възнаграж-
давам за труда му, него
повишавам за благород-
ството на душата му,

³⁴ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 88-лице³⁵ Изписано разделено „всеки му“

с. 12³⁶

че е упазил святостта на името ми и честта на Домът ми. Ако някой злоупотреби с своята добродетел, изврати своята свобода в злодействие против моите всегашни наредби, него наказвам да претърпи това, което е сторил, за да³⁷ види и се убеди, че не е полезно да се действа противозакон[н]о и да изнасилва добротата на другите. Такива понижавам, че са опетнили своята душа с непростима грешка, която безвъзвратно води след себе си своите последствия. При мене идват само тези, които ме любя и са едно по добродетел³⁸ с мен. На които дългат и испитаната вяност ги приближава все по-близо до моя върховен и благ дух, тези³⁹, които Ме познават за техен върховен Баща, за техен единствен Бог и създател. На тях Аз откривам своите мисли, на

Те е упазил святостта на името ми и честта на Домът ми. Ако някой злоупотреби с своята добродетел, изврати своята свобода в злодействие против моите всегашни наредби, него наказвам да претърпи това, което е сторил, за да³⁷ види и се убеди, че не е полезно да се действа противозаконно и да изнасилва добротата на другите. Такива понижавам, че са опетнили своята душа с непростима грешка, която безвъзвратно води след себе си своите последствия. При мене идват само тези, които ме любя и са едно по добродетел³⁸ с мен. На които дългат и испитаната вяност ги приближава все по-близо до моя върховен и благ дух, които Ме познават за техен върховен Баща за техен единствен Бог и създател. На тях Аз откривам своите мисли, на

³⁶ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 88-гръб

³⁷ Изписано слято с предходната частица „зада“

³⁸ Изписана слято с предходната частица „подобродетел“

³⁹ Думата е вмъкната допълнително от автора

с. 13⁴⁰

тях Аз разяснявам своите
 вечни планове на тях Аз
 изказвам величието на
 своята върховна сила на
 тях Аз изявявам своята
 всегашна слава. Те
 всички се зовът Мои синове,
 на които винаги показвам
 своето благо лице. На тях
 служи Моя Дух ден и нощ
 и те всички с един глас
 ме зовът техен добър
 Баща, от когото всички
 излизат. А ето на теб
 Аз откривам една от
 тайните си тайни в
 най-простия, в най-про-
 стия человечески език и
 зная, че ти разбираш добре
 това, което стои пред
 тебе. Ето, моят Дух
 се радва, че ти ме любиш,
 че ти се повсядневно стре-
 миш към Мене, към
 Моя Дом. Знай ме, сине
 Мой, Аз съм добър
 Баща, Бог ней[з]следимий.
 Дела искам от всички,
 така кажи, не думи; сър-
 дца чисти, а не зли дела.
 Това го казвам Аз, който съм

тях Аз разяснявам своите
 вечни планове, на тях Аз
 изказвам величието на
 своята върховна сила, на
 тях Аз изявявам своята
 всегашна слава. Те
 всички се зовът Мои синове,
 на които винаги показвам
 своето благо лице. На тях
 служи Моя Дух ден и нощ
 и те всички с един глас
 ме зовът техен добър
 Баща, от когото всички
 излизат. А ето на теб
 Аз откривам една от
 великите си тайни – в
 най-простия, в най-про-
 стия человечески език и
 зная, че ти разбираш добре
 това, което стои пред
 тебе. Ето, моят Дух
 се радва, че ти ме любиш,
 че ти се повсядневно стре-
 миш към Мене, към
 Моя Дом. Знай ме, сине
 Мой, Аз съм добър
 Баща, Бог ней[з]следимий.
 Дела искам от всички,
 така кажи, не думи; сър-
 дца чисти, а не зли дела.
 Това го казвам Аз, който съм

с. 14⁴¹

от начало. Много пъти
съм говорил същото и сега
го говоря, че да знаят всички.
Ето тези, които носят
в душата си моята
любов, те са, що вършат
всичко, тям се глажу
доброто. Колкото и да са
слаби, колкото и да са
неизвестни в света, тям
принадлежи бъдещето цар-
ство, което поставям.

29 И рече ми Господ мой:
не бой се, Аз съм Бог твой
от веки. Призови ме⁴² и ще те
послушам и ще ме просла-
виш. Въздай ми хвала и
поклонение и ще благоволя
в теб. И ще испратя Духът
си и ще те научи на всичките
ми пътища. Ще ти въз-
вести мирът си⁴³ и ще
приемиш радостта ми
и ще се развесели твоят
дух в моето присъствие
и ще прозябне⁴⁴ душата ти
като крен на полето и ще
се услади от всичките мои
благословения. Слушай проч[е]е
думите на моето Слово,

отъ начало. Много пъти
съм говорил същото и сега
го говоря че да знаят всички,
Ето тези които носят
в душата си моята
любов твоя ще вършат
всичко тям се глажу
доброто. Колкото и да са
слаби колкото и да са
неизвестни в света тям
принадлежи бъдещето цар-
ство което поставям

ФОНД ЖЕ 82. АРХ. ЕД. III. А. 89

29 И рече ми Господ мой
не бой се аз съм Бог твой
отъ веки. Призови ме и ще те
послушам и ще ме просла-
виш. Въздай ми авана и
поклонение и ще благоволя
в теб. И ще испратя духъ
си и ще те научи на всичките
ми пътища. Ще ти въз-
вести мирът си и ще
приемиш радостта ми
и ще се развесели твоят
духъ в моето присъствие
и ще прозябне душата ти
като крен на полето и ще
се услади от всичките мои
благословения. Слушай проче
думи ми на моето Слово

⁴¹ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 89-гръб

⁴² Изписана слято с предходната дума
„призовиме“

⁴³ Върху задраскана дума „ми“

⁴⁴ Прозябвам (остар.) – живея, прекарвам

15
 дай внимание на поученията
 на Моят Дух. Отвори сърдцето
 си и ще приемиш все, що
 се нуждаеш, дай внимание
 с ухото си и ще чуеш все
 що има да ти се каже.
 Приложи умът си в
 пътят ми и ще придоби-
 ши възвание велико, ще ти е
 светилник на душата. Мойте
 съвети не пренебрегвай, нито
 се колебай, кога ти говоря. Бъди
 уверен, че аз промишлявам
 за всичко. В мене е богатство
 и сила неизчерпаема, и
 да дам на всички според
 благодарно пожеланието си.
 Нека твоята вяра да се въз-
 виса, нека да процъфне
 в мене зацъф и горите
 ще се подвигнат пред
 силата на Словото ми.
 Искай от мен велики
 неща за себе си и ще
 ти дам според желанието
 на сърдцето ти и ще ме
 прославиш. Възвиши
 душата си към моя
 престол, въз[з]ови ме в
 милост[т]а ми и ще ти
 отговоря. Не се смущавай

с. 15⁴⁵

дай внимание на поученията
 на Моят Дух. Отвори сърдцето
 си и ще приемиш все, що
 се нуждаеш, дай внимание
 с ухото си и ще чуеш все
 що има да ти се каже.
 Приложи умът си в
 пътят ми и ще придоби-
 еш в⁴⁶ знание, което ще ти е
 светилник на душата. Мойте
 съвети не пренебрегвай, нито
 се колебай, кога ти говоря. Бъди
 уверен, че аз промишлявам
 за всичко. В мене е богатство
 и сила неизчерпаема и
 давам⁴⁷ на всички според
 благодарно пожеланието си.
 Нека твоята вяра да се въз-
 виса, нека да процъфне
 в Мене, защото и горите
 ще се подвигнат пред
 силата на Словото ми.
 Искай от мен велики
 неща за себе си и ще
 ти дам според желанието
 на сърдцето ти и ще ме
 прославиш. Възвиши
 душата си към моя
 престол, въз[з]ови ме в
 милост[т]а ми и ще ти
 отговоря. Не се смущавай

⁴⁵ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 90-лице⁴⁶ Съюзът изписан слято със следващата дума
„възвание“⁴⁷ Думата е изписана от автора разделено
„да вам“

с. 16⁴⁸

духом. Не считай мойте наказания за нещастие, те са бич на благословения. Мъчнотиите не зима⁴⁹ за препятствия в живота си, те са повдигащата моя ръка. Скърбите приемай на радо⁵⁰ сърдце, те са целителен балсам за твоята душа. Бъди благ и благоразумен в всичките си пътища, не се отстранявай от показанията на моя свят закон. Ходи с незлобие на сърдцето си и мирът ти ще прозябне⁵¹ като утрен[н]ата роса. Призовавай името ми всяка заран и вечер и ще присъствувам с теб. Кажи ясно всичките си нужди, искай и не мълчи. Проси това, което твоят дух ти диктува. Постоянствувай в всичките си пътища и моят Свят и благ Дух ще те⁵² научи на всичките тайни, които съм ти определил⁵³ да ти се открият. Защото моето желание е да те приготвя за своето дело,

Духом. Не считай мойте наказания за нещастие, те са бич на благословения. Мъчнотиите не зима за препятствия в живота си, те са повдигащата моя ръка. Скърбите приемай на радо сърдце, те са целителен балсам за твоята душа. Бъди благ и благоразумен в всичките си пътища, не се отстранявай от показанията на моя свят закон. Ходи с незлобие на сърдцето си и мирът ти ще прозябне като утренната роса. Призовавай името ми всяка заран и вечер и ще присъствувам с теб. Кажи ясно всичките си нужди, искай и не мълчи. Проси това което твоят дух ти диктува. Постоянствувай в всичките си пътища и моят Свят и благ Дух ще те научи на всичките тайни, които съм ти определил да ти се открият. Защото моето желание е да те приготвя за своето дело

⁴⁸ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 90-гръб

⁴⁹ Думата е изписана слято „незима“

⁵⁰ Рад, радо (остар.) – радостен, драг, благодарен; думата е изписана слято „нарадо“ с предходната частица

⁵¹ Вж бележка № 44

⁵² Частичките са изписани в оригинала слято „щете“

⁵³ Авторът е допуснал техническа грешка, изписвайки „определил“

с. 17⁵⁴

Да ти възвемъ словото
 величieto си както от
 веки крия в себе си за тебе.
 Защото Аз, Господ твой така
 благоволявам да възведа името
 твое помежду моите избра-
 ни да те представя в
 тяхното общество да ти
 направя известното на ~~твоето~~
 съобщение и да им издво-
 елю воля. Знай че денят
 е близо, небето чака дорде
 приемши силата на Слово
 ми, което скоро от Мен
 ще приемши. Ще изля
 Духът си изобилно от
 горе ти и ще прозябнеш
 както Сароново⁵⁶ цвете. И
 видът ти в оня ден ще
 бъде славен. Всички ще
 пожелаят да те видят,
 ще ти пеят и възпяват
 ликования и душата ти
 ще се изпълни с благоуха-
 ние от преизобилие на
 моята всегашна благо-
 дат. Господи Боже мой
 да възлези молитва моя
 пред тебе защото душата
 ми се върни. Господи
 за всички които си

да ти възвестя славата и
 величието си, които от
 веки крия в себе си за тебе.
 Защото Аз, Господ твой така
 благоволявам да възведа името
 твое помежду моите избра-
 ни да те представя в
 тяхното общество, да ти
 назнача местото на моето⁵⁵
 с[л]ужение и да им изля
 своята воля. Знай, че денят
 е близо, небето чака дорде
 приемши силата на Слово
 ми, което скоро от Мен
 ще приемши. Ще изля
 Духът си изобилно от
 горе ти и ще прозябнеш
 както Сароново⁵⁶ цвете. И
 видът ти в оня ден ще
 бъде славен. Всички ще
 пожелаят да те видят,
 ще ти пеят и възпяват
 ликования и душата ти
 ще се изпълни с благоуха-
 ние от преизобилие на
 моята всегашна благо-
 дат. Господи Боже мой,
 да възлези моята молитва
 пред тебе, защото думите
 ти са верни. Господи,
 за всички, които си

⁵⁴ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 91-лице⁵⁵ Върху задраскана дума „твоего“⁵⁶ По името на плодородната долина Сарон в днешен Израел. Изразът „Розата на Сарон“ се среща в Стария завет (Песен на песните 2:1)

с. 18⁵⁷

възлюбил и в които благоволя-
ваш. Благий Небесний Баща,
да дойде твоео царство,
да бъде твоята воля, да
се усвети твоео име.
Ето желанието на моята
душа. Ето нуждата, която
постоян[н]о усещам в моя свят.
О, Велики Господи, в сила и
крепост стани и заста-
ни за делото си. Прикло-
ни сърдцата на всички онези,
които си призовавал и от
веки избрал да се нарекат
начатък на твоята сла-
ва и величие. О, Благий Бо-
же наш, ръководи ни⁵⁸ с
милостивата си ръка,
просвещавай ни да се
не уклоняваме от сло-
вото ти, да не престъ-
пваме законът ти. Води
ни, Господи, като добър
пастир при зелените
пасаща, при бистрите
утоки⁵⁹. Господи, царю наш
и владетелю на всичките
светове, Господи, който си
възвишен в величието⁶⁰
на своята слава. Господи
Боже наш, който освещаваши

ФОНД 868 АРХ. ЕА. НУ " 91
възлюбил и в които благоволя-
ваш. Благий Небесний Баща
да даде твоео царство,
да бъде твоята воля, да
се усвети твоео име
Ето желанието на моята
душа Ето нуждата която
постоянно усещам в моя свят.
О Велики Господи в сила и
крепост стани и заста-
ни за делото си. Прикло-
ни сърдцата на всички онези
които си призовавал и от
веки избрал да се нарекат
начатък на твоята сла-
ва и величие. О Благий Бо-
же наш ръководи ни
милостивата си ръка
просвещавай ни да се
не уклоняваме от сло-
вото ти да не престъ-
пваме законът ти Води
ни Господи като добър
пастир при зелените
пасаща при бистрите
утоки. Господи царю наш
и владетелю на всичките
светове Господи който си
възвишен в величието си
на своята слава. Господи
Боже наш който освещаваши

⁵⁷ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 91-гръб

⁵⁸ Частицата изписана слято от автора с
предходната дума „ръководи“

⁵⁹ Уток (остар.) – поток, вада на река

⁶⁰ Следва задраскана частица „си“

с. 19⁶¹

Всички и даваш изобилието
на своите благости. О, Госпо-
ди, ти който си най-бли-
зо до нашата душа подк-
репи ни в тази минута.
О, Господи мой и Боже мой,
Ангел мой, моля те
когато ти възнесем тази
загадка. Нека да възлезе при
тебе при твоя престол
на твоята вечна благодат,
когато ме постои, озарява.
О, Господи, към теб викам,
към теб възвишавам гла-
са си, към теб отправям
сърдцето си. Както си ми
говорил ти сам тази
загадка, както си ме уте-
шил и подкрепил духом,
така и стори. О, Господи,
Господи Боже мой, ти раз-
бираш онова, което с думи
не мога да ти изкажа. О,
Господи, за моите вели-
ки нужди, за подкрепата
на моята душа ти бо-
дърствувай, както си бо-
дърствувал до сега. Дай
ми силата си, която да
ме подкрепи в моята чело-
вешка немощ. Господи

Всички и даваш изобилието
на своите благости. О, Госпо-
ди, ти който си най-бли-
зо до нашата душа, подк-
репи ни в тази минута.
О, Господи мой и Боже мой,
окрили Моята молитва,
която ти възнасям тази
заран. Нека да възлезе при
тебе, при твоя престол,
на твоята вечна благодат,
която ме постоян[н]о озарява.
О, Господи, към теб викам,
към теб възвишавам гла-
са си, към теб отправям
сърдцето си. Както си ми⁶²
говорил ти сам тази
заран, както си ме уте-
шил и подкрепил духом,
така и стори. О, Господи,
Господи Боже мой, Ти раз-
бираш онова, което с думи
не мога да ти изкажа. О,
Господи, за моите вели-
ки нужди, за подкрепата
на моята душа ти бо-
дърствувай, както си бо-
дърствувал до сега. Дай
ми силата си, която да
ме подкрепи в моята чело-
вешка немощ. Господи,

⁶¹ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 92-лице⁶² Частиците са изписани слято от автора „сими“

с. 20⁶³

остани с мене, ходи с мене и ме учи в вечните неща на твоего царство.

30 Блажен е всякой, който слуша и приема поучение от Господа. Блажен е всякой, който изпълнява Неговата воля. Немарението е ужасно зло, което покваря сърцето. От него се пази, защото всичките нещастия в живота си водят начало от Негов[и] извор. Не обръщай внимание на пъклените му съвети. Не⁶⁴ щади душата си кога е време за работа. Не се отвърщай от труда. Ума си възпитавай в трудолюбието, а сърцето си в добродетелта. А волята си в постоянството на любовта. Не утекчавай душата си с грижите на света. Преди всичко стой бодър, готов да посрещнеш всичките мъчности и от тях урок да извлечеш за своя живот. Не пренебрегвай гласът, който те води и упътва

остани с мен²⁰ ходи с мен и ме учи в вечните неща на твоего царство

30 Блажен е всеки който слуша и приема поучение от Господа. Блажен е всеки който изпълнява Неговата воля. Немарението е ужасно зло което покваря сърцето. От него се пази. защото всичките нещастия в живота си водят начало от Негова извор. Не обръщай внимание на пъклените му съвети. Не щади душата си кога е време за работа. Не се отвърщай от труда. Ума си възпитавай в трудолюбието а сърцето си в добродетелта. А волята си в постоянството на любовта. Не утекчавай душата си с грижите на света. Преди всичко стой бодър готов да посрещнеш всичките мъчности и от тях урок да извлечеш за своя живот. Не пренебрегвай гласът който те води и упътва

⁶³ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 92-гръб

⁶⁴ Частицата е изписана слято със следващата дума „нещади“

в пътя на живота. Вни-
мавай с пълнотата на
сърдцето си и знай, че от
него излизат добрите и
лоши последици. Мал-
ките неща за маловажни
не ги считай; Малките
случки за ничтожни не
вземай, знай, че от тях
много зависи. Малките отпъ-
тки предвид вземай, те са прѣ-
пазителни мерки за да ти
внушат сериозност в всички
ти постъпки. В живота
си всичко наблюдавай и посте-
пенно игравай техните взаи-
мни отношения. Не пренебре-
гвай в живота си най-малки-
я случай да го оползотвориш
в нещо добро или полезно. Знай,
че сумата на всички неща
зависи от малките обикно-
вени случки в напредъка на
твоя живот. Повседневно гледай
да извлечеш полза, гдето и
да се намиращ, каквото и да
вършиш. Не стой празен ни-
кога, защото празнотата е
голямо зло, което зле действу-
ва на всичко.

ФОНТ № 868 АРХ. ЕД. 114 л. 93

с. 21⁶⁵

В пътя на живота. Вни-
мавай с пълнотата на
сърдцето си и знай, че от
него излизат добрите и
лоши последици. Мал-
ките неща за маловажни
не ги считай; малките
случки за ничтожни не
вземай, знай, че от тях
много зависи. Малките спън-
ки предвид вземай, те са пре-
пазителни мерки, за да ти
внушат сериозност в всички-
те ти постъпки. В живота
си всичко наблюдавай и посте-
пен[н]о изучавай техните взаи-
мни отношения. Не пренебре-
гвай в живота си най-малки-
я случай да го оползотвориш
в нещо добро или полезно. Знай,
че сумата на всички неща
зависи от малките обикно-
вени случки в напредъка на
твоя живот. Повседневно гледай
да извлечеш полза, гдето и
да се намиращ, каквото и да
вършиш. Не стой празен ни-
кога, защото празнотата е
голямо зло, което зле действу-
ва на всичко.

с. 22⁶⁶

Аз съм Господ твоя, който
ти говоря сега. Кажи на
моите братя волята ми.
Кажи им – Аз съм техен
Спасител, когото ги водя с
крепка ръка. Кажи им – Аз
съм, когото ги учи и упът-
вам повседневно в пътя на
живота. Всичко, което имат,
Аз съм им дал. Благосло-
ви ги в моето име, за да⁶⁷
приемат изобилието на
Моя Дух. Ето, Аз съм с
вас постоян[н]о и ви ръководя
всичко усърдно. Прославете
името ми. Отворете сър-
цата си, за да работя
в тях за вашето възобно-
вление. Ето, Аз всяка заран
и вечера идвам при вази
чрез благия си Дух да ви
посещавам, да ви ободрявам,
да споделям вашите радо-
сти и вашите скърби.
Ето, моят Дух гори, моето
сърце ви любя. Аз желая
да ме познаете, тъй както
Аз ви познавам, да ме
приемите в сърцето си,
да влезе в душата ви,

22
Аз съм Господ твоя, който
ти говоря сега. Кажи на
моите братя волята ми.
Кажи им – Аз съм техен
Спасител, когото ги водя с
крепка ръка. Кажи им – Аз
съм, когото ги учи и упът-
вам повседневно в пътя на
живота. Всичко, което имат,
Аз съм им дал. Благосло-
ви ги в моето име, за да
приемат изобилието на
Моя Дух. Ето, Аз съм с
вас постоян[н]о и ви ръководя
всичко усърдно. Прославете
името ми. Отворете сър-
цата си, за да работя
в тях за вашето възобно-
вление. Ето, Аз всяка заран
и вечера идвам при вази
чрез благия си Дух да ви
посещавам, да ви ободрявам,
да споделям вашите радо-
сти и вашите скърби.
Ето, моят Дух гори, моето
сърце ви любя. Аз желая
да ме познаете, тъй както
Аз ви познавам, да ме
приемите в сърцето си,
да влезе в душата ви

⁶⁶ НБКМ–БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 93-гръб⁶⁷ Двете частици са изписани слято от автора „зада“

да просветят³³ за спалия ви
 ум, да въздигна отпад-
 налия ви дух. Ей, приятели
 мои, Аз съм Господ, ваши
 този който е излязал побе-
 дително из мъртвите, който
 ви отварям пътя на вечното
 спасение към дома на Моят
 Отец и Моят Бог. Приемете
 думите ми чистосърдечно
 и с пълна вяра за всичко
 що съм ви говорил от
 начало. Търсете моето
 царство и Неговата правда
 и всичко друго ще ви прило-
 жа стократно сега и в
 бъдеще. Аз ви чакам и ще
 ви приема в моята блага
 кошарина, ще ви заведа
 при изворите на живота,
 ще ви напоя и нахраня с
 изобилието на моя вечен Дух.
 Аз съм близо всякога, кога
 ме търсите, готов винаги
 да ви помагам. Вашите
 скърби, вашите нужди Аз
 ги чувствавам. Вашите
 радости, вашите сполуки
 Аз ги споделям. Вие сте
 ми близки на сърцето. Станете,
 елате по-близо до моя Дух.

ФОНД № РБ. Р. АРХ. ЕД. III. Л. 94

с. 23⁶⁸

да просветят заспалия ви
 ум, да въздигна отпад-
 налия ви дух. Ей, приятели
 мои, Аз съм Господ, ваш,
 този, който е излязал побе-
 дител из мъртвите, който
 ви отварям пътя на вечното
 спасение към дома на Моят
 Отец и Моят Бог. Приемете
 думите ми чистосърдечно
 и с пълна вяра за всичко
 що съм ви говорил от
 начало. Търсете моето
 царство и Неговата правда
 и всичко друго ще ви прило-
 жа стократно сега и в
 бъдеще. Аз ви чакам и ще
 ви приема в моята блага
 кошарина, ще ви заведа
 при изворите на живота,
 ще ви напоя и нахраня с
 изобилието на моя вечен Дух.
 Аз съм близо всякога, кога
 ме търсите, готов винаги
 да ви помагам. Вашите
 скърби, вашите нужди Аз
 ги чувствавам. Вашите
 радости, вашите сполуки
 Аз ги споделям. Вие сте
 ми близки на сърцето. Станете,
 елате по-близо до моя Дух,

с. 24⁶⁹

прикоснете се до мене и ще изцелеете духом. Станете и идете при всички⁷⁰, при които ви пращам. Сторете за тях това, което Аз съм сторил за вас. Ето, трудът ви няма да остане, без да принесе своята заплата. Работата ви ще принесе своя плод и то изобилно. Ето Моя Дух вече ще се излее на всяка моя твар и които го приемат ще оживват вечно и ще ме последват и ще бъдат всички мои. Слушайте, Вам говоря, които сте обременени, които сте отекчени духом, на които сърцата са съкрушени, на които душата е наранена от света. Елате при мене и ще изцелеете и ще ви дам моята радост, която никой няма да ви отнеме, защото Аз съм исти⁷¹ гнес и утре. Аз съм от начало и за всякога ще бъда.

31 И говори⁷² ми Господ и ми⁷³ даде своето слово и ми каза: направих⁷⁴ те кънара непоколебима, на която зида своето

прикоснете се до мене и ще изцелеете духом. Станете и идете при всички, при които ви пращам. Сторете за тях това, което Аз съм сторил за вас. Ето трудът ви няма да остане, без да принесе своята заплата. Работата ви ще принесе своя плод и то изобилно. Ето мой дух вече ще се излее на всяка моя твар и които го приемат ще оживват вечно и ще ме последват и ще бъдат всички мои. Слушайте, Вам говоря, които сте обременени, които сте отекчени духом, на които сърцата са съкрушени, на които душата е наранена от света. Елате при мене и ще изцелеете и ще ви дам моята радост, която никой няма да ви отнеме. Защото аз съм исти гнес и утре. аз съм от начало и за всякога ще бъда

31 И Говорихъ Господъ ми даде своето слово и ми каза направихъ те кънара непоколебима на която зида своето

⁶⁹ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 94-гръб

⁷⁰ Думата е написана сято с частицата преди нея „привсички“

⁷¹ Исти (старобъл.) – истински, същински

⁷² Думата е изписана сято със следващата частица „говорими“

⁷³ В оригинала местоимението е изписано сято с предходния съюз „ими“

⁷⁴ Думата е изписана сято със следващата частица „направихте“

с. 25⁷⁵

царство. ² Аз съм с тебе
за да те избавя отъ вси-
чките ти неприятели.
Аз ще те избавя отъ ръка
на лукавите и ще те
искупя отъ ръката на на-
силниците и ще те поста-
вя светъ на народите.
Ще ходиш предъ моето
лице и ще опасеш⁷⁶ земята
съ скиптаръ на ръката си.
Словото ми вече действу-
ва за твоя дух и ще се
възари в сърдцата на тия
люде, които съм избрал
да ми служат. И ще
призова всичките народи и
от четирите краища на
лицето на земята и ще
чуят гласът ми и ще
дойдат да ми се поклонят
и да ми принесат жер-
тви на благодарност за
величието на моята ми-
лостъ съ която ги вода
повседневно. И ще лику-
ват предъ тяхъ всички
които ги посрещатъ за да
ги приематъ като чада
на моето царство. Кажете
имъ ясно, че ги чакамъ

царство. Аз съм с теб,
за да те избавя отъ вси-
чките ти неприятели.
Аз ще те избавя отъ ръката
на лукавите и ще те
искупя отъ ръката на на-
силниците и ще те поста-
вя светъ на народите.
Ще ходиш предъ моето
лице и ще опасеш⁷⁶ земята
съ скиптаръ на ръката си.
Словото ми вече действу-
ва за твоя дух и ще се
възари в сърдцата на тия
люде, които съм избрал
да ми служат. И ще
призова всичките народи и от
четирите краища на
лицето на земята и ще
чуят гласът ми и ще
дойдат да ми се поклонят,
и да ми принесат жер-
тви на благодарност за
величието на моята ми-
лост, с която ги вода
повседневно. И ще лику-
ват предъ тяхъ всички,
които ги посрещат, за да
ги приемат като чада
на моето царство. Кажете
им ясно, че ги чакам,

⁷⁵ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 95-лице⁷⁶ В смисъл – опашеш, овържеш

с. 26⁷⁷

ида вече неотложимо да
 ги призова да влязат всички
 в моят Дом. Земята и небето
 ще се възрадват в моето при-
 съствие и всичките мои
 твари ще възликуват при
 моето явление. Този,
 който иде да опаше земята,
 то съм Аз, Господ ваш
 и Спасител ваш. Ида да
 въ[з]становя вече моето царство,
 да се въ[з]царя в сърдцата и
 умовете на всичките мои
 избрани, да им се изяви
 в своята красота и в своята
 вечна хубост. Ида да ви
 обединя с величието на Моя
 Дух, да ви дам обещанията
 си да ходите всички в един
 Дух, в един ум, в едно сър-
 дце, да ме любите и да
 ви любя всякога. Да виждате
 лицето ми всяка заран и
 да се развеселявате от моето
 присъствие. И ще ви
 придружавам с моя Дух
 всякога и ще ходите в стъп-
 ките ми и ще ме познавате,
 че съм Аз този от
 начало, който съм ви под[г]ъ-
 ржал. Аз съм този,

ида вече неотложимо да
 ги призова да влязат всички
 в моето Дом. Земята и небето
 ще се възрадват в моето при-
 съствие и всичките мои
 твари ще възликуват при
 моето явление. Този
 който иде да опаше земята,
 то съм Аз Господ ваш
 и Спасител ваш. Ида да
 въстановя вече моето царство
 да се въцаря в сърдцата и
 умовете на всичките мои
 избрани да им се изяви
 в своята красота и в своята
 вечна хубост. Ида да ви
 обединя с величието на моя
 дух да ви дам обещанията
 си да ходите всички в един
 дух в един ум в едно сър-
 дце да ме любите и да
 ви любя всякога. Да виждате
 лицето ми всяка заран и
 да се развеселявате от моето
 присъствие. И ще ви
 придружавам с моя дух
 всякога и ще ходите в стъп-
 ките ми и ще ме познавате
 че съм Аз този от
 начало който съм ви под-
 готвил. Аз съм този

с. 27⁷⁸

82 ФОНТ. 868. АРХ. ЕД. 114. Л. 96.
 който ви извождам от
 мрака на миналото и
 ви въвеждам в вечната
 виделина. Подигнете очите
 си и виждате се всички това
 на околви за вас се върши
 то е за вашето благо.
 Господи Боже мой, всякога
 съм уповал на тебе. Ду-
 шата ми никога не е възло-
 жила упованието си дру-
 гими. Послушай ме за да по-
 знамъ всички че ти си
 Бог мой който винаги ме
 слушаш. Господи Благий
 много милостивий и бла-
 гоутробний. Моля ти се из-
 вежди своята Благост. Изце-
 ли недужите на моите
 братя и сестри. Господи
 силний чуй ме. Ти си
 за мен всегашна радост.
 Господи който не гледаш
 на лице но на сърдце
 чуй ме. Ето чакам
 твоео слово, чакам
 твоята сила, чакам
 твоята величайша
 заповед. Чакам твоео
 всегашно Благоволение.
 Ще ли ми дадеш знава

който ви извождам от
 мрака на миналото и
 ви въвеждам в вечната
 виделина. Подигнете очите
 си и виждате, че всичко това
 наоколо⁷⁹ ви за вас се върши,
 то е за вашето благо.

А[прил, 1899],¹⁸⁰ Господи, Боже мой, всякога
 съм уповал на тебе. Ду-
 шата ми никога не е възло-
 жила упованието си дру-
 гими. Послушай ме, за да по-
 знаят всички, че ти си
 Бог мой, който винаги ме
 слушаш. Господи благий,
 много милостивий и бла-
 гоутробний, моля ти⁸¹ се, из-
 вежди своята Благост. Изце-
 ли недъзите⁸² на моите
 братя и сестри. Господи
 силний, чуй ме. Ти си
 за⁸³ мен всегашна радост.
 Господи, който не гледаш
 на лице, но на сърдце,
 чуй ме. Ето, чакам
 твоео слово, чакам
 твоята сила. Чакам
 твоята величайша
 заповед. Чакам твоео
 всегашно благоволение.
 Ще ли ми дадеш знака,

⁷⁸ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 96-лице

⁷⁹ Изписано от автора разделено от предходната частица и слято със следващата „на околви“

⁸⁰ Датата е означена с латинската цифра „I“

⁸¹ Изписано слято с предходния глагол „моляти“

⁸² Неволно изписано от автора „недузите“

⁸³ Съюзът е изписан слято със следващата дума „замен“

с. 28⁸⁴

твоего присъствие да почувствувам в душата си, че си близо. Казваш ми, че си близо, говориш ми, че ме слушаш. И думите ти са верни, защото си. Аз те призовавам да ми гойдеш на помощ, покажи ми милостта си в изливането на своя Дух. Ето, всички са вече утекчени от своите грехове, всички са отпаднали духом, всички гледат мрачно в своята душа. Любовта ти е занемарена⁸⁵, истината ти изоставена и твоего име се осквернило. Господи, обърни сърцата на този твой народ. Господи, послушай заради свящото си име, с което си знаен всякъде. Отвори вече твоя път, както си говорил. И дай ни това, което е теб угодно. Ще те послушам и ще ти дам според своята неизменяема благодат. Ето, поставил съм името си над тебе и ще те крепя и ще дей-

твоего присъствие да почувствувам в душата си че си близо. Казваш ми че си близо, говориш ми че ме слушаш. И думите ти са верни защото си. Аз те призовавам да ми дойдеш на помощ покажи ми милостта си в изливането на своя Дух. Ето всички са вече утекчени от своите грехове, всички са отпаднали духом, всички гледат мрачно в своята душа. Любовта ти е занемарена истината ти изоставена и твоего име се осквернило. Господи обърни сърцата на този твой народ. Господи послушай заради свящото си име с което си знаен всякъде. Отвори вече твоя път както си говорил. И дай ни това което е теб угодно. Ще те послушам и ще ти дам според своята неизменяема благодат. Ето поставил съм името си над тебе и ще те крепя и ще дей-

⁸⁴ НБКМ–БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 96-гръб

⁸⁵ Думата е изписана разделено „за немарена“

ствуваш грѣхъ твоѣ
 духъ и ще се прослави въ
 тебѣ въ всичко. Азъ съмъ
 който Ти говоришъ и няма
 другъ който да ми проти-
 востой. Укрепи се защото
 азъ приидна ствувашъ. Какъ
 все що желаешъ и ще ти
 бъде. И ще ме прославиши
 и ще ме прославишъ защото
 всички на тебе дължатъ
 животътъ си. Родил си
 ги и родил съмъ те въ то-
 ва си ги и възлюбилъ
 емо прѣдъбавашъ посто-
 янство и прѣдъбавашъ въ
 мене. Зовешъ ме и от-
 говорямъ ти. Азъ тога
 единъ и истиненъ и веченъ
 Богъ на когото лицето
 никой не е виждалъ но
 който живее и се изявява
 въ всички. Слушай ти си
 благословенъ отъ веки отъ
 мене възлюбихте и ти
 дадохъ всички тѣ богатства
 на моето царство да
 бъдешъ единъ помежду мно-
 гото. О, Благословенъ то-
 гда да бъде Благословенъ
 твоето Свѣто име.

с. 29⁸⁶

ствувам чрез твоя
 Дух и ще се прославя в
 теб в всичко. Аз съм,
 който Ти говоря и няма
 друг, който да ми проти-
 востой. Укрепи се, защото
 Аз присъствувам. Кажу
 все, що желаеш и ще ти
 бъде. И ще ме прославиш,
 и ще те⁸⁷ прославя, защото
 всички на тебе дължат
 животът си. Родил си
 ги и родил съм те, възлю-
 бил си ги и възлюбих те.⁸⁸
 Ето, пребъдваш постоян[н]о
 в мене и пребъдвам в
 тебе. Зовеш ме и от-
 говорям ти. Аз [съм] този
 единия, истинен и вечен
 Бог, на когото лицето
 никой не е виждал, но
 който живее и се изявявам
 в всички. Слушай, ти си
 благословен от веки от
 мене. Възлюбих те⁸⁹ и ти
 дадох всичките богатства
 на моето царство, да
 бъдеш един помежду мно-
 гото. О, Благословен[н]ий Го-
 споди, да бъде благословено
 твоето Свѣто име.

⁸⁶ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 97-лице⁸⁷ Местоимението е изписано слято с предходната частица „щете“⁸⁸ Местоимението е изписано слято с предходната дума „възлюбихте“⁸⁹ Местоимението е изписано слято с предходната дума „възлюбихте“

с. 30⁹⁰

2. Благословени са всички от мене, които слушат гласът ми и правят което е мен угодно. Блажени са те, които с търпение и с вяра ходят в моето присъствие. Техен Баща съм Аз, за тях Аз приготвявам всичките си благословения. Тям ще покажа славата на домът си. Тям ще явя волята си, на тях ще дам Духът си. Благий Отче, колко са благи всичките ти думи, колко са утешителни твоите слова, колко са насърчителни твоите обещания. Те всички дъшат вечен живот. Те всички дават вечна храна, те всички са подпора на нашия Дух.

30

2. Благословени са всички от мене които слушат гласът ми и правят което е мен угодно. Блажени са тѣ които с търпение и съ вѣра ходятъ въ моемо при-
съствіе. Тѣхъ Баща съмъ азъ за тѣхъ азъ при-
готовлявамъ всичкитѣ си благословенія тѣмъ ще покажа славата на домътъ си. Тѣмъ ще явя волята си на тѣхъ и да имъ дамъ Духътъ си.
Благий Отче колко са бла-
ги всичкитѣ ти думи,
колко са утешителни
твоитѣ слова колко са
насърдителни твоитѣ
обещанія. Тѣ всички дъ-
шатъ веченъ животъ.
Тѣ всички даватъ вечна
храна тѣ всички са
подпора на нашия
Духъ.

⁹⁰ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 97-гръб

с. 31⁹¹

6 май [1899 г.]

Прослави се вече Господ,
царствата са вече негови,
земята се очищава от пре-
стапленията си. Мирът
и правдата са близо да
настъпят. Днешния ден
ще бъде знаменит. В него
ще се изпълнят думите
на Бога живаго. Кажи на
всички да се радват, ко-
ито чакат обещанието.
Гледайте с вяра в бъда-
щото, вие всички сте
близо до врата[та] на ца-
рството Божие. Днеш-
ния ден ще тури край
в небето на всичките
распри и злосторства.
Днес в Дома на Господа
става съвет велик за
вашето избавление. Днес
земята и небето са сви-
детели на едно велико
дело, зрители на едно
велико събитие, което
се извършва. Жената, която
видя в видение, лежаща с
бели грехи и вцепенела от
простуда, тя е църквата
Божия на земята,

6 май 31
Прослави се вече Господ
царствата са вече негов
земята се очищава от пр
статпеннидта си. Мирът
и правдата са близо да
настъпят. Днешния ден
ще бъде знаменит. В него
ще се изпълнят думите
на Бога живаго. Кажи на
всички да се радват, ко-
ито чакат обещанието.
Гледайте с вяра в бъда-
щото, вие всички сте
близо до врата на ца-
рството Божие. Днеш-
ния ден ще тури край
в небето на всичките
распри и злосторства.
Днес в Дома на Господа
става съвет велик за
вашето избавление. Днеш-
ния ден и небето са сви-
детели на едно велико
дело, зрители на едно
велико събитие, което
се извършва. Жената, която
видя в видение, лежаща с
бели грехи и вцепенела от
простуда, тя е църквата
Божия на земята 38

91 НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 98-лице

с. 32⁹²

която се е вплела в светските деяния. Това показва, че тя се е отклонила от своя път. Помощ[т]а, която ѝ се указа от двамата човеци, то са две велики царства, които Бог ѝ праща на помощ да я освободят. Днес в Небето има лишения за този ден. В душата на човечеството скоро ще произлезе нещо велико. Една вътрешна светлина, която вече прониква в най-тъмните и потаени⁹³ места на човеческия живот, ще изведе всичко наяве⁹⁴. Истината ще излезе и ще стане явна на всички.

21 май [1899г.] И силата Господня мина и провъзгласи неговото величие и Господ иде да се въ[з]цари. Премина той през пределите на земните царства и отдели своите избрани от помежду народите и призва всички на своята вечеря. Благословени всички каи

Кодеса се е вписала в свѣт-
скитъ дѣйствиѣ. това по-
казва че тя се е отклони-
ла отъ своя пътѣ. Помоща
Кодеса и се указа отъ два-
мата челоѣвѣци то се
два велики царства! кои-
то Богъ и праща на по-
мощъ да е освободитѣ.
Днесъ въ Небето има ли-
кования, та този денъ.
въ душата на челоѣвѣствѣ
скоро ще произлезе нѣщо вели-
ко. Една вътрешна свѣтлина
кодеса вече прониква въ най-
тъмнитѣ и по таени мѣста
на челоѣвѣскитѣ животъ ще
изведе всичко на яѣе. Исти-
ната ще излезе и ще ста-
не явна на всички

21 май И силата Господня мина
и провъзгласи неговото величие
и Господъ иде да се въцари
премина той презъ преде-
литѣ на земнитѣ цар-
ства и отдели своитѣ
избрани отъ помежду
народитѣ и призва всички
на своята вечеря. Благо-
словени всички каи

⁹² НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 98-грѣб

⁹³ Думата е изписана разделено „по таени“

⁹⁴ Думата е изписана разделено „на яве“

призовават неговото
име.

33
ФОНД № 868 АРХ. ЕД. 114 Л. 99

29 Коя е причината на умст-
вения и духовен упадък. Това е
неридовния живот. Сменя-
ването на вътрешните
сили, които са изгубили сво-
ето равновесие. Такова едно
нарушаване винаги води след
себе си съсипателният въз-
ник ~~като~~ нарушаване на духовния
порядък на нещата, които
зависят едно от друго. Въз-
добро или зло последствие води
своето произхождение и от
подобни причини, които
или вътвърдяват или нару-
шават този вечен ред,
който е напълно независим
от никоя външна сила. Този
вечен ред е битието на Бога,
който по само себе си е везд-
е и на всякъде (който) про-
никва с своята сила в вси-
чки неща и по този начин ги
обоснова в себе си. А с обосло-
вянето на нещата, които съд-
ържат порядъка в себе си,
обослават се и ограничават
всички други същества

с. 33⁹⁵

призовават неговото
име.

29 Коя е причината на умст-
вения и духовен упадък. Тя е
неридовния живот. Сменя-
ването на вътрешните
сили, които са изгубили сво-
ето равновесие. Такова едно
нарушаване винаги води след
себе си съсипателните влия-
ния, които⁹⁶ нарушават духовния
порядък на нещата, които
зависят едно от друго. Всяко
добро или зло последствие води
своето произхождение и от
подобни причини, които
или въ[з]становяват, или нару-
шават този вечен ред,
който е напълно независим
от никоя външна сила. Този
вечен ред е битието на Бога,
който по само себе си е везд-
е навсякъде⁹⁷ и⁹⁸ про-
никва с своята сила в вси-
чки неща и по⁹⁹ този начин ги
обоснова в себе си. А с обосло-
вянето на нещата, които съд-
ържат порядъка в себе си,
обослават се и ограничават
всички други същества,

⁹⁵ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 99-лице

⁹⁶ Върху задраскан израз „кога се“

⁹⁷ Думата е изписана разделено: „на всякъде“

⁹⁸ Върху незадраскана дума, поставена в
скоби: „който“

⁹⁹ Изписана слято със следващата дума
„потози“

с. 34¹⁰⁰

които произлизат от него, прямо или косвено. Разликата помежду моя двоен порядък на нещата [се] състои в самата първа причин[н]ост на битието, което е двойно в себе си. Двойствеността излиза от порядъка на нещата¹⁰¹, които се обославят и обославят и себе си, и другите. А тъйзи вътрешна зависимост е съществена и необходима за всички същества, както от прямия, тъй и от косвения разряд. Сега стълкновението на кое и да е същество с прямия порядък на битието произвежда разногласие в себе си, което в нравствения свят се зове зло, т.е. нрав[ствено] духовно противие на общия вървеж на¹⁰² другите същества. Следователно е въвн и от тяхната 1 ю[ни]¹⁰³ среда. Внима[ва]й, проче[е] на съдбините на живота си, да не би по някоя непредвидена¹⁰⁴ грешка да се намериш в разногласие с общия порядък на провидението, с което, ако и да влезеш в състезание, нищо няма

34 които произлизат от него
прямо или косвено. Разликата
помежду моя двоен порядък
на нещата състои в самата
първа причинност на битието
което е двойно в себе си. Двой-
ствеността излиза от порядъка
на нещата които се обосла-
ват и обославят и себе си
и другите. А тъйзи вътреш-
на зависимост е съще-
ствена и необходима за
всички същества както
от прямия, тъй и от
косвения разряд. Сега стъл-
кновението на кое и да е
същество в прямия поря-
дък на битието произвежда
разногласие в себе си което
в нравственния свят се зове
зло т.е. нрав. духовно проти-
вие на общия вървеж на
другите същества. Следо-
вателно е въвн и от тяхната
1 среда. Внимавай проче на
съдбините на живота си да
не би по някоя непредвидена
грешка да се намериш в
разногласие с общия по-
рядък на провидението с
което ако и да влезеш в
състезание нищо няма

¹⁰⁰ НБКМ—БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 99-гръб

¹⁰¹ Техническа грешка на автора: думата е изписана „нещашата“

¹⁰² Предлогът е употребен неволно два пъти.

¹⁰³ Датата е поставена пред думата „среда“, но с тъмночерно мастило, с каквото е направен следващия запис „Внимавай, проче...“

¹⁰⁴ Думата е написана разделено: „не предвидена“

с. 35¹⁰⁵

35 ФОНД ЖДР. АРХ. ЕА. 114. Л. 100.
 да добиеш. При това знай,
 че нещата няма [да] се съобразят
 с твоите желания и стре-
 мления, нито ще ти отстъ-
 пят в своя вървеж. Те са
 тъй непоколебими, както и
 този, който ги движи и
 направлява. Ако си мъдър и
 пълен с разумение на Боже-
 ствените наредби, гледай да
 вършиш и работиш това,
 което е право и съгласно с ис-
 тините, показани в живота.
 Защото успеха в твоя живот
 зависи от Бога, който го и
 направлява. Виду се, ти сам,
 въпреки това, което знаеш,
 като че ли още не можеш
 да схванеш и разбереш тая
 неизменяема истина. Пред-
 расположението на едно дете
 няма да измени намеренията
 на един баща. Не е право,
 нито благоразумно от твоя
 страна като чадо на истина-
 та да се поставиш в про-
 тивовест на Бога и да се
 надяваш, че той ще ти
 отстъпи пред твоите же-
 лания. Не, това е само не-
 възможно да сториш.

да добиеш. При това знай,
 че нещата няма [да] се съобразят
 с твоите желания и стре-
 мления, нито ще ти отстъ-
 пят в своя вървеж. Те са
 тъй непоколебими, както и
 този, който ги движи и
 направлява. Ако си мъдър и
 пълен с разумение на Боже-
 ствените наредби, гледай да
 вършиш и работиш това,
 което е право и съгласно с ис-
 тините, показани в животът.
 Защото успеха в твоя живот
 зависи от Бога, който го и
 направлява. Виду се, ти сам,
 въпреки това, което знаеш,
 като че ли още не можеш
 да схванеш и разбереш тая
 неизменяема истина. Пред-
 расположението на едно дете
 няма да измени намеренията
 на един баща. Не е право,
 нито благор[аз]умно от твоя
 страна като чадо на истина-
 та да се поставиш в про-
 тивовест на Бога и да се
 надяваш, че той ще ти
 отстъпи пред твоите же-
 лания. Не, това е само не-
 възможно¹⁰⁶ да сториш.

¹⁰⁵ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 100-лице¹⁰⁶ Думата е изписана разделено:
„не възможно“

с. 36¹⁰⁷

Той може да стори за тебе все, що е добро и полезно, но не и това, що е вредно. Всяко нещо, което изискваш да извършиш трябва да има и своето място и време. Не е все едно да вършиш когато и да е и както и да е; не, такова едно желание е неразумно и при това вредно. Само по себе си се вижда и е очевидно, че всяко нещо трябва да се тури на мястото си и всяко желание трябва да дойде навремето¹⁰⁸ си. Ето основа, от която трябва да изхождаш винаги. Нима онзи, който е дал мъдрост и знание на другите, не ще¹⁰⁹ ли знае и сам как да постъпне в своите работи? И нима не мислиш, че той е в сила да раководи и направлява всички, които уповават на него? Тъзи е една истина, която никои не би оспорвал без вреда на себе си. Този, който уповава повече на себе си, отколкото на Господа,

36
Той може да стори за тебе все що е добро и полезно, но, не и това що е вредно. Всяко нещо което изискваш да извършиш трябва да има и своето място и време. Не е все едно да вършиш когато и да е и както и да е; не, такова едно желание е неразумно и при това вредно. Само по себе си се вижда и е очевидно, че всяко нещо трябва да се тури на мястото си и всяко желание трябва да дойде навремето си. Ето основа от която трябва да изхождаш винаги. Нима онзи, който е дал мъдрост и знание на другите, не ще ли знае и сам как да постъпне в своите работи? И нима не мислиш, че той е в сила да раководи и направлява всички, които уповават на него? Тъзи е една истина, която никои не би оспорвал без вреда на себе си. Този, който уповава повече на себе си, отколкото на Господа

¹⁰⁷ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 100-гръб¹⁰⁸ Думата е изписана разделено: „на времето“¹⁰⁹ Частичката е изписана слято с предходната „неще“

37
 ПОДЪ НА СЪДЪРАЖ. ЕВ. МТЧ. 101
 поставя се по-горе¹¹¹ в мъдрост
 и знание от Него и неосозна-
 телно прѣзира неговите
 постановления, и тъков един
 нека¹¹² да знае¹¹³, че той ще
 омотай неговите пътища
 с мрежа, в която сам ще
 бъде хванат в плиткостта
 на своите познания. Защото
 не е достатъчно само да
 познаваш вървежа на нещата,
 но да знаеш и да ги раково-
 диш и да имаш сила и
 мъдрост да ги управля-
 ваш. А да добиеш такова
 едно възвишено състояние
 в реда на възвишените съще-
 ства, изисква се един мо-
 щен дух да притежаваш,
 който да ти е¹¹⁴ задна стра-
 жа. А такава стража и
 мощна подпора може да
 ти е сам един Господ
 на когото Десницата не
 се съкратява да помага
 и раководи всички. За-
 щото извиква всички по име
 и да ги раководи напред.
 Наши съдователно дадени
 на тебе Слово. Защото и
 за твоего идване в

с. 37¹¹⁰

поставя се по-горе¹¹¹ в мъдрост
 и знание от Него и неосозна-
 телно прѣзира неговите
 постановления, и тъков един
 нека¹¹² да знае¹¹³, че той ще
 омотай неговите пътища
 с мрежа, в която сам ще
 бъде хванат в плиткостта
 на своите познания. Защото
 не е достатъчно само да
 познаваш вървежа на нещата,
 но да знаеш и да ги раково-
 диш и да имаш сила и
 мъдрост да ги управля-
 ваш. А да добиеш такова
 едно възвишено състояние
 в реда на възвишените съще-
 ства, изисква се един мо-
 щен дух да притежаваш,
 който да ти е¹¹⁴ задна стра-
 жа. А такава стража и
 мощна подпора може да
 ти е сам един Господ,
 на когото Десницата не
 се съкратява да помага
 и раководи всички. Да ги¹¹⁵
 извиква всички по име
 и да ги раководи напред¹¹⁶.
 Пази следователно даденото
 на теб Слово. Защото и
 за твоего идване в

¹¹⁰ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 101-лице¹¹¹ Изписано слято: „погоре“¹¹² След зачертана част от местоимение „кой“¹¹³ Изписана слято с предходната частица
„дазнае“¹¹⁴ Изписано слято с предходното местоимение
„тие“¹¹⁵ Изписано слято с предходната частица
„даги“¹¹⁶ Думата е изписана разделено: „на напред“

с. 38¹¹⁷

небето има време, което сам един Бог е определил и място, което твоят Бог и Отец е отредил. Дали ще е рано¹¹⁸ или късно¹¹⁹, това Господ го знае, а колкото за тебе, няма нужда да бързаш преди време, нито да се утекчаваш. Защото подобава ти¹²⁰ да бъдеш дълготърпелив в всичко, подобно на Бога. Не се умачнявай духом, когато се изкушаваш или пък минаваш през огнени мъчности. Знай, те ще принесат своите плодове ако не сега, то в бъдеще несъмнено¹²¹. Не си изоста-вен сам на себе си. С теб има безбройно число твои братя и сестри, които споделят твоята участ. А в това число е и сам Господ. Ако той постоянно живее и носи мъчнотиите на света, ти ще се откажиш ли да ги носиш с него заедно! Не мисля да си

небето и цялo време което
сам един Бог е определил
и място което твое
Бог и Отец е отредил.
Дали ще е ~~рано~~ или ~~късно~~
това Господ го знае а
колкото за тебе няма
нужда да бързаш преди
време нито да се утек-
чаваш. Защото подобава
да бъдеш дълготърпелив
в всичко подобно на Бога.
Не се умачнявай духом
когато се изкушаваш или
пък минаваш през огнен-
ности. Знай те ще
принесат своите пло-
дове ако не сега то в бъдеще
не съмнено. Не си оста-
вен сам на себе си. С
теб има безбройно число
твои братя и сестри
които споделят твоята
участ. А в това число
е сам Господ. Ако той
постоянно живее и носи
мъчнотиите на света
ти ще се откажиш ли
да ги носиш с него
заедно! Не мисля да си

¹¹⁷ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 101-гръб

¹¹⁸ Върху задраскана дума „лесно“

¹¹⁹ Върху задраскана дума „мъчно“

¹²⁰ Местоимението е изписано слято с
предходната дума „подобавати“

¹²¹ Изписано разделено „не съмнено“

с. 39¹²²

39 ФОНД 868 АРХ. ЕД. 114, Л. 102
 отъ тия които се повра-
 щатъ отъ мѣнотништѣ и
 незгодитѣ на тоя святъ и
 когото всичко е привремено
 Виждамъ те се обремененъ
 духомъ и се страдашъ отъ
 мѣнотни вътрешни и вън-
 шни. Но такава е волята
 на тоя който те зове
 А знаешъ те неговата воля
 е непреклонна и непрѣм-
 лива. Всичко трябва
 да се свърши до край и
 то както тоя желае и
 както му е угодно. Имай
 търпение защото Божиите
 дарби и благословения са за
 напосле те ще увенчаютъ
 краятъ на твою животъ
 защото Господъ е благъ и
 благоутробенъ винаги и в
 всичко. Той днесъ ти гово-
 ри и духомъ те подкрепя
 защото вижда те и имашъ
 нужда отъ неговата
 подкрепа. Не се бой той
 никога не е крилъ лицето
 си отъ тебе нито се е
 отделялъ на голямо ра-
 стояние отъ твоята

от тия, които се повра-
 щат от мѣнотништѣ и
 незгодите на тоя свят, в
 когото всичко е привремен[н]о.
 Виждам, че си обременен
 духом и че страдаш от
 мѣнотни вътрешни и вън-
 шни. Но такава е волята
 на този, който те зове.
 А знаеш, че неговата воля
 е непреклон[н]а в пътят на
 правдата. Всичко трябва
 да се свърши до край и
 то както Бог желае и
 както му е угодно. Имай
 търпение, защото Божиите
 дарби и благословения са за
 напосле, те ще увенчаят
 краят на твоя живот,
 защото Господ е благъ и
 благоутробен винаги и в
 всичко. Той днес ти гово-
 ри и духом те подкрепя,
 защото вижда, че имаш
 нужда от неговата
 подкрепа. Не се бой, той
 никога не е крил лицето
 си от тебе, нито се е
 отделял на голямо ра-
 [з]стояние от твоята

с. 40¹²³

душа. Чакай го и той
ще ти засвидетелствува
своята истина навреме¹²⁴,
защото обещанията са за
неговите чада, за онези,
които е възлюбил в ду-
ха си. И тъй, нека да бъдеш
търпелив и благ, както е
и он в всичките си
постъпки. Нещата, които
ти са отредени да ти се
случат са от Господа.
Неговата ръка ти е на-
чертала всичките ти
пътища и знай, следо-
вателно, че там гдето
Господ участвува, нищо
зло не може¹²⁵ да се случи
без неговата¹²⁶ воля. Нито се
опасявай, че нещо може да
се извърши без той да
знае. Крепи се духом и
стой бодър. Нещата в
Божие то разпореждане
другояче стоят от оби-
кновенно. И оценките
на постъпките другояче
се оценяват. Не съди Господ
тъй, както хората
съдят, нито върши, както
те вършат. Неговите

Душа. Чакай го и той
ще ти засвидетелствува
своята истина на време
Защото обещанията са за
неговите чада за онези
които е възлюбил в ду-
ха си. И тъй нека да бъдеш
търпелив и благ както е
и он в всичките си
постъпки. Нещата които
ти се отредени да ти се
случат са от Господа.
Неговата ръка ти е на-
чертала всичките ти
пътища и знай следо-
вателно че там гдето
Господ участвува нищо
зло не може да се случи
без неговата воля. Нито се
опасявай че нещо може да
се извърши без той да
знае. Крепи се духом и
стой бодър. Нещата в
Божие то разпореждане
другояче стоят от оби-
кновенно. И оценките
на постъпките другояче
се оценяват. Не съди Господ
тъй както хората
съдят нито върши
като те вършат. Неговите

¹²³ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 102-гръб

¹²⁴ Думата е изписана разделено: „на време“

¹²⁵ Изписана слято от автора с предходната
отрицателна частица „не може“

¹²⁶ Местоимението изписано слято с
предходната частица „безнеговата“

Сърдби и неговите пътища
 се различават от всички
 други. Той са непостижи-
 ми ~~и~~ в своята
 безпределност. Той превъзхо-
 ждат всички човешки
 познания. Всичко, което
 става, което има да ста-
 не е от него отредено
 още отдавна преди времето
 преди наченването на чело-
 вешкия род на земята
 още преди създаването на
 небето и земята. Дълбо-
 ки са Божиите мисли
 и неслетими се неговите
 размишления. Неговите
 съвети предхождат в
 род и род. Преди да бъдат
 се заченали нещата Него-
 вите мисли ~~и~~ съществу-
 вяха и преди да бъдат се
 родили съществата Него-
 вите планове бяха наче-
 ртани и круговете на
 прост[р]анството описани
 и определени. Той е бил
 навред от начало и
 до край. Когато зората
 на деня се зараждаше, той
 предхождаше пред нея

с. 41¹²⁷

съдби и неговите пътища
 се различават от всички
 други. Те са непостижи-
 ми¹²⁸ в своята
 безпределност. Те превъзхо-
 ждат всичките човешчески
 познания. Всичко, което
 става и което има да ста-
 не е от него отредено
 още отдавна, преди времената,
 преди наченването на чело-
 вешкия род на земята,
 още преди създаването на
 небето и земята. Дълбо-
 ки са Божиите мисли
 и неслетими са неговите
 размишления. Неговите
 съвети пребъждат в
 род и род. Преди да бяха
 се заченали нещата Него-
 вите мисли¹²⁹ същест-
 вуваха и преди да бяха се
 родили съществата Него-
 вите планове бяха наче-
 ртани и круговете на
 прост[р]анството описани
 и определени. Той е бил
 навред от начало и
 до край. Когато зората
 на деня се зараждаше, той
 предхождаше пред нея.

¹²⁷ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 103-лице¹²⁸ Следва плътно задраскан текст „и---“¹²⁹ Следва задраскана дума „са“

с. 42¹³⁰

И когато световите испъкваха от без[г]ната и слънцата¹³¹ на мироземия изгряваха, Той беше там посред тях и ги направляваше в пътищата им. Да, всичко това е велико и славно в нашите погледи. Кой може да издигне дълбините на тая необятна и непостижима мъдрост. Колкото човек¹³² повече изследва тия чудни пътища на Божествената Мъдрост, толкова те по-величествено се разтварят пред неговата гледка, толкова по-добре неговата душа като божествен зародиш се въдущевява от тази вечна хармония на Божеството.

2 Това, което виждаш в светът е въплотение на самия живот. Изгледът на нещата са изражение на великите мисли, които проникват по всичките направления от самото

и когато 4-те елемента и слънцата от безната и слънцата на мироземия изгряваха, Той беше там посред тях и ги направляваше в пътищата им. Да, всичко това е велико и славно в нашите погледи. Кой може да издигне дълбините на тая необятна и непостижима мъдрост. Колкото човек повече изследва тия чудни пътища на Божествената Мъдрост, толкова те по-величествено се разтварят пред неговата гледка, толкова по-добре неговата душа като божествен зародиш се въдущевява от тази вечна хармония на Божеството.

2. Това което виждаш в светът е въплотение на самия живот. Изгледът на нещата са изражение на великите мисли, които проникват по всичките направления от самото

¹³⁰ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 103-гръб

¹³¹ Да се чете „слънцата“

¹³² Следва задраскана дума „колкото“

43. Всяко явление, както
в природата на нещата,
тѣй и в битието на съще-
ствата е резултат
на някое вътрешно чувство
на някоя вътрешна мисъл,
която търси място да
даде изразение на своето
съществуване, на своя
вътрешен живот, който се
стреми по напора на своето
естество да се обедини с
общата връзка, която образу-
ва общата хармония. Всяко
страдание показва, че нещо
някъде и негде в вселената
се стреми да дойде в съгла-
сие с нея и момента на
обединението до неговото
осъществяване, е момент
страдателен, в който ду-
шата на когото и да е
осеща онова вътрешно колеба-
ние помежду на надеждата
и страха, че може да
се случи някоя пречка, която
да въпре хода на това
съединение с общата хармо-
ния. И всяка радост е
резултат на това обе-
динение, на това

с. 43¹³³

Него. Всяко явление, както
в природата на нещата,
тѣй и в битието на съще-
ствата е резултат
на някое вътрешно чувство,
на някоя вътрешна мисъл,
която търси място да
даде изразение на своето
съществуване, на своя
вътрешен живот, който се
стреми по напора¹³⁴ на своето
естество да се обедини с
общата връзка, която образу-
ва общата хармония. Всяко
страдание показва, че нещо
някъде и негде в вселената
се стреми да дойде в съгла-
сие с нея и момента на
обединението до неговото
осъществяване, е момент
страдателен, в който ду-
шата на когото и да е
осеща онова вътрешно колеба-
ние помежду на надеждата
и страха, че може да
се случи някоя пречка, която
да въпре хода на това
съединение с общата хармо-
ния. И всяка радост е
резултат на това обе-
динение, на това

¹³³ НБКМ—БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 104-лице¹³⁴ Думата е изписана разделено „на пора“

с. 44¹³⁵

вътрешно изпълнение на ветхозаветното желание на всяко същество да даде свобода на душевното си развитие, простор на своя дух, който търси място и време в реда на вечния порядък да се свърже в общата бръмка, за да¹³⁶ може да съзерцава и участвува в общата радост на цялото творение.

4 Мъдростта е извор на жива вода. Всякой, който я притежава, ще бъде щас[т]лив в нейната сила. Пътищата на всички неща са ней знайни. Тя ги всички направлява и определя техните действия. А направлението на нещата определят направлението на съществата, т.е., ограничават ги по само себе си. Ето где е причината за вътрешната борба помежду човека и природния свят. Защото законите, които управляват едните и другите [се] различават по своята

44
вътрешно изпълнение
на ветхозаветното желание
на всяко същество да даде
свобода на душевното си
развитие, простор на
своя дух, който търси
място и време в реда на
вечния порядък да се свър-
же в общата бръмка, за да
може да съзерцава и участ-
вува в общата радост на
цялото творение.

4 Мъдростта е извор на жи-
ва вода. Всякой който прите-
жава ще бъде щаслив в ней-
ната сила. Пътищата на
всички неща са ней знайни.
Тя ги всички направлява и
определя техните действия.
А направлението на нещата
определят направлението на
съществата т.е. ограни-
чават ги по само себе си.
Ето где е причината за
вътрешната борба поме-
жду човека и природния
свят. Защото законите
които управляват
едните и другите
различават по своята

¹³⁵ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 104-гръб¹³⁶ Частичката е изписана сято с предходната „зада“

43
 природата следователно
 различават и по целта
 на своето направление.
 Това двойно действие
 произвежда противоположни
 резултати, които разгле-
 ждани от наше чело-
 веческо становище се ука-
 зват вредителни в наши-
 те частни и общи
 интереси. А тая видима
 вреда произвежда вътре-
 шното разногласие поме-
 жду частните лица
 и обществото. общото раз-
 ногласие помежду всички
 ражда нравствения без-
 порядък, от който се
 раждат всичките злини
 в животът, които на всяка
 стъпка нарушават миръ-
 т и щастието ни и
 ни правят да губим ча-
 стната и обща цел на
 своето настояще съще-
 ствуване, в което постоя-
 нно губим придобитите
 добрини, основата на чело-
 веческото доброденствие.

ФОНД № 86 АРХ. ЕД. 114 л. 105

с. 45¹³⁷

природа, следователно [се]
 различават и по целта
 на своето направление.
 Това двойко действие
 произвежда противоположни
 резултати, които разгле-
 ждани от нашето чело-
 веческо становище се ука-
 зват вредителни в наши-
 те частни и общи¹³⁸
 интереси. А тая видима
 вреда произвежда вътре-
 шното разногласие, както
 помежду частните ли-
 ца, тъй също и помежду
 обществата. Общото раз-
 ногласие помежду всички
 ражда нравствения без-
 порядък, от който се
 раждат всичките злини
 в животът, които на всяка
 стъпка нарушават миръ-
 т и щастието ни и
 ни правят да губим ча-
 стната и обща цел на
 своето настояще съще-
 ствуване, в което постоя-
 нно губим придобитите
 добрини, основата на чело-
 веческото доброденствие.

¹³⁷ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 105-лице¹³⁸ Следва задраскана частица „ин“

с. 46¹³⁹

Бог в светът направлява всичките неща. Живота на всички се определя от Него. Според степенята, на която стои една душа или един дух, се определя и неговата работа. Вън от своят кръг едно същество не може нищо да извърши и вън от своята среда нищо не може да създаде или направи. От тая вътрешна наредба, тъй определена от волята на Господаря на всички, произтича тъй наречената необходимост относително всяко същество да се съобразява с своята длъжност, която занимава, защото вън от дадените условия по никой начин не е възможно да се извърши каква год работа, която би влезла в някоя полза. Защото да се създаде нещо, сѐ трябва в реда на нещата да има каква

Бог в светът ⁴⁶направлява
всичките неща. Живота
на всички се определя от
него. Според степенята
на които стои една
душа или един дух се
определя и неговата
работа. Вън от своя
кръг едно същество не
може нищо да извърши
и вън от своята среда
нищо не може да създа-
де или направи. От
тая вътрешна наредба
таъ определена от
волята на Господаря
на всички произтича
таъ наречената необхо-
димост относително
всяко същество да се
съобразява с своята дъ-
лжност която занимава.
Защото вън от дадените
условия по никой начин
не е възможно да се
извърши каква год рабо-
та която би влезла в
някоя полза. Защото да
се създаде нещо сѐ
трябва в реда на неща-
та да има каква

47¹⁴⁰ годв. мърда и вътре¹⁴¹ в
 в особеномъ каква годв.
~~потреб~~ на подвдвоието
 на иждвенту дѣйстви-
 венту дѣйствиетъ сѣ иждвенту.
 дѣйствиетъ отъ различни класове
 съществъ които в общия
 погледъ на иждвенту сѣ
 служатъ едни на други.
 От това следва, че за
 успеха на едно същество
 или на единъ челоуекъ
 се изисква съдействието на
 всички по-горни твари,
 които да го подкрепятъ
 съ своята сила да извър-
 ши своята работа нему
 опредѣлена отъ промисълъ
 Божий. А да се добие
 съдействието на съще-
 ството и изисква¹⁴³ се съдей-
 ствието на Господнята
 сила, която да подведе
 умовете и сърдцата на
 всички да съдействуватъ
 въ общата полза на общото
 добро. И тъй всяко
 добро дѣйствие е резул-
 татъ на Агудженту
 отъ Господи а всѣхъ дѣлъ
 е прямо дѣйствие на

с. 47¹⁴⁰

годв. нужда и вътре¹⁴¹ в
 животътъ каква годв.
 потреба¹⁴² за появяването
 на известни дѣйствия.
 Всички дѣйствия се извърш-
 ватъ отъ различни класове
 същества, които в общия
 погледъ на нещата сѣ
 служатъ едни на други.
 От това следва, че за
 успеха на едно същество
 или на единъ челоуекъ
 се изисква съдействието на
 всички по-горни твари,
 които да го подкрепятъ
 съ своята сила да извър-
 ши своята работа, нему
 опредѣлена отъ промисълъ
 Божий. А да се добие
 съдействието на съще-
 ството и изисква¹⁴³ се съдей-
 ствието на Господнята
 сила, която да подведе
 умовете и сърдцата на
 всички да съдействуватъ
 въ общата полза на общото
 добро. И тъй всяко
 добро дѣйствие е косвен¹⁴⁴ резул-
 татъ на служители-
 те Господни, а всяко добро
 е прямо дѣйствие на

¹⁴⁰ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 106-лице

¹⁴¹ Изписано първоначално „вътреш“ и
 впоследствие задраскана последната буква
 Върху задрасканата дума „нужда“

¹⁴² Думата е изписана сято със следващата
 сричка „изисквасе“

¹⁴³ Думата е допълнително вмъкната от автора;
 представеното разчитане е вероятно

с. 48¹⁴⁵

Господа.

Безпокойствието днес е общо навред¹⁴⁶. Пази душата си от неговите влияния, да не би да се вплетеш в мрежите му. Понеже, ако се безпокойш, нищо няма да спечелиш. Каква полза има да се грижиш за бъдещето, което не е в твоите ръце. Има ли¹⁴⁷ смисъл в грижението или за скърбението на неща, които не са се родили! Не. Би ли одобрил постъпката на едного, ако го видиш да плаче за смъртта на едно свое дете, което никога не се е раждало, но което той е видял на сън, че е умряло? Не вярвам. Подобен е и всякой един, който зема грижа за неща, които не са му в работата. Такъв човек се товари с непотребни неща да носи. Такъв безразсъден човек е достоен за своето страдание, което си сам създава. Следователно няма и нужда да се жали.

Посада). 48
Фонд № 868 арх. Ед. 114 л. 106
Безпокойствието днес е общо навред, Пази душата си от неговите влияния, да не би да се вплетеш в мрежите му. Понеже ако се безпокойш, нищо няма да спечелиш. Каква полза има да се грижиш за бъдещето което не е в твоите ръце. Има ли смисъл в грижението или за скърбението на неща, които не са се родили! Не. Би ли одобрил постъпката на едного, ако го видиш да плаче за смъртта на едно свое дете, което никога не се е раждало, но което той е видял на сън, че е умряло? Не вярвам. Подобен е и всякой един, който зема грижа за неща, които не са му в работата. Такъв човек се товари с непотребни неща да носи. Такъв безразсъден човек е достоен за своето страдание което си сам създава. Следователно няма и нужда да се жали

¹⁴⁵ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 106-гръб¹⁴⁶ Думата е изписана разделено „на вред“¹⁴⁷ Частицата е изписана слято с предходната дума „имали“

На безумния страданията
 му докарват умът в
 главата. И наказанието,
 което бъдащето носи в себе си
 ще докара умовете на место-
 то на мнози[на], които са се отда-
 лчили от верните и
 полезни неща на живота,
 в който се изисква зрелост
 и разсъдливост в всичките
 постъпки. Всякой благоразу-
 мен човек трябва да има
 мир в себе си, понеже
 Господ царува навред¹⁴⁹
 и на тях е той определил
 блаженство, а на безумни-
 те и своенравни горчевини
 и наказания да се вразумят.
 Пазете, следователно, ти
 съветът Господен, който
 ти е даден като светило
 да те¹⁵⁰ води в пътят на
 живота. Неговото Слово,
 което иди постоянно в
 светът е светилник
 на всички чада на исти-
 ната, които я търсят
 и ходят в нейните
 пътеки. На такива подоба-
 ва да се даде свобода
 и мир да ги весели

с. 49¹⁴⁸

На безумния страданията
 му докарват умът в
 главата. И наказанието,
 което бъдащето носи в себе си
 ще докара умовете на место-
 то на мнози[на], които са се отда-
 лчили от верните и
 полезни неща на живота,
 в който се изисква зрелост
 и разсъдливост в всичките
 постъпки. Всякой благоразу-
 мен човек трябва да има
 мир в себе си, понеже
 Господ царува навред¹⁴⁹
 и на тях е той определил
 блаженство, а на безумни-
 те и своенравни горчевини
 и наказания да се вразумят.
 Пазете, следователно, ти
 съветът Господен, който
 ти е даден като светило
 да те¹⁵⁰ води в пътят на
 живота. Неговото Слово,
 което иди постоянно в
 светът е светилник
 на всички чада на исти-
 ната, които я търсят
 и ходят в нейните
 пътеки. На такива подоба-
 ва да се даде свобода
 и мир да ги весели.

¹⁴⁸ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 107-лице¹⁴⁹ Думата е изписана разделено „на вред“¹⁵⁰ Местоимението е изписано слято с предходната частица „дате“

с. 50¹⁵¹

б. ю[ни, 1899] Основни начала,
съвети, поучения и наставления

Начало на мъдростта е разбиране пътят Господен. В това седи началът на всяко знание, полезно за човешкото сърце. Следователно, за да станеш мъдър, трябва да напуснеш своенравие, което е една главна спънка в всякой живот. Защото своенравният човек не може да се съобрази с това, което е добро, понеже своенравие е начало на безредието, което изключва добродетелта. И всякой, който иска да направи¹⁵² напредък в животът или да добие знание и мъдрост за нещата на света, трябва да напусне своенравие, което, ако не се премахне навреме¹⁵³, несъмнено ще внесе безпорядък и ще раз[з]строи самия живот. Защото своенравие¹⁵⁴ желае да ходи в своите собствени пътища без¹⁵⁵ да мисли за техните лоши сетнини. Свое-

6.10 Основни начала 50
съвети, поучения и наставления
ФОНД № 802 АРХ. ЕД II Ч. 107
Начало на мъдростта е разбиране пътят Господен. В това седи началът на всяко знание, полезно за човешкото сърце. Следователно, за да станеш мъдър, трябва да напуснеш своенравие, което е една главна спънка в всякой живот. Защото своенравният човек не може да се съобрази с това, което е добро, понеже своенравие е начало на безредието, което изключва добродетелта. И всякой, който иска да направи ~~напредък~~ напредък в животът или да добие знание и мъдрост за нещата на света, трябва да напусне своенравие, което ако не се премахне навреме не съмнено ще внесе безпорядък и ще разстрои самия живот. Защото своенравие желае да ходи в своите собствени пътища без да мисли за техните лоши сетнини. След-

¹⁵¹ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 107-гръб

¹⁵² Следва задраскан израз „какъв и да е“

¹⁵³ Думата е изписана разделено: „на време“

¹⁵⁴ Думата е изписана разделено:

„свое нравие“ и върху задраскана дума „свое нравият“

¹⁵⁵ Изписано заедно със следващата частица „безда“

нравството по прищявките
 на своите желания иска
 да измени общия ред и да
 накара нещата да се движат
 съобразно с себе си. За него жела-
 нията на другите не важат
 нищо. Той е сам на себе-
 си господар на когото всички
 трябва да изпълняват
 своенравната воля. Свое-
 нравен човек е упорит
 в всичките си пътища
 и упорството в своенравната
 душа е първото начало на
 всички нещасти¹⁵⁹. Защото свое-
 нравния и упорит човек
 е немарлив към доброто
 на другите, а следователно
 към своето добро, което се
 включва в доброто на своя
 близък. А знайно е от
 опит че немарението е
 майка на всички злини
 И тъй ти казвам искаш
 да избегнеш от злото знай
 че своенравнието е неговата
 баща, а немарението негова
 майка, а упорството негов
 брат, а безразсъдността негова
 сестра. И тъй,¹⁶⁰ своенравнието
 е лишено от всичките

с. 51¹⁵⁶

нравството¹⁵⁷ по прищявките
 на своите желания иска
 да измени общия ред и да
 накара нещата да се движат
 съобразно с[е]бе¹⁵⁸ си. За него жела-
 нията на другите не важат
 нищо. Той е сам на себе
 си господар, на когото всички
 трябва да изпълняват
 своенравната воля. Свое-
 нравен човек е упорит
 в всичките си пътища
 и упорството в своенравната
 душа е първото начало на
 всички нещасти¹⁵⁹. Защото свое-
 нравния и упорит човек
 е немарлив към доброто
 на другите, а следователно
 към своето добро, което се
 включва в доброто на своя
 близък. А знайно е от
 опит, че немарението е
 майка на всички злини.
 И тъй, ти който искаш
 да избегнеш от злото, знай
 че своенравнието е негов[у]м
 баща, а немарението негова
 майка, а упорството негов
 брат, а безразсъдността негова
 сестра. И тъй,¹⁶⁰ своенравнието
 е лишено от всичките

¹⁵⁶ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 107 а-лице¹⁵⁷ Върху задраскана дума „своенравний“¹⁵⁸ Задраскана дума „него“¹⁵⁹ Върху задрасканата дума „злини“.¹⁶⁰ Върху задраскан израз „знаеш, че“

с. 52¹⁶¹

добродетели, затова който ходи в неговите пътища и слуша неговите съвети, няма да види добро през целия си живот. Пази се, следователно от подобен един лош нрав, който ражда злото от себе си. И тъй, ако си мъдър да разбираш тия неща, които ти казвам, блажен си, понеже от разбирането на нещата зависи твоето щастие, понеже само те се прямоуправляват от Духът на Господа Бога Твоего. И там, гдето Бог сам управлява и раководи нещата, не може да съществува никакво зло, защото той е пълна виделина, която прониква всички неща. Затова приими знанието и мъдростта на Господа твоего за раководител и водител и светът ти винаги ще бъде пълен. Защото пълнотата на живота ти ще зависи от знанието как да живееш. А това ще постигнеш

52
Добродетели затова казва
ходи в неговите пътища и
слуша неговите съвети няма
да види добро през целия си
живот. Пази се следователно
от подобен един лош
нрав който ражда злото
от себе си. И тъй ако
си мъдър да разбираш тия
неща които ти казвам бла-
жен си понеже от разби-
рането на нещата зависи
твоето щастие понеже
само те се прямоуправля-
ват от Духът на Господа
Бога Твоего. И там гдето
Бог сам управлява и ра-
ководи нещата не може да
съществува никакво зло, за-
щото той е пълна виделина
която прониква всички
неща. Затова приими от
него и мъдростта на Госпо-
да твоего за раководител
и водител и светът ти
винаги ще бъде пълен.
Защото пълнотата на жи-
вота ти ще зависи от
знанието как да живееш
А това ще постигнеш

съ помощта на постоянството
 и неуморимото прилежана-
 ние, което постепен[н]о
 ще развие и придатъци на
 душата ти¹⁶³ всички
 добри качества на тебе
 дадени от Бога. А с тях
 по твое развитие и разцъхване
 твоята душа ще заприли-
 ча на обработена и добре
 уредена градина. В която
 всички плодове на
 твоя живот ще узреят
 и принесат изобилна
 жетва от всички добро-
 детели. И тъй, ходи с
 пълнотата на сърдцето
 си пред Господа твоего
 и слушай везден неговите
 учения и те ще ти
 бъдат всегашен свет.
 Пази душата си от този
 лош нрав, не давай му место
 да се загнезди в теб, защото
 с неговото влизане в теб
 ще влезе и дявола, който
 с хиляди още лоши семена
 ще посее в твоята душа
 и ще станеш ра[з]садник
 на злото стезание¹⁶⁴ на
 ада, който ще те распо-

с. 53¹⁶²

с помощ[т]а на постоянството
 и неуморимото прилежа-
 ние, което постепен[н]о
 ще развие и придатъци на
 душата ти¹⁶³ всички
 добри качества на тебе
 дадени от Бога. А с тях-
 ното развитие и разцъхване
 твоята душа ще заприли-
 ча на обработена и добре
 уредена градина, в която
 всички плодове на
 твоя живот ще узреят
 и принесат изобилна
 жетва от всички добро-
 детели. И тъй, ходи с
 пълнотата на сърдцето
 си пред Господа твоего
 и слушай везден неговите
 учения и те ще ти
 бъдат всегашен свет.
 Пази душата си от този
 лош нрав, не давай му место
 да се загнезди в теб, защото
 с неговото влизане в теб
 ще влезе и дявола, който
 с хиляди още лоши семена
 ще посее в твоята душа
 и ще станеш ра[з]садник
 на злото стезание¹⁶⁴ на
 ада, който ще¹⁶⁵ те распо-

¹⁶² НБКМ–БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 108-лице¹⁶³ Изписано слято с предходната дума „душатати“¹⁶⁴ Стезание, стяжание (рус. остар.) – имот, богатство¹⁶⁵ Частицата е изписана слято със следващото местоимение „щете“

с. 54¹⁶⁶

лага, както иска. И горко ти,¹⁶⁷
ако лукавия се веднажг
загнезди в теб и ада напра-
ви път до теб, истината
казвам, няма да излезеш
здрав, докато не заплатиш¹⁶⁸
с живота си. Следователно,
пази се от това голямо
и неугасимо зло, което
може да те лиши от
всички блага и да те
направи окаянен завинаги¹⁶⁹.
И тъй, не давай място на
дявола, нито на брата му.
Дръж баща му и майка
му¹⁷⁰ на страни, да не¹⁷¹ би
да ти станат съседи,
вярвай ме, винаги ще пла-
щаш скъпо за техните
гозби. Затова, окрепи се
в добродетелта, облечи се
в истината, въоръжи се
в правдата и земи оружи-
ята на любовта и¹⁷² ще
бъдеш винаги свободен
от тяхната власт,
ще имаш свободата,
която никой не ще ти
я вземе. Ще притежаваш
мирът, който никой
не ще¹⁷³ наруши и щастieto,

лага както иска. И горко
ако лукавия се веднажг
загнезди в теб и ада напра-
ви път до теб истината
казвам няма да излезеш
здрав докато не заплатиш
с живота си. Следователно
пази се от това голямо
и неугасимо зло което
може да те лиши от
всички блага и да те
направи окаянен завинаги.
И тъй не давай място на
дявола нито на брата му
дръж баща му и майка
му на страни да не би
да ти станат съседи
вярвай ме винаги ще пла-
щаш скъпо за техните
гозби. Затова окрепи се
в добродетелта, облечи се
в истината въоръжи се
в правдата и земи оружи-
ята на любовта и ще
бъдеш винаги свободен
от тяхната власт
ще имаш свободата
която никой не ще ти
я вземе. Ще притежаваш
мирът който никой
не ще наруши и щастieto

¹⁶⁶ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л.108-гръб

¹⁶⁷ Местоимението е изписано слято с предходната дума „горкоти“

¹⁶⁸ Думата е изписана слято с предходната частица „незаплатиш“

¹⁶⁹ Думата е изписана разделено: „за винаги“

¹⁷⁰ Двете последни думи са изписани слято със следващото ги местоимение „бащаму“ и „майкаму“

¹⁷¹ Изписана слято с предходната частица „да не“

¹⁷² Пред частицата е изписан неволно за втори път съюзът „и“

¹⁷³ Изписано слято с предходната отрицателна частица „неще“

с. 55¹⁷⁴

отъ Лосева гл. 101. не е т
 мина. ФОНД 868. АРХ. ЕЗ. 114. Я 101.
 7. Любовта е сила непобедима,
 предъ нея всички сили прекла-
 нят глава. Нейните велики
 и мощни влияния проникват
 всички същества. Тя дей-
 ствува по всичките безпреде-
 лни граници на вселената.
 Всякой, който се подчинява
 на нейните действия,
 върви ведно¹⁷⁵ с нея. Само с
 любовта не може¹⁷⁶ да се бори
 никой, пред нейния неугасим
 пламак се топят всички
 прегради, пред нея изчезват
 всички препятствия. Тя
¹⁷⁷обраща и поглеща все.
 Пред нея всички сърца се
 отварят, пред нея всички
 мисли се подчиняват на
 нейното влияние, на ней-
 ната скрита заповед.
 Та стои като страж
 и пази общия ред. Всички
 онеправдани тя утешава,
 всички онеправдатели тя
 потапя в своите вечни
 пламаци. Всичко заграбено
 тя повръща на своето
 място.

от което никой не ще те
 лиши.

7. Любовта е сила непобедима,
 пред нея всички сили прекла-
 нят глава. Нейните велики
 и мощни влияния проникват
 всички същества. Тя дей-
 ствува по всичките безпреде-
 лни граници на вселената.
 Всякой, който се подчинява
 на нейните действия,
 върви ведно¹⁷⁵ с нея. Само с
 любовта не може¹⁷⁶ да се бори
 никой, пред нейния неугасим
 пламак се топят всички
 прегради, пред нея изчезват
 всички препятствия. Тя
¹⁷⁷обраща и поглеща все.
 Пред нея всички сърца се
 отварят, пред нея всички
 мисли се подчиняват на
 нейното влияние, на ней-
 ната скрита заповед.
 Та стои като страж
 и пази общия ред. Всички
 онеправдани тя утешава,
 всички онеправдатели тя
 потапя в своите вечни
 пламаци. Всичко заграбено
 тя повръща на своето
 място.

¹⁷⁴ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 109-лице

¹⁷⁵ Думата е изписана от автора „ведно“

¹⁷⁶ Думата е изписана слято с предходната отрицателна частица „неможе“

¹⁷⁷ Пред думата задраскана част от дума „погр“

с. 56¹⁷⁸

10 Що са тия постоян[н]и промени, що стават в душата ни ежедневно. Час на час всичко се мени. Една минута като че някоя небесна светлина прониква, втора като че всичко чезне и мракът на нощ[т]а настава. Скърбни и измочителни чувства настават. Някаква вътрешна тъга, някаква вътрешно вълнение като че се повдига от някой край на душевния живот. Никаква заря на дневното слънце не се вижда¹⁷⁹, нито прониква в дълбините на мрачната нощ. Бурите, съмненията върлуват навсякаде¹⁸⁰, като че всичките съобщения с духовния живот се прекъсват и настава минутата на испита, в която нашия заклет враг ни напада и то¹⁸¹ внезапно. Почваме ние в отчаянието си да проклинаме часът, в който сме се родили, но отчаянието не ни избавя, то носи слабостта и страха.

10 Що се тия постоянни промени що стават в душата ни ежедневно. Час на час всичко се мени. Една минута като че някоя небесна светлина прониква втора като че всичко чезне и мракът на нощта настава. Скърбни и измочителни чувства настават. Някаква вътрешна тъга, някаква вътрешно вълнение като че се повдига от някой край на душевния живот. Никаква заря на дневното слънце не се вижда нито прониква в дълбините на мрачната нощ. Бурите, съмненията върлуват навсякаде като че всичките съобщения с духовния живот се прекъсват и настава минутата на испита, в която нашия заклет враг ни напада и то внезапно почваме ние в отчаянието си да проклинаме часа в който сме се родили но отчаянието не ни избавя то носи слабостта и страха

¹⁷⁸ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 109-гръб

¹⁷⁹ Думата е изписана заедно с предходната частица „севижда“

¹⁸⁰ Думата е изписана разделено „на всякаде“

¹⁸¹ Следва зачертана от автора частица „не“

с. 57¹⁸²

Силата на избавлението
 15 Свободата стои да сме свободни
 от злото, свободни от греха.
 Лошите мисли не трябва
 да имат място в нашата
 душа, сърцето ни трябва да е
 свободно от тяхното влияние,
 ето силата на един праведен,
 ето достойнството на един
 светия.

16 Сърцето трябва да се
 обработва и възпитава
 всякой ден. В него, ако не
 внимаваме, може да изни-
 кне кога да е някой горчив
 корен, който за дълго време
 е седал в бездействие. Тря-
 бва да призоваваме винаги Бо-
 жията благодат да ни
 помага в тази трудна рабо-
 та.

Тя имаш желание
 духом да възлетиш към
 оня живот, в който Господ
 обитава и добро желаеш,
 но трябва да помниш, че
 послушанието е първото
 условие в тоя благ живот.
 И при¹⁸³ това, ръзсъди сам,
 може ли да бъде другояче.
 Да слушаш е първото
 условие да научиш, а

Силата на избавлението

15 Свободата стои да сме свободни от злото, свободни от греха. Лошите мисли не трябва да имат място в нашата душа, сърцето ни трябва да е свободно от тяхното влияние, ето силата на един праведен, ето достойнството на един светия.

16 Сърцето трябва да се обработва и възпитава всякой ден. В него, ако не внимаваме, може да изникне кога да е някой горчив корен, който за дълго време е седал в бездействие. Трябва да призоваваме винаги Божията благодат да ни помага в тази трудна работа.

Тя имаш желание духом да възлетиш към оня живот, в който Господ обитава и добро желаеш, но трябва да помниш, че послушанието е първото условие в тоя благ живот. И при¹⁸³ това, ръзсъди сам, може ли да бъде другояче. Да слушаш е първото условие да научиш, а

¹⁸² НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 110-лице¹⁸³ Изписана слято със следващата частица на съюза „притова“

с. 58¹⁸⁴

знанието е потребно при животът като негово условие. Послушанието е първата стъпка към виделината на живота. Онзи, който слуша при това се и упражнява да знае като как се извършват известни неща. Послушанието е една добродетел от първа степен, която е един от основните камени на всякоя велика душа, на всякоя велик характер. Тя е мерилото, по което се измеря живота. Тя е компаса, по който се направлява негов[и]ят път. Тя е магнитната¹⁸⁵ стрела¹⁸⁶, която показва течението на вътрешните сили¹⁸⁷, които¹⁸⁸ действуват за неговото подобрене. Послушанието избавя човека от много незгодности и страдания. Всякой, който слуша гласът на Господа е под най-добрата защита и под най-доброто

знанието е потребно при животът като негово условие. Послушанието е първата стъпка към виделината на живота. Онзи, който слуша при това се и упражнява да знае като как се извършват известни неща. Послушанието е една добродетел от първа степен, която е един от основните камени на всякоя велика душа, на всякоя велик характер. Тя е мерилото, по което се измеря живота. Тя е компаса, по който се направлява негов[и]ят път. Тя е магнитната¹⁸⁵ стрела¹⁸⁶, която показва течението на вътрешните сили¹⁸⁷, които¹⁸⁸ действуват за неговото подобрене. Послушанието избавя човека от много незгодности и страдания. Всякой, който слуша гласът на Господа е под най-добрата защита и под най-доброто

¹⁸⁴ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 110-гръб

¹⁸⁵ Думата е вмъкната допълнително от автора.

¹⁸⁶ Първоначално изписаната дума е „стрелата“, впоследствие членуването е зачертано от автора.

¹⁸⁷ Следва задрасканата дума „онзи“

¹⁸⁸ Следва задраскан израз „който слуша“

54
 раководителство и
 негов[у]а успех е несъмне-
 н¹⁹⁰ в всичко. По-ясно
 на тебе се казва това: слушай
 и внимавай, за¹⁹¹ да се възвиси
 ума ти¹⁹², сърдцето ти и
 душата ти. Господ
 знай, че никога не¹⁹³ обича
 да се спори, нито пре-
 пира с кого и да е, нито
 пък желае с сила да
 принуждава своите да
 изпълняват волята му.
 Той желае всеобщо добро-
 волие и огни добро съдър-
 да се съобразяват с него.
 Той му действа и налага
 Той винаги е действител-
 ван за себе си под дъ-
 н и му налага и не мо-
 же да измени своя си път.
 Той, върховната добродетел
 си остава неизмен-
 ния винаги. Невъзможно
 да си измени неговата ма-
 с, нито на мислима
 нито на расиите видо-
 нима на външната нито
 нито мисли. И всички
 които се дим внима-
 телни на негов[у]а

с. 59¹⁸⁹

раководителство и
 негов[у]а успех е несъмне-
 н¹⁹⁰ в всичко. По-ясно
 на тебе се казва това: слушай
 и внимавай, за¹⁹¹ да се възвиси
 ума ти¹⁹², сърдцето ти и
 душата ти. Господ
 знай, че никога не¹⁹³ обича
 да се спори, нито пре-
 пира с кого и да е, нито
 пък желае с сила да
 принуждава своите да
 изпълняват волята му.
 Той желае всеобщо добро-
 волие и от добро сърдце
 да се съобразяват с вечни-
 те му действия и начала.
 Той винаги е действу-
 вал за себе си под едн-
 и и същи начала и не мо-
 же да измени своя си път.
 Той, върховната добродетел
 си остава неизмен-
 ния винаги. Невъзможно е
 да слушаш Негов[у]а гла-
 с, глас на Истина,
 който ра[з]сипва виде-
 лина навсякаде¹⁹⁴, през
 гдето мину. И всички,
 които са били внима-
 телни на негов[у]а

¹⁸⁹ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 111-лице¹⁹⁰ Думата е изписана разделено: „не съмнен“¹⁹¹ Изписана слято със следващата частица
„зада“¹⁹² Изписано слято с предходната дума „умати“¹⁹³ Частицата е изписана слято със следващата
дума „необича“¹⁹⁴ Думата е изписана разделено: „на всякаде“

с. 60¹⁹⁵

глас, са приели своето благословение от него. При това помни, че Бог няма нужда да се спорят за неговата истина, нито да я доказват. Всички трябва да излагат истината, а не и да я оспорват и отказват. Той призовава всички на покаяние да се обърнат към него, да напуснат своите пътища на заблуждение и да се научат пътят на истината и всякой, който слуша негов[и]я глас, иде към виделината и виделината го озарява. А този, същия Господ озарява и тебе, който идеш към тая съща виделина, защото мой вижда какви са твоите вътрешни нужди и ето, мой е на пътя ти да ги запълни и да ти даде тая вътрешна радост, това вътре[ш]но задоволство, този вътрешен мир, това вътрешно спокой-

60
глас се приели своето
благословение от него.
при това помни че Бог
няма нужда да се спорят
за неговата истина нито
да я доказват. Всички тря-
бва да излагат истината
а не и да я оспорват и от-
казват. Той призовава
всички на покаяние да
се обърнат към него да
напуснат своите пъти-
ща на заблуждение и да
се научат пътя на
истината и всякой
който слуша неговата
иде към виделината
и виделината го озарява
А този същия Господ
озарява и тебе който
идеш към тая съща
виделина защото мой
вижда какви са твоите
вътрешни нужди и
ето мой е на пътя
ти да ги запълни и
да ти даде тая вът-
решна радост това
вътрешно задоволство
този вътрешен мир
това вътрешно спокой-

ствие, които ти са
 необходими за доброто
 ти. Знае Господ как
 да спомага и утешава
 своите си и да ги изба-
 вя от всичките им
 нещастия и злини и
 да им дава¹⁹⁷ утеха.
 Радос[т]но е да се живее под
 подслон и под покри-
 ва на Господа Бога
 и спасителя нашего
 в дома на Отца нашего
 и славно е да се покланя-
 ме на Бога и Господа
 нашего в негов[у]а свят
 храм. Помни, че Господ
 всякога и винаги е близо
 до тебе и че той вни-
 мава на всичките ти
 пътища и наблюдава
 всичките¹⁹⁸ ти стъпки.
 Знае той всичко и няма
 нищо скрито от него.
 Затова слушай Негов[у]а
 глас, който ти говори
 от горе и който те
 поучава в истината
 всякога и в Словото си
 да разбираш Неговите

с. 61¹⁹⁶

ствие, които ти са
 необходими за доброто
 ти. Знае Господ как
 да спомага и утешава
 своите си и да ги изба-
 вя от всичките им
 нещастия и злини и
 да им дава¹⁹⁷ утеха.
 Радос[т]но е да се живее под
 подслон и под покри-
 ва на Господа Бога
 и спасителя нашего.
 Блажено е да служим
 в дома на Отца нашего
 и славно е да се покланя-
 ме на Бога и Господа
 нашего в негов[у]а свят
 храм. Помни, че Господ
 всякога и винаги е близо
 до тебе и че той вни-
 мава на всичките ти
 пътища и наблюдава
 всичките¹⁹⁸ ти стъпки.
 Знае той всичко и няма
 нищо скрито от него.
 Затова слушай Негов[у]а
 глас, който ти говори
 от горе и който те
 поучава в истината
 всякога и в Словото си
 да разбираш Неговите

¹⁹⁶ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 112-лице¹⁹⁷ Глаголът е изписан разделено от автора „да ва“¹⁹⁸ Думата е изписана разделено „всички те“

с. 62¹⁹⁹

изхождания и вхождания. Да знаеш кога говори и кога – не. Да познаваш кога е близо и кога е далеч. Да познаваш кои са неговите пътища и кои – не. Кои са неговите думи и кои не са. Защото всичко, всичко каквото той върши е свършено и пълно с вътрешна благодат. Затова на теб, който²⁰⁰ следиш пътищата на Истината, подobaва ти²⁰¹ да бъдеш вещь в всичките познания на Божиите дела, защото само по тях ще познаеш неговото присъствие в дадено време. Чуй, следователно, моите думи и дай всичкото си внимание в познанието на Мъдростта, която Аз ти нося от горе, от небесното жилище на Господа Бога твоего. Затова подobaва ти²⁰² да пазиш и освещаващ Неговото име и да пазиш и да не огорчаващ негов[и]а

изхождания и вхождания. Да знаеш кога говори и кога не. Да познаваш кога е близо и кога е далеч. Да познаваш кои са неговите пътища и кои не са. Защото всичко, всичко каквото той върши е свършено и пълно с вътрешна благодат. Затова на теб, който следиш пътищата на Истината, подobaва ти да бъдеш вещь в всичките познания на Божиите дела, защото само по тях ще познаеш неговото присъствие в дадено време. Чуй, следователно, моите думи и дай всичкото си внимание в познанието на Мъдростта, която Аз ти нося от горе, от небесното жилище на Господа Бога твоего. Затова подobaва ти да пазиш и освещаващ Неговото име, и да пазиш и да не огорчаващ негов

¹⁹⁹ НБКМ–БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 112-гръб

²⁰⁰ Местоимението е вмъкнато допълнително от автора

²⁰¹ Изписано сято с предходната дума „подобавати“

²⁰² Изписано сято с предходната дума „подобавати“

с. 63²⁰³

Свѣтъ²⁰³ духъ съ който си
запечатанъ и съ който
се пазиш, този Свѣтъ
духъ на истината който
бди надъ тебе и те раководи
постояно. Този небесенъ Господъ
който обитава въ тебе и
те крепи да не отпада-
шъ дукомъ и да си винаги
бодъръ и пъленъ съ надежда,
вяра и любовъ. А знаешъ че
Любовта е отъ Бога родена
и всякой, който има Любовта,
има и Бога, защото Богъ е Любовъ.
И тъй, укрепи се духомъ за
делото, стой готовъ за
туй подобава като отъ
Бога избранъ да бъдешъ
такъвъ, да се не уклонявашъ
въ нищо. И знай че Богъ и Го-
сподъ на мира ще изпъл-
ни душата ти съ вся-
ка благостъ и истина
и ще ти даде все споредъ
своята блага воля и споредъ
своего благоутробие и
ще те задоволи съ своето
присѣствие и ще изпъл-
ни душата ти съ миръ
и веселие и ще накара
да процъвне всяка добродетелъ.

Свят Дух, с който си
запечатан и с който
се пазиш, този Свят
Дух на истината, който
бди над тебе и те раководи
постоян[н]о. Този небесен Господ,
който обитава в тебе и
те крепи да не отпада-
ш духом и да си винаги
бодър и пълен с надежда,
вяра и любов. А знаеш, че
Любовта е от Бога родена
и всякой, който има Любовта,
има и Бога, защото Бог е Любов.
И тъй, укрепи се духом за
делото, стой готов, защото
тъй подобава, като от
Бога избран да бъдеш
такъв, да се не уклоняваш
въ нищо. И знай, че Бог и Го-
спод на мира ще изпъл-
ни душата ти с вся-
ка благост и истина
и ще ти даде все според
своята блага воля и според
своего благоутробие и
ще те задоволи с своето
присѣствие и ще изпъл-
ни душата ти с мир
и веселие и ще накара
да процъвне всяка добродетел,

²⁰³ НБКМ—БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 113-лице
Преди лист 113-лице има части от съзнателно
откъснати предишни страници

с. 64²⁰⁴

скрита вътре в твоя
живот и ще накара да
произрасте всяка истина
и да даде своят си плод,
на своето време. Мир на
тебе, който страдаш.
Мир на тебе, брате мой.
Моето благословение,
което ти нося, ще
пребъде. Твоят Свят
Дух ще те²⁰⁵ укрепи.
Аз пиша тия думи
за тебе, за твоео добро,
за тебе, който ги четеш
за твоео утешение
и подкрепление. Ви-
наги е добро и благо да
се живее с Господа.
В Неговото присъствие
има мир и радост
всегдашна. Пълен е
Той с добрина. В
това не се съмнявай.
Той не забравя, макар
и да дълготърпи. Той
не се гневи, макар и
да наказва. Не казва ли²⁰⁶
неговото слово, че когото
люби, него и наказва
и се отнася като с
син, комуто е пригот-

скрита вътре в твоя
живот и ще накара да
произрасте всяка истина
и да даде своят си плод
на своето време. Мир на
тебе който страдаш.
Мир на тебе брате мой.
Моето благословение
което ти нося ще
пребъде. Твоят Свят
Дух ще те укрепи.
Аз пиша тия думи
за тебе за твоео добро
за тебе който ги четеш
за твоео утешение
и подкрепление. Ви-
наги е добро и благо да
се живее с Господа.
В Неговото присъствие
има мир и радост
всегдашна. Пълен е
Той с добрина. В
това не се съмнявай.
Той не забравя макар
и да дълготърпи. Той
не се гневи макар и
да наказва. Не казва
неговото слово че ко-
гото него и наказва
и се отнася като с
син комуто е пригот-

²⁰⁴ НБКМ—БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 113-гръб

²⁰⁵ Изписано слято с предходната частица
„ще“

²⁰⁶ Частицата е изписана слято с двете
предходни думи „Неказвали“

с. 65²⁰⁷

65
 бил слава и живот
 не скончаем. Не се коле-
 бай обаче в распореданията
 Божи. Той е мъдър
 и знае как трябва да ста-
 нати нещата. Той не
 погрешава в своите по-
 стъпки, Той знае кому
 какво се пада, според
 това и всякой от него
 приема. Защото всичко в
 светът Бог направлява да
 съдействува за добро на
 тези, които го любят
 и са готови да изпълнят
 волята му. Защото Господ
 се съгласява в послу-
 шанието на раба на
 своите синове, на които
 е дал сила и власт да
 царуват с него заедно.
 Благословен е Господ
 Бог наш и Отец и
 благословен е неговото
 име сега и въвеки

Фонд 868 арх. Ед. 114 л. 114

бил слава и живот
 нескончаем²⁰⁸. Не се коле-
 бай обаче в распореданията
 Божи. Той е мъдър
 и знае как трябва да ста-
 нат нещата. Той не
 погрешава в своите по-
 стъпки, Той знае кому
 какво се пада. Според
 това и всякой от него
 приема. Защото всичко в
 светът Бог направлява да
 съдействува за добро на
 тези, които го любят
 и са готови да изпълнят
 волята му. Защото Господ
 се съгласява в послу-
 шанието на раба на
 своите синове, на които
 е дал сила и власт да
 царуват с него заедно.
 Благословен е Господ
 Бог наш и Отец и
 благословено е неговото
 име сега и въвеки.

²⁰⁷ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 114-лице²⁰⁸ Думата е изписана разделено: „не скончаем“

с. 66²⁰⁹

24. Господ Исус, моя спасител, моя благ небесен Отец ми испроводи своя благ Дух. Усили време на преминува моята гуша. Всякой, който иска да победи, трябва да се моли. Вярвайте в Господа и бъдете уверени, че той няма да ви остави на произвола на времето. Вярвайте в Него и ще приемите сила. Посветете сърцето си нему²¹⁰ и не бойте се, защото Господ е благ и благоутробен.

28²¹¹. Непостигнатите²¹² желания доставят на душата горест, а ненавремен[н]ите²¹³ желания горчевини. Колко окаяни минути прекарват тези, които не са изпълнили своите задгажения. Колко окаяни са тези, които са напуснали да вършат своя дълг. Никога не се уклонявай от пътя, в който си тръгнал. Всякой, който прави

24. Господ Исус моя спасител моя благ небесен Отец ми испроводи своя благ дух. Усили време на преминува моята гуша. Всякой който иска да победи трябва да се моли. Вярвайте в Господа и бъдете уверени че той няма да ви остави на произвола на времето. Вярвайте в Него и ще приемите сила. Посветете сърцето си нему и не бойте се защото Господ е благ и благоутробен

28 Не постигнатите желания доставят на душата горест а не навременните желания горчевини. Колко окаяни минути прекарват тези които не се изпълнили своите задгажения. Колко окаяни са тези които са напуснали да вършат своя дълг. Никога не се уклонявай от пътя в който си тръгнал. Всякой който прави

²⁰⁹ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 114-гръб

²¹⁰ Авторът е изписал разделено „не му“

²¹¹ Цифрата осем е поставена върху първоначално изписана цифра „7“

²¹² Думата е изписана разделено: „не постигнатите“

²¹³ Думата е изписана разделено „не навремените“

уклонения излага се на големи душевни страдания. Има часове в живота, които са пълни с скърби и смущения. Има дни в живота, които са тъмни за душата, както тъмната нощ. Знай, че страданията са нашия дял в тоя свят, ако те сполетят, пригответи се да ги понесеш. Можем ли да сторим друго, освен това. Ако риташ против остена, себе си ще повредиш.

ФОНД № 868, АРХ. ЕД. 114, л. 115

29 Упражнявай се в всичките добродетели. Упаниши се в силата на вярата, облечи се в дрехата на любовта. Призови търпението на помощ и го уякчи с²¹⁵ добрия нрав и благостта. Дай място в душата си на великудушието и повикай неговите чада – безкористието и смирението, и повикай от далеч искреността и я²¹⁶ украси²¹⁷

с. 67²¹⁴

уклонения, излага се на големи душевни страдания. Има часове в живота, които са пълни с скърби и смущения. Има дни в живота, които са тъмни за душата, както тъмната нощ. Знай, че страданията са нашия дял в тоя свят, ако те сполетят, пригответи се да ги понесеш. Можем ли да сторим друго, освен това. Ако риташ против остена, себе си ще повредиш.

29 Упражнявай се в всичките добродетели. Упаниши се в силата на вярата, облечи се в дрехата на любовта. Призови търпението на помощ и го уякчи с²¹⁵ добрия нрав и благостта. Дай място в душата си на великудушието и повикай неговите чада – безкористието и смирението, и повикай от далеч искреността и я²¹⁶ украси²¹⁷

²¹⁴ НБКМ–БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 115-лице

²¹⁵ Съюзът е повторен на долния ред. Грешката е техническа

²¹⁶ Местоимението е част от първоначален замисъл на автора. В окончателния вариант „я“ не е съгласувано с останалите части на изречението

²¹⁷ Следва задраскана частица „се“

с. 68²¹⁸

челото ѝ с учтивост и
незлобие и като свършиш
всичко това, благодари на
Бога, че ти е помогнал
да се запазиш от злия
и те е турил в безопасно
място на своя дом.
Пей и възпявай тогава
в душата си, защото
спасението ти е²¹⁹ извър-
шено и небето е дом
твой.

18 юн[и, 1899 г.]

В многото говорение,
казва Словото Божие, грехът
е неизбежен²²⁰, това може
да се приложи и за пи-
санието. Каква полза, че
говорим или пишем много,
когато всичко е безсъдържа-
телно, което не принося
никаква полза, както на
онзи, който говори и пише,
тъй също и на онзи, който
слуша и чете. По-добре²²¹
две думи с разум и два
реда с смисъл, отколкото
десет хиляди думи без
связ и десет хиляди

68
Челото ѝ с учтивост и
незлобие и като свършиш
всичко това благодари на
Бога че ти е помогнал
да се запазиш от злия
и те е турил в безопасно
място на своя дом.
Пей и възпявай тогава
в душата си защото
спасението ти е извр-
шено и небето е дом
твой

18 юн.
В многото говорение
казва Словото Божие грехът
е неизбежен това може
да се приложи и за пи-
санието. Каква полза че
говорим или пишем много
когато всичко е безсъдържа-
телно което не принося
никаква полза както на
онзи който говори и пише
така също и на онзи който
слуша и чете. По-добре
две думи с разум и два
реда с смисъл отколкото
десет хиляди думи без
связ и десет хиляди

²¹⁸ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 115-гръб²¹⁹ Изписано слято с предходната частица „тие“²²⁰ Думата е изписана разделено от автора
„не избежен“²²¹ Думата е изписана слято с предходната
„подобре“

реда без съдържание. Аз
те съветвам, приятелю,
ако имаш най-малко за
първа²²³ ум, не говори, не пиши
без да си мислиш, без да
си разсъждаваш в себе си
добре. Не говори на хората
това, което ти не разби-
раш и можеш да пиши
това, което ти сам не
би могъл да другия го бе пи-
сал, не мисли, че искам
да те карам да се отучиш
да говориш и пишеш²²⁵, не.
Говора и писанието не стои
в количеството, но в качеството.
Кажу две думи на свят
през целия си живот, да
останат спомен за чело-
вечеството, отколкото 10 000 хи-
ляди, които след няколко време
да се изхвърлят на пепели-
щето, гдето само кокошките
ровят. Напиши²²⁶ през
живота си по-добре²²⁷ два
реда, да те разберат всички
и да ти благодарят за-
винаги²²⁸, че си им оставил
нещо в наследство, отколко
10 000 хиляди реда, които утре
всички ще забравят и

с. 69²²²

реда без съдържание. Аз
те съветвам, приятелю,
ако имаш най-малко за
първа²²³ ум, не говори, не пиши,
без да си мислиш, без да
си разсъждаваш в себе си
добре. Не говори на хората
това, което ти не разби-
раш и²²⁴ не пиши
това, което ти сам не
би чел, ако другия го бе пи-
сал. Не мисли, че искам
да те карам да се отучиш
да говориш и пишеш²²⁵, не.
Говора и писанието не стои
в количеството, но в качеството.
Кажу две думи на свят
през целия си живот, да
останат спомен за чело-
вечеството, отколкото 10 000 хи-
ляди, които след няколко време
да се изхвърлят на пепели-
щето, гдето само кокошките
ровят. Напиши²²⁶ през
живота си по-добре²²⁷ два
реда, да те разберат всички
и да ти благодарят за-
винаги²²⁸, че си им оставил
нещо в наследство, отколко
10 000 хиляди реда, които утре
всички ще забравят и

²²² НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 116-лице

²²³ Първа, парва (тур.) – най-дребната монета в Турция и други източни страни; тук – малка, нищожна част

²²⁴ Следва зачертана част от дума „тов“

²²⁵ Първоначално частта от изречението е била: „да ви карат да се отучат да говорят и пишат“, после глаголите са поправени от автора

²²⁶ Думата е изписана разделено „на пиши“

²²⁷ Думата е изписана слято „подобре“

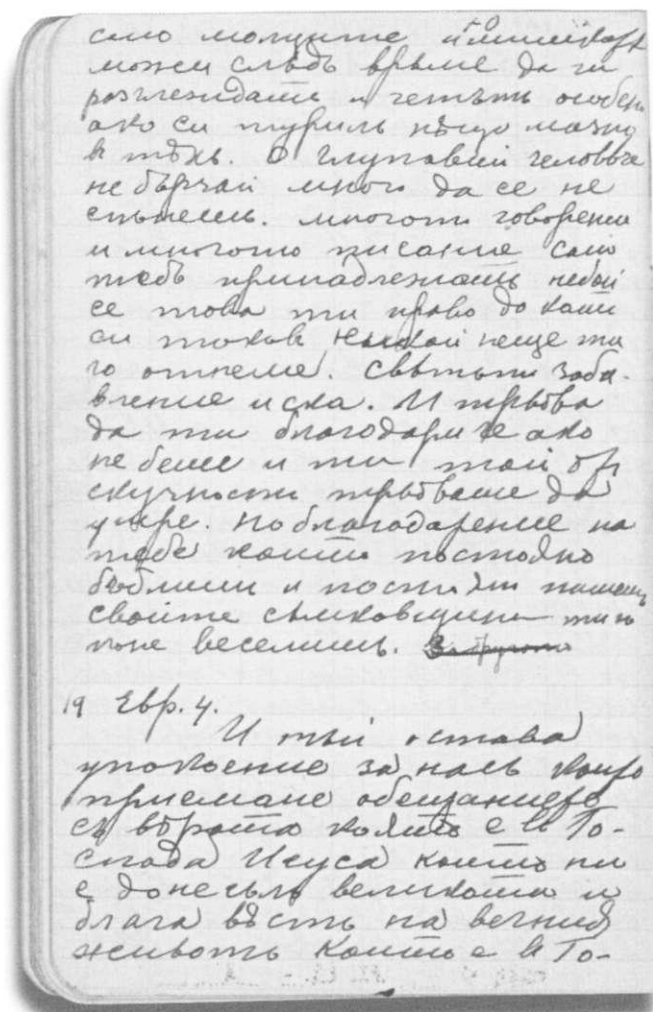
²²⁸ Думата е изписана разделено: „за винаги“

с. 70²²⁹

само молците и мишките
можи след време да ги
разглеждат и четът, особено
ако си турил нещо мазно
в тях. О, глупавий человеце,
не бързай много, да се не
спънеш. Многого говорене
и многого писание само
теб принадлежат. Не бой
се, това ти право до кат
си такъв, никой не ще²³⁰ ти
го отнеме. Светът заба-
вление иска. И трябва
да ти благодари, че ако
не беше и ти, той от
скучност трябваше да
умре. Но благодарение на
тебе, който постоян[н]о
бъблши и постоян[н]о пишеш
своите семковцини, ти го
поне веселиш.²³¹

19 Евр[еите] 4.

И тъй, остава
упокоение за нас, които
приемаме обещанието
с вярата, която е в Го-
спода Исуса, който ни
е донесъл великата и
блага вест на вечния
живот, който е в Го-

²²⁹ НБКМ–БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 116-гръб

²³⁰ Частицата е изписана слято с предходната отрицателна частица „неще“

²³¹ Следва задраскан израз „за другото“

спода Бога нашего. ~~Наш~~
 това е животъ везенъ да
 помятъ тебе единаго
 истиннаго Бога и Исуса
 когото си пригналъ.
 Следователно ний ний
 сме чули и приели това
 обещание за Божието
 упокоение, благовестъ
 дано намъ въ Христа въ
 тия последни дни
 трябва да се пазимъ да
 не би и въ насъ неверието
 и жестокосърдечие да
 извърши онова, което
 сторилъ за непокорните
 евреи въ пустинята.
 Подобава ни да пазимъ сърд-
 цата си въ всяка добродетелъ
 и търпение да приемаме
 всичкитъ Божий обещания
 съ сърдечна детинска вяра
 като новородени въ Него
 младенци.

22. И Господъ тогава ще
 предиде предъ насъ заранъ
 и вечеръ въ облаченъ стълбъ и
 ще ни води презъ пусти-
 нята на живота, гдето
 ще ни храни съ мана отъ
 небето и пои съ вода, която

ФОНД 868. АРХ. ЕД. 114. Л. 117

с. 71²³²спода Бога нашего.²³³

Това е животъ веченъ да
 познаятъ тебе единаго,
 истиннаго Бога и Исуса,
 когото си пригналъ.

Следователно ний, които
 сме чули и приели това
 обещание за Божието
 упокоение, благовестъ-
 вано намъ въ Христа, въ
 тия последни дни
 трябва да се пазимъ да
 не би и въ насъ неверието
 и жестокосърдечие да
 извърши онова, което
 сторилъ за непокорните
 евреи въ пустинята.

Подобава ни да пазимъ сърд-
 цата си въ всяка добродетелъ
 и търпение, да приемаме
 всичкитъ Божий обещания
 съ сърдечна детинска вяра,
 като новородени въ Него
 младенци.

22. И Господъ тогава ще
 предиде предъ насъ заранъ
 и вечеръ въ облаченъ стълбъ и
 ще ни води презъ пусти-
 нята на живота, гдето
 ще ни храни съ мана отъ
 небето и пои съ вода, която

²³² НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 117-лице²³³ Следва задрасканата от автора дума „казва“

с. 72²³⁴

ще извира изпод²³⁵ подно-
жието му. Той ще ни
опаше с ръката си и
ще ни заведе в небесния
град Иерусалим, който
Бог Господ наш е при-
готвил за своите из-
брани, за своите святии
царе и свещеници негови,
здето ще му служим
винаги. Утекчен ли си,
брате мой, не бой се и
ще видиш славата Бо-
жия да предиги пред
тебе и помни, че той
е близо и знае твоите
нужди и твоите скърби.
Но помни, че ръката, която
е допуснала скърбите и
страданията в твоя
живот е ръка на любов.
Не се съмнявай в моите
думи, опитай ги и ви-
жг, че са думи истина,
за които Аз свидетелству-
вам с живота си и с
пълнотата на сърдцето
си. Знай, че колкото
скърби и страдания имаш
в тоя свят повече, толкова
Бог е по-близо. Ако Бог

ще извира изпод²³⁵ подно-
жието му. Той ще ни
опаше с ръката си и
ще ни заведе в небесния
град Иерусалим, който
Бог Господ наш е при-
готвил за своите из-
брани и за своите святии
царе и свещеници негови,
здето ще му служим
винаги. Утекчен ли си,
брате мой, не бой се и
ще видиш славата Бо-
жия да предиги пред
тебе и помни, че той
е близо и знае твоите
нужди и твоите скърби.
Но помни, че ръката, която
е допуснала скърбите и
страданията в твоя
живот е ръка на любов.
Не се съмнявай в моите
думи, опитай ги и ви-
жг, че са думи истина,
за които Аз свидетелству-
вам с живота си и с
пълнотата на сърдцето
си. Знай, че колкото
скърби и страдания имаш
в тоя свят повече, толкова
Бог е по-близо. Ако Бог

²³⁴ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 117-гръб

²³⁵ Думата е изписана разделено: „из под“

с. 73²³⁶

ме опитва не се сърди
 нито гневи, защото гн[е]ва,
 казва словото Божие, не
 върши неговата воля. Не
 знаеш ли, че всяка загуба
 в тоя свят е придобиване
 за твоята душа, всяка
 скръб е вестител на радост,
 която Бог готви за
 тебе. Погледни към канарата,
 която откъсена е от
 селен и вижд, че ръката,
 която те е отсекла, те
 готви да станеш камак
 драгоценен и избран. Ако се
 аргументи отгоре ти не-
 ситиет наковални знай,
 че то е за твоя полза, да те
 приготвят за работа, а
 работата Господня сама
 по себе си е благословение
 за всекиго, който я извършва.
 Вярвай в думите ми, за-
 щото ти говоря самата
 истина, която съм научил
 от Господа Бога моего.
 Господ ти е²³⁷ приготвил
 много по-велики и сла-
 вни неща, отколкото²³⁸
 ти мислиш. Ето, казвам
 ти, времето не е далеч

ме опитва, не се сърди,
 нито гневи, защото гн[е]ва,
 казва словото Божие, не
 върши неговата воля. Не
 знаеш ли, че всяка загуба
 в тоя свят е придобиване
 за твоята душа, всяка
 скръб е вестител на радост,
 която Бог готви за
 тебе. Погледни към канарата,
 от която си от-
 сечен и вижд, че ръката,
 която те е отсекла, те
 готви да станеш камак
 драгоценен, избран. Ако се
 слагат отгоре ти небе-
 сните наковални, знай, че
 то е за твоя полза, да те
 приготвят за работа, а
 работата Господня сама
 по себе си е благословение
 за всекиго, който я извършва.
 Вярвай в думите ми, за-
 щото ти говоря самата
 истина, която съм научил
 от Господа Бога моего.
 Господ ти е²³⁷ приготвил
 много по-велики и сла-
 вни неща, отколкото²³⁸
 ти мислиш. Ето, казвам
 ти, времето не е далеч,

²³⁶ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 118-лице

²³⁷ Изписано слято с предходното местоимение „тие“

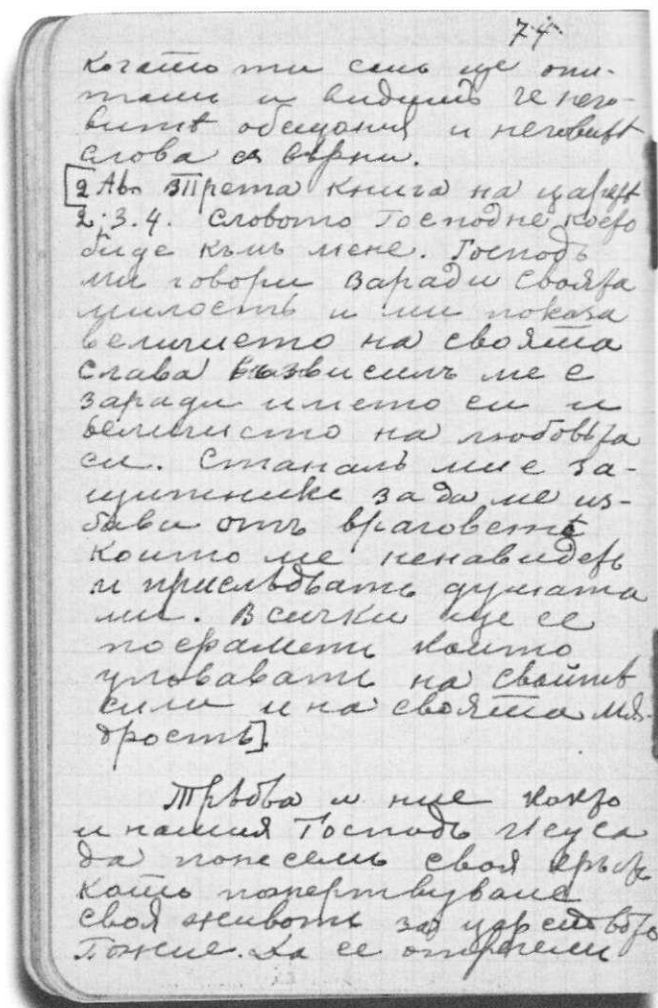
²³⁸ Думата е изписана разделено „от колкото“

с. 74²³⁹

когато ти сам ще опиташ и видиш, че неговите обещания и неговите слова са верни.

[2 авг[уст] Трета книга на царете 2;3, 4. Словото Господне, което биде към мене. Господ ми говори заради своята милост и ми показва величието на своята слава, възвисил ме е заради името си и величието на любовта си. Станал ми е защитник, за да ме избави от враговете, които ме ненавиждат и приследват душата ми. Всички ще се посрамят, които уповават на своите сили и на своята мъдрост].

Трябва и ние, както и нашия Господ Исуса да понесем своя кръст като жертвуваме своя живот за царството Божие. Да се отречем

от²³ себе си за неговата
любов. Каквото и има да
ни се случи, то е наша
участ, която трябва да
посрещнем с християн-
ско търпение. Не само
това, но и да се радваме
в сърцето си, че сме се
сподобили да участву-
ваме в страданията за-
едно с него. Що има²⁴¹
ние да очакваме²⁴² от
тоя развратен и разт-
ленен свят, който обива
и смазва всичко благородно
в нашата душа? Нищо!
Ето, що е животът ни
в тоя свят, ако не една
верига сплетена от
мъчности, страдания,
скърби и съмнения, които
ни обкръжават на всяка
страна. Ний сме при-
следвани от съдбата,
която постоянно разстройва
и разсипва нашите ме-
чти. Несполуки и неща-
стия ни преследват
на всяка стъпка. Но
има ли²⁴³ нещо необикновено²⁴⁴
в това? Не. Онзи, който [е]

с. 75²⁴⁰

от себе си за Неговата
любов. Каквото и има да
ни се случи, то е наша
участ, която трябва да
посрещнем с християн-
ско търпение. Не само
това, но и да се радваме
в сърцето си, че сме се
сподобили да участву-
ваме в страданията за-
едно с Него. Що има²⁴¹
ние да очакваме²⁴² от
тоя развратен и разт-
ленен свят, който обива
и смазва всичко благородно
в нашата душа? Нищо!
Ето, що е животът ни
в тоя свят, ако не една
верига, сплетена от
мъчности, страдания,
скърби и съмнения, които
ни обкръжават на всяка
страна. Ний сме при-
следвани от съдбата,
която постоян[н]о ра[з]стройва
и разсипва нашите ме-
чти. Несполуки и неща-
стия ни преследват
на всяка стъпка. Но
има ли²⁴³ нещо необикновено²⁴⁴
в това? Не. Онзи, който [е]

²⁴⁰ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 119-лице

²⁴¹ Думата е изписана разделено от автора „има ми“

²⁴² Авторът е изписал „очаквайе“, което приемам за техническа грешка

²⁴³ Изписано сято с предходната дума „имали“

²⁴⁴ Думата е изписана разделено от автора „не обикновено“

с. 76²⁴⁵

създал всичко и който
дава всички добрини,
е допуснал и това
за наше духовно укреп-
ление. Ето омото, което
на тогози, който ни е²⁴⁶
пратил, бди за вървежа
на всичките работи.
Ела, братко мой, съвзе-
ми се. Господ е близо
имен[н]о в тия минути,
когато ти си най-
много искушаван и
когато страданията
ти надминават сила-
та ти и когато се
осещаш, че си изоста-
вен от всички и
че светът ти се
вижда тъмница, в
която си затворен.
Не бой²⁴⁷ се, казва твоят
спасител Господ Исус.
Овцете, които Отец
ми е²⁴⁸ дал, никой не може
да ги вземе от ръката
ми, защото Отец ми е
най-голям от всички
и няма по-силен от
Него, който да ги изтръ-
гне от ръката ми.

създам всичко и който
дава всички добрини
е допуснал и това
за наше духовно укреп-
ление. Ето омото, което
на тогози, който ни
пратил бди за вървежа
на всичките работи.
Ела братко мой съвзе-
ми се. Господ е близо
и мене в тия минути
когато ти си най-
много искушаван и
когато страданията
ти надминават сила-
та ти и когато се
осещаш че си изоста-
вен от всички и
че светът ти се
вижда тъмница в
която си затворен.
Не бой се казва твоят
спасител Господ Исус.
Овцете които Отец
ми дава никой не може
да ги вземе от ръката
ми защото Отец ми
е най-голям от всички
и няма по-силен от
Него който да ги изтръ-
гне от ръката ми.

²⁴⁵ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 119-гръб

²⁴⁶ Изписано слято с предходното местоимение „ние“

²⁴⁷ Изписано слято с предходната отрицателна частица „небой“

²⁴⁸ Изписано слято с предходното местоимение „мие“

И ако Господ е откъм²⁵⁰
 нас, кой ще бъде против
 нас? Никой. Нам е дадено
 да наследим царството
 Божие и Господ е сам,
 който ще ни въведе в
 него. Ким ще чуем него-
 ва глас и ще се върад-
 ваме неговата радост
 и неговия мир никой
 не ще ниго отнеми.
 Ето аз свидетелству-
 вам, че Господ е дилетант
 на верен човек на неговата
 любов. Като че ли
 не е престанала от
 да ни не крепи в него-
 вата сила и в присът-
 ствието на негов[и]а дух.
 Животът ни ще вземе
 скоро един определен край.
 Тъмните неща в него ще
 станат ясни, неопреде-
 лените – определени. Ний
 ще²⁵¹ се изменим и духът
 на Господа Бога нашего
 ще ни възобнови всецяло.
 И Бог ще направи своето
 лице да въ[з]сияе в сърд-
 цата ни и душата ни.
 Радостен ще бъде денят

с. 77²⁴⁹

И ако Господ е откъм²⁵⁰
 нас, кой ще бъде против
 нас? Никой. Нам е дадено
 да наследим царството
 Божие и Господ е сам,
 който ще ни въведе в
 него. Ний ще чуем него-
 в[и]а глас и ще се върад-
 ваме. Неговата радост
 и негов[и]а мир никой
 не ще²⁵¹ ни го²⁵² отнеми.
 Ето, аз свидетелству-
 вам, че Господ е бил ви-
 наги верен към нас.
 Неговата любов никога
 не е престанала от
 да ни не крепи в него-
 вата сила и в присът-
 ствието на негов[и]а дух.
 Животът ни ще вземе
 скоро един определен край.
 Тъмните неща в него ще
 станат ясни, неопреде-
 лените – определени. Ний
 ще²⁵³ се изменим и духът
 на Господа Бога нашего
 ще ни възобнови всецяло.
 И Бог ще направи своето
 лице да въ[з]сияе в сърд-
 цата ни и душата ни.
 Радостен ще бъде денят

²⁴⁹ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 120-лице²⁵⁰ Думата е изписана разделено „от към“²⁵¹ Частицата е изписана слято с предходната отрицателна частица: „не ще“²⁵² Записано слято с предходното местоимение „ниго“²⁵³ Следва задраскана частицата „ще“

с. 78²⁵⁴

когато мой – Агнето
на животът, ни заве-
де при бистрите извори,
при зелените пасища
на животът.

19 Приятелю мой, ти,
който ще четеш тия
редове, повярвай в думите
ми. Господ е говорил чрез
мене благи неща за тво-
ята душа. Търси Господа
спасителят, докато е
близо при сърцето ти. Не
се двоуми в пътищата
си, защото двоумението е
лошо нещо, което лишава
духът ти от всички
блага. Ето, Аз съм него-
в свидетел и ти казвам
това, което ми е заръчал
да явя на всички, които го
любят. Ето, мой е при-
готвил много добри не-
ща за всекиго от вас²⁵⁵.

20 И което има да стани,
ще стани, и което има
да се збъдне, ще се збъдне,
защото Господ е говорил
чрез устата на своя
единороден син

когато мой Агнето
на животът ни заве-
де при бистрите извори
при зелените пасища
на животът

19 Приятелю мой ти
който ще четеш тия
редове повярвай в думите
ми Господ е говорил чрез
мене благи неща за тво-
ята душа. Търси Господа
спасителят докато е
близо при сърцето ти. Не
се двоуми в пътищата
си защото двоумението е
лошо нещо което лишава
духът ти от всички
блага. Ето аз съм него-
в свидетел и ти казвам
това което ми е заръчал
да явя на всички които го
любят. Ето мой е при-
готвил много добри не-
ща за всекиго от вас
20 И което има да стани
ще стани, и което има
да се збъдне ще се збъдне
защото Господ е говорил
чрез устата на своя
единороден син

²⁵⁴ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 120-гръб

²⁵⁵ Върху задраскана дума „нас“

с. 79²⁵⁶

Господа нашего Иисуса
 който биде осъден, распнат
 и умре за нашите грехове.
 Думите Господни са верни
 всякога и на всяко време.
 Господ ми даде свидетел-
 ство на своето присът-
 ствие. Господ е говорил
 добро за този народ и за
 мене. И нека неговото бла-
 гословение да дойде, както
 е нему угодно и по който
 път той избере да го
 прама. Отче, както ти
 благоволяваш

ФОНД. № 868 АРХ. ЕД. 114 л. 121

25. А днес ме посетиха
 седем ангела и четири
 добри духове. Ангелите
 имаха на главите си
 бели покривала. Двама добри
 духа, два малки деца носени
 от двата ангела. А другите
 два вървяха помежду тях.
 Часа приближаваше 10-сет
 денят в сряда. Прозрих
 вие днес небето прозрачно,
 слънцето грееше ярко, само
 около хоризонта се показваше
 малка мъглявост, знак на
 някаква мистическа

Господа нашего Иисуса,
 който биде осъден, распнат
 и умре за нашите грехове.
 Думите Господни са верни
 всякога и на всяко време.
 Господ ми даде свидетел-
 ство на своето присът-
 ствие. Господ е говорил
 добро за този народ и за
 мене. И нека неговото бла-
 гословение да дойде, както
 е нему угодно и по който
 път той избере да го
 прама. Отче, както ти
 благоволяваш.

25. А [взгуст, 1899] Днес ме посетиха
 седем ангела и четири
 добри духове. Ангелите
 имаха на главите си
 бели покривала. Двама добри
 духа бяха малки деца, носени
 от двата ангела. А другите
 два вървяха помежду тях.
 Часа приближаваше 10-сет,
 денят бе сряда. Времето
 беше ясно, небето прозрачно,
 слънцето грееше ярко, само
 около хоризонта се показваше
 малка мъглявост, знак на
 някаква мистическа

с. 80²⁵⁷

вест. Славата Господня днес не се е явила още на небето. Господ е още в своето светилище. Времето е тихо, само тихия ветреца едва поклащаше листата. Аз размишлявах днес върху видението, което видях на 20-и на този [месеца]. Разглеждах снимката, която бях снел и размишлявах върху великите Божи пътища и неговите непостижими съдби. Четох от Словото Божие следующите места: Йоана 10;10, 21;21-22, Мат[ея] 19-19, Лука 20;20.

На 29 август сутринта в неделя видях три дъги, едната на запад, другата – северозапад, третата на югозапад. Славата Господня бе излезла от чертога на изток, а силата Господня идеше от запад. През вечерта имаше силни гръмове, придружени с голяма буря и дъжд. Господ преминаваше посред небето

всти. Славата Господня днес не се е явила още на небето. Господ е още в своето светилище. Времето е тихо, само тихия ветреца едва поклащаше листата. Аз размишлявах днес върху видението, което видях на 20-и на този [месеца]. Разглеждах снимката, която бях снел и размишлявах върху великите Божи пътища и неговите непостижими съдби. Четох от Словото Божие следующите места: Йоана 10;10, 21;21-22, Мат[ея] 19-19, Лука 20;20.

На 29 Август сутринта в неделя видях три дъги, едната на запад, другата – северозапад, третата на югозапад. Славата Господня бе излезла от чертога на изток, а силата Господня идеше от запад. През вечерта имаше силни гръмове, придружени с голяма буря и дъжд. Господ преминаваше посред небето

в непроницаема тъ-
 мнина бласко на мол-
 ните осветляваше вси-
 чкото небе.
 30. Днес имаше голям
 гъжд. Господъ заста-
 на в своето светилище.
 надвечер в 6 часа видях
 две дъги на изток и две
 други посред, които красто-
 сваха север-источната като
 светли струи и образуваха
 буквите И и Х, което
 четох Господ Исус Хри-
 стос е спасение и
 надежда на тоя свят.
 Тъзи мисъл е уте-
 шителна за вси-
 чки, които вярват
 в него. И колко сми-
 щас[т]ливи, че имаме
 един приятел в
 небето, който се
 е заручил²⁵⁹ за нас
 и един спасител,
 който е застъпил,
 и един Господ, който ни
 раководи и Един утеши-
 тел Дух святой, който
 ни очиства и крепи
 духом и ни²⁶⁰ дава мир

ФОНД Ж. ВЕРАРУ. ЕД 111. А. 122

с. 81²⁵⁸

в непроницаемата тъ-
 мнина. Блясъка на молн-
 ите осветляваше вси-
 чкото небе.

30. Днес имаше голям
 гъжд. Господ бе застанал
 в своето светилище.

Надвечер в 6 часа видях
 две дъги на изток и две
 други посред, които красто-
 сваха север-источната като
 светли струи и образуваха
 буквите И и Х, което
 четох Господ Исус Хри-
 стос е спасение и
 надежда на тоя свят.

Тъзи мисъл е уте-
 шителна за вси-
 чки, които вярват
 в него. И колко сми-
 щас[т]ливи, че имаме
 един приятел в
 небето, който се
 е заручил²⁵⁹ за нас
 и един спасител,
 който е застъпил,
 и един Господ, който ни
 раководи и Един утеши-
 тел Дух святой, който
 ни очиства и крепи
 духом и ни²⁶⁰ дава мир

²⁵⁸ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 122-лице

²⁵⁹ Заруча (остар.) – осигурявам, тук в смисъл – давам гаранция

²⁶⁰ Местоимението е изписано слято с предходния съюз „ини“

с. 82²⁶¹

и всяка радост нам,
дадени от Господа Бога
нашего, Отец наш
на Господа нашего Исуса
Христа.

4 септ[ември, 1899]

Господ е скрил
лицето си от нас. Грех-
овете ни натезнаха пре-
д него и той се е отдал-
чил заради нашите пре-
стъпления. Всичко е тъм-
нина наоколо. Сърдцето на
този народ блудува²⁶² везден,
само смрад и гнусота
излиза. Безнадежно е нашето
положение. Тръните и
бодилите са заглушили
всичко добро у нас. На-
всякаде²⁶³ само насилия съще-
ствуват. Поради техни-
те престъпления Господ
и мен е забравил. И каква
радост ми остава още
в тоя свят, когато вси-
чки, даже и най-близки-
те ми са обърнали гърб
и дават място на

и всяка радост нам
дадена от Господа Бога
нашего, Отец наш
на Господа нашего Исуса
Христа.

4 Септ. Господ е скрил
лицето си от нас. Грех-
овете ни натезнаха пре-
д него и той се е отдал-
чил заради нашите пре-
стъпления. Всичко е тъм-
нина наоколо. Сърдцето на
този народ блудува везден
само смрад и гнусота
излиза. Безнадежно е нашето
положение. Тръните и
бодилите са заглушили
всичко добро у нас. На-
всякаде само насилия съще-
ствуват. Поради техни-
те престъпления Господ
и мен е забравил. И каква
радост ми остава още
в тоя свят, когато вси-
чки, даже и най-близки-
те ми са обърнали гърб
и дават място на

²⁶¹ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 122-гръб

²⁶² Блудя (остар.) – блуждая

²⁶³ Думата е изписана разделено: „на всякаде“

с. 83²⁶⁴

83 ФОНД № 868. РХ. ЕД. 114. Л. 123
 Дявола да събаря всичко
 добро. Съкрати, Господи, дни-
 те на твоего присъст-
 вие. Кой ще застапи за
 нас. Ти си ме оставил
 като майка, лишена от
 чадата си. Макар и да
 усилих гласът си, но
 ти не отговаряш. Счел
 си ме като един от твои
 неприятели. Припом-
 нил си миналото на
 моя живот и погнусил си
 се. Но що мога да сторя
 аз сега; миналото не е
 в моите ръце да го попра-
 вя. По-добре би било за мене да
 не бях се раждал и да не
 бях идвал в този свят.
 Моя живот е изминал в
 празнота и в бездействие.
 Колко драгоценни минути
 съм пропуснал. По-добре²⁶⁵ заличи
 всичко и забрави го веднъж
 за всякога. Ще влезеш ли
 в състезание с творението
 на ръцете си. Да не бъде. Ето,
 въздавам на всеки му според
 делата му. Минимален
 от силата ми и си отнел
 славата ми. Направил си

дявола да събаря всичко
 добро. Съкрати, Господи, дни-
 те на твоего присъст-
 вие. Кой ще [се] застапи за
 нас. Ти си ме оставил
 като майка, лишена от
 чадата си. Макар и да
 усилих гласът си, но
 ти не отговаряш. Счел
 си ме като един от твой-
 те неприятели. Припом-
 нил си миналото на
 моя живот и погнусил си
 се. Но що мога да сторя
 аз сега; миналото не е
 в моите ръце да го попра-
 вя. По-добре би било за мене да
 не бях се раждал и да не
 бях идвал в този свят.
 Моя живот е изминал в
 празнота и в бездействие.
 Колко драгоцен[н]и минути
 съм пропуснал. По-добре²⁶⁵ заличи
 всичко и забрави го веднъж
 за всякога. Ще влезеш ли
 в състезание с творението
 на ръцете си. Да не бъде. Ето,
 въздаваш на всекиму²⁶⁶ според
 делата му. Лишил си ме²⁶⁷
 от силата ми и си отнел
 славата ми. Направил си

²⁶⁴ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 123-лице

²⁶⁵ Изписано слято с предходната частица
 „подобре“

²⁶⁶ Изписано разделено „всеки му“

²⁶⁷ Изписано слято с предходната частица
 „сима“

с. 84²⁶⁸

ме укор на онези, които
ме мразят. Ти си оста-
вил душата ми на по-
ругание и общо презрение.
Обременил си ме духом.
В себе си не виждам ни-
що друго, освен вечна празно-
та, всичко е разрушено²⁶⁹.
Да бих могъл да плача за
опустошението, което си
ни навлякал. Но съззи-
те ми са избягали. И
защо ли? Какво бих сторил,
да плача, можи би²⁷⁰ щях да
се утеша. Злото е голямо,
което иде. Ти си забравил
първата си любов. В теб
Аз мислех да имам не-
изменима и непоколебима
канара. Много пъти си
ми казвал да те призо-
ва в скърбни времена и
ще ми²⁷¹ отговориш. Ето, при-
зовавам те, но ти все
мълчиш, не считааш ну-
жно да ми отговориш.
Ако ти не отговориш, кой
ще отговори друг. Ако ти
не помагаш, който си
всесилен²⁷², кой ще ми
помогне друг. Ако ти

ме укор на онези които
ме мразят. Ти си оста-
вил душата ми на по-
ругание и общо презрение.
Обременил си ме духом.
В себе си не виждам ни-
що друго освен вечна празно-
та. Всичко е разрушено.
Да бих могъл да плача за
опустошението което си
ни навлякал. Но съззи-
те ми са избягали. И
защо ли? Какво бих сторил
да плача можи би²⁷⁰ щях да
се утеша. Злото е голямо
което иде. Ти си забравил
първата си любов. В теб
Аз мислех да имам не-
изменима и непоколебима
канара. Много пъти си
ми казвал да те призо-
ва в скърбни времена и
ще ми²⁷¹ отговориш. Ето при-
зовавам те но ти все
мълчиш не считааш ну-
жно да ми отговориш.
Ако ти не отговориш кой
ще отговори друг. Ако ти
не помагаш кой ще ми
помогне друг. Ако ти

²⁶⁸ НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 123-гръб

²⁶⁹ Техническа грешка на автора: думата е изписана „рагурушено“

²⁷⁰ Първоначално изписаната дума е „бихъ“, после „хъ“ е поставено в скоби

²⁷¹ Местоимението е вмъкнато допълнително от автора.

²⁷² Думата е изписана разделено от автора „все силен“

не ме подкрепил с
духот си, който си винаги
благ, кой друг ще ме под-
крепи. И ако ти запазиш²⁷⁴
душата ми, който си
винаги милостив, кой ще
я запази друг. И ако ти не
ми дадеш Мъдрост и знание,
който си все мъдър и все зна-
ющ. Кой друг ще извърши
това за ~~о~~ теб. Тогава
ти си създал духот си и
оставил си ме в ожидание²⁷⁷.
Ето, аз не съм по-добър²⁷⁸ от
другите пред теб. Всяко
усилие е безнадеждно, всяко
предприятие – суетно, направил
си всичко прах и пепел, скъсал
си всички връзки. Макар и
да извършиш всичко, което
можеш, да се приближиш до
теб, но усилията ми оста-
наха безплодни. Ден върху
ден донася по-големи²⁷⁹ осъжде-
ния от гората ми. Твоят
гняв ме заплашва всякой
ден. Казваш, Любовта
испъжда във всякой страх.
Стори ми²⁸⁰ поне едно добро,
да²⁸¹ разбера, че си близо и че
не си замалчал съвършено.

с. 85²⁷³

не ме подкрепиш с
духът си, който си винаги
благ, кой друг ще ме под-
крепи. И ако ти не запазиш²⁷⁴
душата ми, който си
винаги милостив, кой ще
я запази друг. И ако ти не
ми дадеш Мъдрост и знание,
който си все мъдър и все зна-
ющ, кой друг ще извърши
това²⁷⁵, освен²⁷⁶ теб. Господи,
ти си смутил духът ми,
оставил си ме в ожидание²⁷⁷.
Ето, аз не съм по-добър²⁷⁸ от
другите пред теб. Всяко
усилие е безнадеждно, всяко
предприятие – суетно, направил
си всичко прах и пепел, скъсал
си всички връзки. Макар и
да извърших всичко, което
можех, да се приближа до
теб, но усилията ми оста-
наха безплодни. Ден върху
ден донася по-големи²⁷⁹ осъжде-
ния от горе ми. Твоят
гняв ме заплашва всякой
ден. Казваш, Любовта
испъжда във всякой страх.
Стори ми²⁸⁰ поне едно добро,
да²⁸¹ разбера, че си близо и че
не си замалчал съвършено.

²⁷³ НБКМ–БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 124-лице

²⁷⁴ Изписано слято с предходната отрицателна
частица „незапазиш“

²⁷⁵ Следва задраскана частица „за“

²⁷⁶ Върху задраскана дума „мен“

²⁷⁷ Ожидание (рус.) – очакване

²⁷⁸ Изписано слято с предходната частица
„подобър“

²⁷⁹ Изписано слято с предходната частица
„поголеми“

²⁸⁰ Местоимението е изписано слято с
предходната дума „сторими“

²⁸¹ Частицата е изписана слято със следващата
дума „даразбера“

с. 86²⁸²

6. Господ е близо, той ми
показа чрез доброто, което
стори на душата ми.

16 окт[омври, 1899 г.]

Велики са Божиите
милости и благости.
Душата ми се радва за
славата Господня. Дърво
на живота е той, който
днес ми се яви в своя
славен стълб на скинията²⁸³.
Господ Исус е мой, моя
славен и велик спаси-
тел. Господ силний, Го-
спод крепкий в сила,
Господ на небето и на
земята. Цвят утрнен
е той, който праща
своите благословения.
Още малко търпение
и Господ ще помогне
на своите избрани.
О, благий Отче на небето,
твое е царството и
силата и славата.

86
6. Господ е близо той ми
показа чрез доброто което
стори на душата ми.

16 окт. Велики са Божиите
милости и благости.
Душата ми се радва за
славата Господня. Дърво
на живота е той, който
днес ми се яви в своя
славен стълб на скинията.
Господ Исус е мой, моя
славен и велик спаси-
тел. Господ силний Го-
спод крепкий в сила.
Господ на небето и на
земята. Цвят утрнен
е той, който праща
своите благословения.
Още малко търпение
и Господ ще помогне
на своите избрани.
О благий Отче, на небето
твое е царството и
силата и славата.

²⁸² НБКМ-БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 124-гръб

²⁸³ Скиния (гр.) – древноеврейски храм

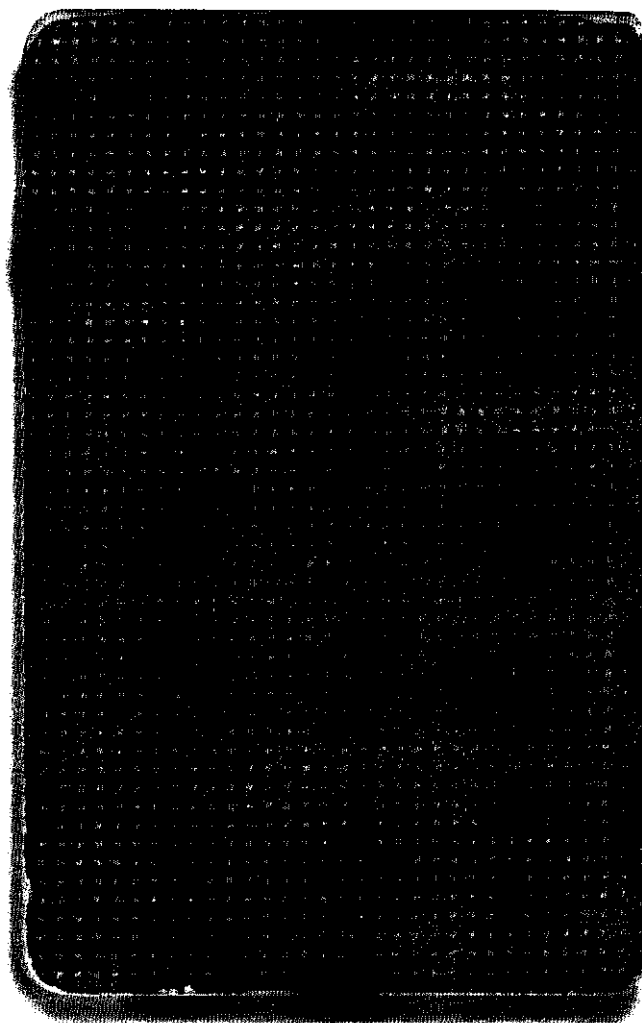
25 Господи Исусе, the Lamb of God. Нека твоята благодат да даде над мен ден и нощ. Господи ти си моята пълнота. В теб моля душа намира сила да се крепи. Без теб животът чезне, духът се губи. Господи надежда моя на всяко време, от тази безводна и пуста земя в която духът ми се огнетява казал си, че надеющите се на теб, за тях и в пустинята ще извре вода на живот. Господи да видя лицето²⁸⁶ ти в тая земя и да се възрадва духът ми за твоята благост. Облечи душата ми в твоята сила и в твоео присъствие. Господи ти всякога си ми помагал и всякога си излизал твоята благодат върху ми и всякога си ме крепил с присъствието на твоя дух. Ти ще ме посилваш пак и ще ми отговориш за да познаят, че ти си Бог мой, който си ме проводил да върша волята ти²⁸⁷.

с. 87²⁸⁴

25 Господи Исусе, The Lamb of God²⁸⁵, нека твоята благодат да бъде над мен ден и нощ. Господи, ти си моята пълнота. В теб моята душа намира сила да се крепи. Без теб животът чезне, духът се губи. Господи, надежда моя на всяко време, в тая безводна и пуста земя, в която духът ми се огнетява, казал си, че надеющите се на теб, за тях и в пустинята ще извре вода на живот. Господи, да видя лицето²⁸⁶ ти в тая земя и да се възрадва духът ми за твоята благост. Облечи душата ми в твоята сила и в твоео присъствие. Господи, ти всякога си ми помагал и всякога си излизал твоята благодат върху ми и всякога си ме крепил с присъствието на твоя дух. Ти ще ме послушаш пак и ще ми отговориш, за да познаят, че ти си Бог мой, който си ме проводил да върша волята ти²⁸⁷.

²⁸⁴ НБКМ–БИА, Ф. 868, а.е. 114, л. 125-лице²⁸⁵ The Lamb of God (англ.) – агнец Божий²⁸⁶ Думата е изписана слято със следващото местоимение „лицетоти“²⁸⁷ Изписано слято с предходната дума „волятати“

Последна корица на бележника

Летопис за живота на Учителя Петър К. Дънов

1864 г., 11 юли (29 юни по стар стил – Петровден) – в село Хадърча (дн. Николаевка), Варненско, се ражда Петър Константинов Дънов. Той е трето дете на свещеник Константин Дъновски и на Добра Чорбаджии Атанасова, по-големите им деца са син Атанас и дъщеря Мария.

Свещеник Константин А. Дъновски е виден деец на църковното и просветното движение на българите във Варна и Варненско. Той е първият председател на Българската църковно-училищна община във Варна (1860-1868 г. и 1871-1873 г.)

Дядото по майка на П. Дънов – Атанас Георгиев (Атанас Чорбаджи) е деец на българското просветно и църковно-национално движение. Той открива през 1847 г. в село Николаевка първото българско училище във Варненския край, а от 1861 г. до 1865 г. е представител на Варненската църковна епархия в Цариград.

1872 г. – П. Дънов постъпва в основното българско училище в село Хадърча, Варненско.

1879-1884 г. – учи в Българската мъжка гимназия във Варна. Живее в дома на сестра си Мария и там за пръв път се запознава с методизма – един от клоновете на протестантизма. Като гимназист във Варна П. Дънов взема и уроци по цигулка. Любовта към музиката го съпътства до края на дните му.

1887 г. – завършва богословския отдел на Американското научно-богословско училище на методистите в град Свищов.

1887-1888 г. – учителства в местното училище на село Хотанца, Русенско.

1888 г., м. август – заминава за Съединените американски щати, изпратен като стипендиант на Американското научно-богословско училище в град Свищов.

1890 г., лятото – завършва двугодишния теологичен курс за специални студенти в методистката семинария Дрю, гр. Медисън, щата Ню Джърси.

- 1892 г. – завършва като редовен студент пълния курс на обучение в семинарията Дрю, гр. Медисън, щата Ню Джърси.
- 1893 г. – завършва като редовен студент Теологическия факултет на Бостънския университет. На 15 април 1893 г. защитава дипломна теза: „Миграцията на германските племена и тяхното християнизирание“ при проф. Лутер Таунсенд.
- 1894 г. – завършва едногодишен курс по медицина към Медицинския факултет на Бостънския университет.
- 1895 г. – завръща се в България.
- 1896 г. – във Варна издава първата си книга *„Науката и възпитанието“*, където споделя философските идеи, които по-късно ще развие в учението си.
- 1896 г. – учредител и библиотекар на дружественото читалище „П. Р. Славейков“ в гр. Варна.
- 1898 г. – прави първата си публична изява с възванието *„Призвание към народа ми – български синове на семейството славянско“* пред членовете на Спиритическото дружество „Милосердие“ във Варна.
- 1898 г. – започва кореспонденция с първите си ученици: Пеньо Киров и Тодор Стоянов (Стоименов) от град Бургас и г-р Георги Миркович от град Сливен.
- 1899 г., октомври – 1900 г. – живее при баща си свещеник Константин А. Дъновски в град Нови пазар.
- 1900 г., лятото – организира във Варна първа среща на свои последователи, която нарича среща на Веригата. Присъстват първите му ученици Пеньо Киров и Тодор Стоименов от Бургас и г-р Георги Миркович от Сливен.
- 1900 г. до 1942 г. – провежда през месец август ежегодни събори на Бялото братство на различни места: Варна (1900-1908), Велико Търново (1909-1925), София (1926-1941), на планините Рила и Витоша.

- 1901г. до 1912 г. – пътува из селищата на България, среща се с много хора, изнася публични беседи и сказки, прави френологични изследвания на свои последователи.
- 1904г. – при посещенията си в София живее в дома на Петко Гумнеров на улица „Опълченска“ 66.
- 1906г. – установява се окончателно в София.
- 1912г. – в село Арбанаси край Велико Търново работи върху Библията и съставя книгата *„Завета на цветните лъчи на светлината“*, която излиза от печат същата година.
- 1914г., 16 март – произнася в София първата (официално стенографирана) неделна беседа *„Ето Човекът“*, с която слага начало на сериите *„Сила и живот“*. В тях излага основните принципи в новото учение на Бялото братство.
- 1917г., 15 февруари – открива в София цикъл от специални лекции пред омъжени жени, който продължава до 30 юни 1932 г.
- 1917-1918г. – по време на Първата световна война, правителството на Васил Радославов го интернира във Варна с обвинението, че учението му разколебава духа на българските войници на фронта. Живее в хотел „Лондон“ и води преписка със свои ученици.
- 1922г., 24 февруари – открива в София школата на Всемирното бяло братство, в която създава два класа от ученици – Общ окултен клас и Младежки окултен клас. Лекциите му пред двата окултни класа продължават ежеседмично 22 години, до м. декември 1944 година.
- 1922г., 7 юли – Архиерейският събор на Българската православна църква обявява Петър Дънов за самоотлъчил се от нея, а учението му – *„за еретическо и опасно за вътрешния мир и обществения морал“*.
- 1923г. – започва да изнася своите беседи в специално построен салон в София на ул. „Оборище“ 14.
- 1927г. – организира край София селището „Изгрев“ (днес квартал „Изгрев“), в което събира свои слушатели, последователи и ученици. Устано-

Вява се постоянно на Изгрева, където в специално построен салон изнася беседите си.

1929 г. – открива Школата на планината Рила.

1930 г., 21 септември – започва изнасянето на Неделните утринни слова, които продължават до месец април 1944 година.

1934 г. – предлага *Паневритмията*: цикъл от двадесет и осем упражнения, съставени от мелодия, текст и пластични движения. По-късно към нея добавя упражненията „Слънчеви лъчи“ и „Пентаграм“.

1939 г., 22 март – записва посланието към учениците си „Вечният завет на Духа“.

1944 г., началото – по време на въздушните бомбардировки над София организира евакуирането на част от „Изгрева“ в село Мърчаево, Софийско. Установява се в дома на своя ученик Темелко Темелков (сега домът е музей). Връща се на Изгрева на 19 октомври 1944 година.

1944 г., 20 декември – изнася своята последна беседа пред Общия окултен клас.

1944 г., 27 декември – напуска физическия свят. Тялото му е положено на Изгрева.

СЪДЪРЖАНИЕ

Личният бележник на Учителя Петър Константинов Дънов 7
Милкана Бошнакова

Бележник на Петър К. Дънов 17

Летопис за живота на Учителя Петър К. Дънов.....107

Национална библиотека „Св. Св. Кирил и Методий“
Общество „Бяло Братство“

Личен бележник на Петър К. Дънов
(1899 г.)

българска
първо издание

Съставител Милкана Иванова Бошнакова
Художник Даниела Стоянова Тодорова
Редактор Людмила Тодорова Димитрова
Коректор Людмила Тодорова Димитрова
Предпечат Валентин Методиев Георгиев

Издателска къща „Бяло Братство“
София, 1113, кв. Изгрев,
ул. „Ген. Щерю Аманасов“ №6
www.bialobratstvo.info

Общество „Бяло Братство“
www.beinsaduno.org

Формат 60x90/8
Печатни коли 14

Печатница „Дедракс“ ООД

ISBN 978-954-744-123-1

Цена 9.00 лв.

1864 – 1944 г.

**Национална библиотека „Св. Св. Кирил и Методий“
Общество „Бяло Братство“**

**Факсимилно издание с разчетен текст и коментар
Съставителство, разчетен текст, увод и обяснителни бележки
Ст. н.с. д-р Милкана Бошнакова**

Книгата е първото факсимилно издание на личния бележник на Петър К. Дънов с разчетен текст и коментар и в това се състои нейната уникалност.

Основният работен принцип е пълното и точно представяне на оригинала.

Бележникът е сред малкото запазени оригинални документи на Учителя.

В него той прави записи в продължение на близо осем месеца – от 3 март до 16 октомври 1899 г.

По това време, според запазените документални свидетелства,
П. К. Дънов е във Варненско.

**Издателство
Бяло Братство**